

เลยโอบบา

วัยรุ่นไปพระวิหาร
มากขึ้น: ช่วยพวกเขา
เตรียมตัวให้พร้อม,
น. 18

มองงานเผยแผ่ของฉันทัน
ผ่านตาตวงใหม่, น. 42

วิธีที่อธิการสามารถช่วย
ให้ท่านกลับใจ, น. 58

พระเยซูตรัสให้รัก
ทุกคน—แม้แต่อันธพาล,
น. 68

“ถึงแม้เราจะรู้สึก
อ้างว้างท่ามกลาง
สถานการณ์ปัจจุบัน
ของเรา แต่พระเจ้า
เป็นเจ้าของสัญญา
ว่าเราจะมีความหวัง
แห่งความสว่างของ
พระองค์—พระองค์
ทรงสัญญาว่าจะทรง
ส่องทางข้างหน้า
เราและแสดงให้เห็น
เห็นทางออกจาก
ความมืดมน”

ประธานตีเทอร์ เอฟ.
อुकต์ดอร์ฟ, ที่ปรึกษา
ที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด,
“ความหวังแห่งความสว่างของ
พระผู้เป็นเจ้า,” เลียโฮนา,
พ.ศ. 2013, 70.

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: ความรับผิดชอบของเราในการช่วยชีวิต โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: พระพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์: พระผู้สร้าง

ภาพปก
หน้า: ภาพถ่ายประกอบโดย โคดี้ เบลล์
หลัง: ภาพถ่ายประกอบโดย โคดี้ เบลล์
ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายประกอบโดย iStockphoto/Thinkstock

บทความพิเศษ

- 12 ทำสวนของท่านให้ดี โดย เอ็ดเดอร์เคนนิง แอล. คุณ เมื่อการปิดบังตัวตนง่ายกว่าแต่ก่อน จึงมีหลักฐานสำคัญเกี่ยวข้องกับการไม่สวมหน้ากากและการเน้นแน่ต่อศรัทธาของท่าน
- 18 วยรุ่นกับพันธสัญญาพระวิหาร โดย แกรี่ และ ซูซาน คาร์เตอร์ ถึงเวลาแล้วที่จะเริ่มเตรียมบุตรธิดาของท่านให้พร้อมเข้าพระวิหาร
- 20 มรดกผู้สอนศาสนาอันยิ่งใหญ่ของเรา โดย ลารีน พอร์เตอร์ กอนต์ และลินดา เดคเกอร์ โลเปซ ผู้สอนศาสนาทุกคนทั้งในอดีตหรือปัจจุบันต่างรับใช้ด้วยความหวังว่าจะทำให้ชีวิตผู้อื่นดีขึ้น
- 26 เตรียมพร้อมสำหรับวันออกศึก โดย เอ็ดเดอร์อีตัวร์โต กาวาร์เรท หลักธรรมเรียบง่ายที่สุดสามารถตัดสินชะตากรรมของเราท่ามกลางสงครามชีวิต

- 30 เร่งงานแห่งความรอด การเป็นสมาชิกในศาสนจักรของพระเจ้าหมายถึงการได้รับเรียกให้ทุ่มเททำงานของพระองค์
  - 34 เปลี่ยนเป็นชายผู้มีสันติสุข โดย แมทธิว ดี. ฟลิตตัน พระกิตติคุณเปลี่ยนแปลงใจชายคนหนึ่ง—และรวมครอบครัวของเขาไว้ด้วยกัน
- ปกิณกะ
- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม: แนวคิดจากการประชุมใหญ่สามัญ โดย ทีนา สเปนเซอร์
  - 9 การสอน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน: สุขภาพทางกายและทางอารมณ์
  - 10 ข่าวศาสนจักร
  - 38 เสียงวิสุทธิชน
  - 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: ผมนสบท ... โดย อาร์. วัล จอห์นสัน

42

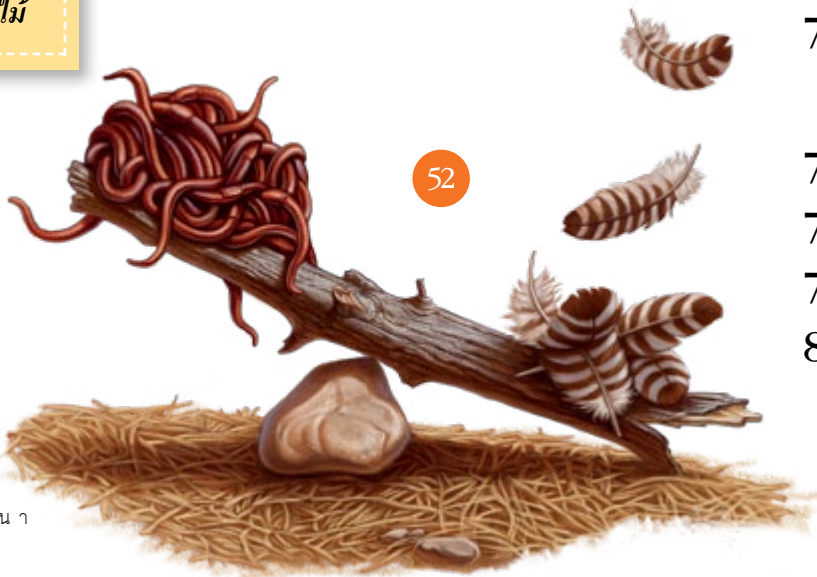
42 ฉันจะเป็นผู้สอนศาสนาที่ประสบความสำเร็จได้อย่างไร โดย ลอเรน แบงเกอร์เทอร์ ไวลด์ เราพบเจอการปฏิบัติอยู่เสมอ และฉันรู้สึกท้อ ฉันต้องหามันใหม่จากความล้มเหลว

ดูว่าท่านจะหาถักโฮนาที่ซ่อนอยู่ในฉบับนี้ได้หรือไม่ คำใบ้: แบ่งผลไม้

- 46** เป็นผู้สอนศาสนาตามแบบใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* โดย เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบตনার์ ข้อกำหนดทั้งห้าข้อนี้จะช่วยให้ท่านเป็นผู้สอนศาสนาที่ดีขึ้น
- 51** แค่อิมและปฏิเธร โดย เฮเซล มารี ทีบูเล ฉะนั้นจะปฏิเสธรประธานบริษัทได้อย่างไร
- 52** เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน: *จงเข้มแข็ง จงมีสุขภาพดี จงฉลาด* โดย เอ็ลเดอร์เอเดรียน โอฮาว่า *สวมรองเท้ากีฬาของท่านแล้วออกไปวิ่ง!*
- 54** เดินตามรอยพระบาทพระองค์ โดย เมลิสซา เซนเตโน *การเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์อาจดูคล้ายกับพิลึก سخัณสูง แต่กระบวนการเริ่มจากก้าวแรกของคุณ*
- 56** คำถามและคำตอบ *ฉันจะพูดอะไรกับผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกถ้าเขาถามว่าเหตุใดสมาชิกศาสนจักรบางคนจึงไม่ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของเรา*
- 58** เหตุใดฉันจึงต้องสารภาพต่ออธิการ และฉันต้องสารภาพอะไร โดย เอ็ลเดอร์ซี. สก็อตต์ โกรว์ *การกลับไปเป็นเรื่องส่วนตัวระหว่างพระเจ้ากับฉัน เหตุใดฉันจึงต้องพูดคุยกับอธิการด้วย*

52

61

- 61** อัญเชิญพระผู้ช่วยให้รอดเข้ามา โดย เอ็ลเดอร์โอ. วินเซนดี ฮาเล็ก *พระผู้ช่วยให้รอดทรงกำลังรอท่าน อัญเชิญพระองค์เข้ามาในชีวิต!*
- 62** มัคทายกใหม่เอี่ยม โดย เจน แม็คไบรด์ โซเฮท *เบนจิกังวลกับการส่งผ่านศีลระลึก เขาจะทำได้จริงหรือ*
- 64** ตามรอยประวัติศาสตร์: รอยอยู่ในวินเทอร์ควอเตอร์เตอร์ส โดย เจนนิเฟอร์ แมตตี้
- 66** วิสุทธิชนแะที่วินเทอร์ควอเตอร์เตอร์ส โดย อาร์ แวน เด กราฟฟ์
- 67** พยานพิเศษ: พระเยซูคริสต์ตรัสกับศาสดาพยากรณ์อย่างไร โดย เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
- 68** ช่วยไวโอเล็ต โดย ชาร์ลอต เม เช็พพาร์ด *ไวโอเล็ตมักใจร้ายต่อเอ็มมาเสมอ ทำไมเอ็มมาจึงควรทำดีต่อเธอ*

- 70** นำปฐมวัยกลับบ้าน: ฉันจะแบ่งปันพระกิตติคุณกับบุตรธิดาทุกคนของพระเจ้า
- 72** คามิลล์จากนวยอร์กซิตี
- 74** หน้าที่ของหนู
- 76** สำหรับเด็กเล็ก
- 81** ภาพศาสดาพยากรณ์: เดวิด โอ. แมคเคย์

ตุลาคม 2013 ปีที่ 19 เล่มที่ 10
เลขีโยนา 10790 - 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุคตัดอร์ฟ

โค้วรัมมัคร์สาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่,
ริชาร์ด เอ็ม. เนลสัน, ตีลสัน เอช. โอคัส, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาardt,
ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์,
เดวิด เอ. เบตนาร์, เคเวนทีน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน,
นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

บรรณาธิการ: เครก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เซียน เอ็ม. โบเวิน, แบรดลีย์ ดี. ฟอสเตอร์,
คริสทอฟเฟิล โกลเด็น จูเนียร์, แอนโธนี่ ดี. เพอร์กินส์

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายสนับสนุนครอบครัวและสมาชิก: วินเซนต์ เอ. วอยน์

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์, ลารีน พอร์เตอร์ กอนด์

ผู้ช่วยฝ่ายสิ่งพิมพ์: เมลิสซา เซนเดโน

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เรตต์, เดวิด ดิกสัน,
เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลิตตัน, มินดีช ไรย์ ฟริดแมน,
ลอรี ฟูลเลอร์, แกร์รี่ เอช. การ์ฟ, เจนนิเฟอร์ เกทซ์ โจนส์,
ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, ริชาร์ด เอ็ม. โรมัน, พอล แวนเดนเบิร์ก

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คนุดเซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แทตตี อาร์. ฟิเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ พี. แอนดรูว์ส, ซี. คิมบัลล์ บอดด์,
โธมัส ไฮลด์, เนต โกลสัน, เคอร์รี่ ลินน์ ซี. เฮอริวสัน, คอลลีน อิงค์ลีย์,
เอคิ พี. จอห์นสัน, ซูซาน ลอว์เกร็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, แบรด เทียร์

ผู้ประสานงานทรัพยากรปัญหา: โคลเลตต์ แนบเบอริ อุณี

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: เควิน ซี. แบงก์, คอมนี โบวอร์น บริดจ์, จูลี เบอร์เนตต์, โบวอน
ดับเบิลยู. กิก, เดนิส เคอร์บี้, จินนี่ เจ. นิลสัน, กายล์ เทต แรฟเฟอร์ที่
งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เครก เค. เซตจิวค

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์ฉิมโลม

เลขีโยนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดย
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครศาสนิก
ในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครงาน
ผ่านตัวแทนนิตยสารเลขีโยนาของอัครศาสนา หรือส่งไปรษณีย์ไปที่:
ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณี
เปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน
ส่งต้นฉบับและข้อซักถามของท่านทางออนไลน์ที่: ทางอีเมลที่;
หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St.,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขีโยนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ
"เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า
บัลแกเรีย กัมพูชา เซบู จีน จีนกลาง (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก
ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี
ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาตี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย
มาลาเกีย มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย
รัสเซีย ฮาวาย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตาลิตี ไทย
ตองกา ยูเครน อุรุกวัย และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตาม
ภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2013 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านสามารถทำสำเนาข้อความและภาพในเลขีโยนาไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่
บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุ
ข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อ
Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: October 2013 Vol. 19
No. 10. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is
published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA and
Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address
below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders
(American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by
phone or at . (Canada Post Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้สำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว แนวคิดสองประการมีดังนี้

ถ่ายภาพประกอบโดย โคดี้ เมลล์

“เป็นผู้สอนศาสนาตามแบบใน *สั่งสอน
กิตติคุณของเรา*” หน้า 46: ครอบครัวอาจ
สนทนาถึงลักษณะพิเศษห้าประการของผู้สอน
ศาสนาตามแบบใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา*
จากนั้นลองปฏิบัติหลักการธรรมดังกล่าว ท่านอาจ
จะทบทวนหมวดหนึ่งของ *สั่งสอนกิตติคุณของ
เรา* ด้วยกันพลองและให้สมาชิกครอบครัว
แต่ละคนผลักดันฝึกสอนบทเรียนผู้สอนศาสนา
ขณะสมาชิกครอบครัวคนอื่น ๆ แสดงเป็น
สนใจ ท่านอาจสนทนาถึงความท้าทายของ
งานเผยแผ่และช่วยกันคิดหาวิธีพัฒนา
ลักษณะพิเศษที่เอลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์อธิบายไว้

“จงเข้มแข็ง จงมีสุขภาพดี จงฉลาด” หน้า
52: หลังจากทบทวนบทความของเอลเดอร์
เอเดรียน โอซาวแล้ว ท่านอาจวางแผนกิจกรรม
ให้สมาชิกครอบครัวได้ออกกำลังกายด้วยกัน
ท่านอาจจะเล่นกีฬาหรือไปเดินเล่น ฟังจัด
กิจกรรมของท่านตามวัยและความสามารถของ
สมาชิกครอบครัว (ท่านอาจขอให้เด็กโตช่วย
เด็กเล็กทำกิจกรรม เป็นต้น) หลังจากกิจกรรม
ให้สนทนากันในครอบครัวถึงประโยชน์ของ
รูปแบบการดำเนินชีวิตที่สร้างกายกระฉับกระเฉง
ท่านอาจวางแผนวิธีให้ครอบครัวพยายามด้วย
กันต่อไปที่จะทำตามคำแนะนำของศาสดา
พยากรณ์ที่มีชีวิตในการดูแลร่างกายของเร

ในภาษาของท่าน

เลขีโยนา และสื่ออื่น ๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่
languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- กลับใจ (การ), 58
- ความซื่อสัตย์สุจริต, 12, 51
- คุณลักษณะเหมือนพระคริสต์, 54
- งานเผยแผ่, 20, 30, 40, 42, 46, 61, 70, 72
- จิตกุศล, 4, 20, 34, 68
- ฐานะบุโรหิต, 62, 76
- เด็ก, 76
- ตัดสิน (การ), 56
- เตรียม (การ), 26
- ทำให้แข็งขัน (การ), 4, 30, 38

- แบบอย่าง, 12, 56
- เป้าหมาย, 12, 54
- เปิดเผย (การ), 67
- ผู้บุกเบิก, 64
- พระคำแห่งปัญญา, 9, 51, 52
- พระเยซูคริสต์, 7, 76
- พระวิญญาณบริสุทธิ์, 41, 46
- พระวิหาร, 18, 34
- ภาษา, 80
- มาตรฐาน, 56, 80
- มิตรภาพ, 39, 40, 72
- แม็คเคย์, เดวิด โอ., 81

- ยากลำบาก (ความ), 42, 64, 68
- ล่องลง (การ), 51, 80
- ศาสดาพยากรณ์, 67
- สวด (การ), 80
- สร้าง (การ), 7
- สั่งสอนกิตติคุณของเรา, 42, 46, 54
- สันติสุข, 34
- สารภาพ (การ), 58
- สุขภาพ, 9, 52
- ให้อภัย (การ), 58, 68
- อิทธิกร, 58

โดย ประธาน
โทมัส เอส. มอนสัน

ความรับผิดชอบของเราในการ ช่วยชีวิต

สำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ความจำเป็นที่ต้องช่วยชีวิตพี่น้องชายหญิงของเราผู้ออกจากเส้นทางความแท้จริงในศาสนจักรด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่งนับว่ามีความสำคัญนิจนิตย์ เรา รู้จักคนเช่นนั้นที่เคยโน้มรับพระกิตติคุณหรือไม่ หากรู้จัก อะไรคือความรับผิดชอบของเราในการช่วยชีวิตพวกเขา

จนถึงคนหลงหายในบรรดาผู้สูงอายุ คนเป็นม่าย และผู้เจ็บป่วย บ่อยครั้งเหลือเกินที่เราพบพวกเขาอยู่ในแดนทิวกันดารอันอ้างว้างและแห้งแล้งของความโดดเดี่ยวที่เรียกว่าความเหงา เมื่อความเยาว์วัยจากไป เมื่อสุขภาพเสื่อมถอย เมื่อความกระฉับกระเฉงลดน้อยลง เมื่อแสงแห่งความหวังริบหรี่จนเลือนราง มือที่ช่วยเหลือและใจที่รู้ความกรุณาสามารถช่วยสงเคราะห์และประคับประคองพวกเขาได้

แน่นอนว่ามีคนอื่นอีกหลายคนที่ต้องได้รับการช่วยชีวิต บางคนต่อสู้กับบาปขณะที่คนอื่น ๆ หลงทางอยู่ในความกลัวหรือความเฉื่อยชาหรือความเขลา ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม พวกเขาได้แยกตนเองจากความแท้จริงในศาสนจักร และแทบจะแน่นอนที่สุดว่าพวกเขาจะยังคงหลงทางจนกว่าความปรารถนาจะช่วยชีวิตและช่วยให้รอดจะตื่นตัวอยู่ในเรา—สมาชิกที่แท้จริงของศาสนจักร

คนบอกทาง

เมื่อไม่นานมานี้ ข้าพเจ้าได้รับจดหมายจากชายคนหนึ่งทีหันเหออกจากศาสนจักร สมาชิกมากมายเหลือเกินของเราเป็นเช่นนี้ หลังจากอธิบายว่าเขากลายเป็นคนไม่แท้จริงได้อย่างไร เขาเขียนดังนี้

“ผมเคยมีมากมายเหลือเกินแต่ตอนนี้มีน้อยนิด ผมไม่มีความสุขและรู้สึกประหนึ่งกำลังล้มเหลวในทุกเรื่อง พระกิตติคุณไม่เคย

ไปจากใจผม ถึงแม้จะไปจากชีวิตผมแล้วก็ตาม ผมขอให้ท่านสวดอ้อนวอนให้ผม

“โปรดอย่าลืมพวกเราที่อยู่ข้างนอก—วิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่หลงทาง ผมรู้ว่าศาสนจักรอยู่ที่ไหน แต่บางครั้งผมคิดว่าผมต้องการให้ใครสักคนบอกทางผม ให้กำลังใจผม ทำให้ผมหายกลัว และแสดงประจักษ์พยานให้ผมฟัง”

ขณะอ่านจดหมายฉบับนี้ ข้าพเจ้าหวนนึกถึงการไปเยี่ยมชมหอศิลป์ขนาดใหญ่แห่งหนึ่งของโลก—พิพิธภัณฑ์วิคตอเรียแอนด์อัลเบิร์ตอันเลื่องชื่อในลอนดอน ประเทศอังกฤษ ที่นั่นมีภาพผลงานชิ้นเอกภาพหนึ่งใส่กรอบไว้อย่างสวยงาม วาดโดยโจเซฟ มอลลอร์ด วิลเลียม เทอร์เนอร์ในปี 1831 จุดเด่นของภาพคือเมฆดำทะมึนกับท้องทะเลอันบ้าคลั่งส่อเค้าว่าจะเกิดอันตรายและความตาย แสงจากเรือที่อัปจนเลือนรางอยู่ไกลลิบ ภาพพื้นหน้าเป็นเรือชูชีพลำใหญ่กำลังได้คลื่นที่ซัดสาดเป็นฟองฝอย เหล่าชายฉกรรจ์กำลังดำผายไวก่อนขณะที่เรือชูชีพโคลงเคลงอยู่ในความปั่นป่วน บนฝั่งมีภรรยาที่ปลุกสองคนยืนเป็ยกفنและสิ้นสันทานด้วยแรงลม พวกเขาเพ่งมองทะเลเบื้องหน้าอย่างร้อนใจ ข้าพเจ้าย่อชื่อภาพนั้นไว้ในใจสั้น ๆ ว่า *ออกไปช่วยชีวิต*¹

ท่ามกลางมรสุมชีวิตมีอันตรายแฝงอยู่ ชายและหญิง เด็กชายและเด็กหญิงพบตนเองอัปจนและเผชิญกับความพินาศ ใครจะนำทางเรือชูชีพออกไปช่วยชีวิตโดยทิ้งความสุขสบายของครอบครัวและบ้านไว้เบื้องหลัง

ภารกิจของเราใช้ว่าจะทำให้สำเร็จไม่ได้ เรากำลังทำธุระของพระเจ้า เราอย่ามมีสิทธิ์รับความช่วยเหลือจากพระองค์

ในช่วงการปฏิบัติศาสนกิจของพระอาจารย์ พระองค์ทรงเรียกชาวประมงที่กาลิลีให้ละทิ้งแหและตามพระองค์ไปโดยทรงประกาศ

ว่า “เราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา”² ขอให้เราเข้าแถวรวมกลุ่มกับชาวประมงชายหญิงเหล่านั้นเพื่อให้ความช่วยเหลือได้ก็ตามที่เราให้ได้

หน้าที่ของเราคือเอื้อมออกไปช่วยชีวิตคนที่ทิ้งความปลอดภัยของความแข็งแรง นำคนเช่นนั้นมาที่โต๊ะเสวยของพระเจ้าเพื่อดื่มด่ำพระวาระของพระองค์ ได้รับความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณพระองค์ และ “ไม่ใช่คนนอกและคนต่างด้าวอีกต่อไป แต่เป็นพลเมืองเดียวกับบรรดาธรรมิกชนและเป็นครอบครัวของพระเจ้า”³

หลักการแห่งความรัก

ข้าพเจ้าพบเหตุผลเบื้องต้นสองประการที่ส่วนใหญ่เป็นมูลเหตุให้กลับมาสู่ความแข็งแรงและเปลี่ยนแปลงเจตคติ นิสัย และการกระทำ ประการที่หนึ่ง แต่ละคนกลับมาเพราะมีคนแสดงให้เห็นความเป็นไปได้ นิสัยของพวกเขาและช่วยให้พวกเขาตัดสินใจทำสิ่งเหล่านั้นให้บรรลุผลสำเร็จ คนแข็งแรงน้อยพอใจได้ไม่นานกับความ

สำเร็จสั้น ๆ ธรรมดาเมื่อพวกเขาเห็นว่าเป็นเลิศอยู่ไม่ไกลเกินเอื้อม

ประการที่สอง อีกหลายคนกลับมาเพราะบุคคลอันเป็นที่รักหรือ “พลเมืองเดียวกับบรรดาธรรมิกชน” ทำตามพระคำรัสตักเตือนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง⁴ และช่วยผู้อื่นทำความผิดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลและทำให้ความมุ่งมาดปรารถนาเป็นจริง

แรงกระตุ้นตลอดมาและ—ตลอดไป—ในกระบวนการนี้คือหลักการแห่งความรัก ในความหมายที่แท้จริงคือ คนเหล่านั้นที่ติดอยู่ในทะเลเป็นป่วนจากภาวะของเทอร์เนอร์เป็นเหมือนสมาชิกแข็งแรงน้อยจำนวนมากของเราผู้รอดคอยคนนำเรือชูชีพมาช่วยชีวิต ใจพวกเขาโหยหาความช่วยเหลือ

เหลือ มารดาและบิดาสวดอ้อนวอนให้บุตรธิดาของตน ภาวทุกข์ขอให้เบื้องบนช่วยเหลือสามีตน บางครั้งลูก ๆ สวดอ้อนวอนให้บิดามารดาของพวกเขา

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เรามีความปรารถนาจะช่วยคนแข็งแรงน้อยและนำพวกเขากลับคืนสู่ปีติแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เพื่อพวกเขาจะมารับส่วนทั้งหมดที่การเป็นสมาชิกโดยสมบูรณ์มีให้ร่วมกับเรา

ขอให้เราเอื้อมออกไปช่วยชีวิตคนหลงทางรอบข้างเรา ไม่ว่าจะเป็นผู้สูงวัย คนเป็นม่าย ผู้เจ็บป่วย ผู้พิการ คนแข็งแรงน้อย และคนที่ไม่รักษาพระบัญญัติ ขอให้เรายื่นมือที่ช่วยเหลือและมอบใจที่รู้จักความกรุณาให้พวกเขา โดยการทำให้เรานำปีติเข้ามาในใจพวกเขา และเราจะประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนแก่เราเมื่อเราช่วยอีกคนหนึ่งตลอดเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์

อ้างอิง

- ชื่อเต็มของภาพวาดคือ *Life-Boat and Manby Apparatus Going Off to a Stranded Vessel Making Signal (Blue Lights) of Distress*.
- มัทธิว 4:19
- เอเฟซัส 2:19
- คูมัทธิว 22:39

การสอนจากข่าวสารนี้

ท่านอาจถามคนที่ท่านเยี่ยมว่าพวกเขารู้จักใครหรือไม่ที่พยายามอย่างยากลำบากเพื่อให้ได้มาโบสถ์ ท่านอาจจะเลือกมาบุคคลหนึ่งและสนทนาถึงวิธีแสดงความรัก เช่น เชิญเขามาร่วมการสังสรรค์ในครอบครัวหรือมารับประทานอาหาร

เงินคือของขวัญ

โดย โจซี เอส. คิลแพ็ค

ดิฉันเลือกผิดติดต่อกันหลายครั้งหลายคราสัยเรียนมัธยมศึกษาปีที่ห้า การเลือกเหล่านั้นทำให้เกิดผลเสียร้ายแรงและความทุกข์ ดิฉันจึงตัดสินใจในช่วงปิดภาคฤดูร้อนเริ่มเปลี่ยนแปลงตัวเอง เมื่อโรงเรียนเปิดอีกครั้ง ดิฉันรับประทานอาหารเช้ากลางวันตรงที่หน้าห้องน้ำหรือไม้กอล์ฟทางเดินวางเพื่อหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์ไม่ดีที่รอต้อนรับดิฉันอยู่

ดิฉันไม่เคยรู้สึกโดดเดี่ยวอย่างนี้มาก่อน

แต่แล้วพระเจ้าเป็นเจ้านักประทานของขวัญชิ้นหนึ่งแก่ดิฉัน นั่นคือ พระองค์ทรงส่งเงินมา เธอไม่เคยตัดสินใจผิดพลาดของ

ดิฉันแต่กระตุ้นดิฉันให้ก้าวเดินต่อไปในทิศทางที่ถูกต้อง การรู้ว่าเธอจะอยู่ที่โรงเรียนช่วยให้ดิฉันอ่านพระคัมภีร์และบำรุงเลี้ยงประจักษ์พยานของตนเองต่อไป เมื่อถึงวันสำเร็จการศึกษา ดิฉันได้พิสูจน์ให้ตนเองเห็นแล้วว่าดิฉันตั้งใจเปลี่ยนจริง ๆ

บางครั้งดิฉันสงสัยว่าดิฉันจะเป็นอย่างไรเวลานี้ถ้าเงินไม่ยื่นมือมาช่วยเหลือ ดิฉันจะดำเนินชีวิตตามหลักธรรมได้หรือหากไม่มีเธอ โชคดีที่ดิฉันจะไม่มีวันรู้เพราะเธอเต็มใจอยู่ที่นั่น เธอพร้อมและยินดีช่วยเหลือดิฉัน

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เด็ก

วิธีช่วยชีวิต

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันสอนว่าเราควรยื่นมือช่วยเหลือผู้อื่น รวมถึงผู้สูงอายุ คนเป็นมาย ผู้เจ็บป่วย คนแข็งแรงน้อย และผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ ดูภาพ

ด้านล่างและวงกลมภาพซึ่งแสดงบางอย่างที่ท่านจะทำได้ เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น

บนบรรทัดด้านล่าง ให้เขียนวิธีบางอย่างที่ท่านจะช่วยช่วยเหลือผู้อื่นได้ ท่านสามารถใช้รูปภาพเหล่านี้เป็นแนวคิด

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและพยายามเพื่อให้รู้ว่าจะแบ่งปันเรื่องใดกับพี่น้องสตรีที่ท่านเยี่ยม การเข้าใจพระชนม์ชีพและพระพันธกิจของพระผู้ช่วยให้อรอดจะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระองค์และเป็นพรต่อผู้อื่นที่ท่านดูแลอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมที่ reliefsociety.lds.org

พระพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ ของพระเยซูคริสต์: พระผู้สร้าง

นี่เป็นข่าวเยี่ยมสอนชุดแรกที่เน้นพระพันธกิจ
ด้านต่าง ๆ ของพระผู้ช่วยให้อรอด

พระเยซูคริสต์ทรง “สร้างฟ้าสวรรค์
และแผ่นดินโลก” (3 นีเฟ 9:15)
พระองค์ทรงทำเช่นนั้นผ่านพลังอำนาจของ
ฐานะปุโรหิต ภายใต้การกำกับดูแลของ
พระบิดาบนสวรรค์ของเรา (ดู โมเสส 1:33)

“เราควรสำนึกคุณเพียงใดที่พระผู้สร้าง
ผู้ทรงปรีชาญาณทรงสร้างแผ่นดินโลกและ
วางเราไว้ที่นี่” ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
กล่าว “... เพื่อให้เราประสบช่วงเวลาของ
การทดสอบ ซึ่งเป็นโอกาสพิสูจน์ตนเองเพื่อให้
เรามีคุณสมบัติคู่ควรกับทุกสิ่งทุกอย่างที่พระผู้
เป็นเจ้าทรงเตรียมไว้ให้เราได้รับ”¹ เมื่อเรา
ใช้สิทธิ์เสรีเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็น
เจ้าและกลับใจ เราจะไม่มีความกังวลไปอยู่
กับพระองค์

ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษา
ที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวเกี่ยวกับการ
สร้างไว้ดังนี้

“เราคือเหตุผลที่พระองค์ทรงสร้างจักรวาล! ...

“ความจริงที่ขัดแย้งในตัวเองเกี่ยวกับ
มนุษย์คือ เมื่อเปรียบเทียบกับพระผู้เป็นเจ้า
แล้ว มนุษย์ไม่สำคัญอะไรเลย แต่

กระนั้นเรายังเป็นทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับพระ
ผู้เป็นเจ้า”² การรู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงสร้าง
แผ่นดินโลกให้เราเพราะเรามีความหมาย
ทุกอย่างต่อพระบิดาบนสวรรค์สามารถช่วย
เราเพิ่มพูนความรักที่มีต่อพระองค์

จากพระคัมภีร์

ยอห์น 1:3; ฮีบรู 1:1–2; โมไซยาห์ 3:8;
โมเสส 1:30–33, 35–39; อับราฮัม 3:24–25

อ้างอิง

1. โรมัส เอส. มอนสัน, “การแข่งขันในชีวิต,”
เสียงโชนา, พ.ศ. 2012, 91.
2. ดู ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ, “ท่านสำคัญต่อ
พระองค์,” *เสียงโชนา*, พ.ศ. 2011, 24.
3. โจเซฟ สมิธ, ใน *Daughters in My Kingdom:
The History and Work of Relief Society* (2011),
171.
4. *Daughters in My Kingdom*, 171.
5. โจเซฟ สมิธ, ใน *Daughters in My Kingdom*, 169.

ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

1. การพยายามเข้าใจธรรมชาติวิสัย
อันสูงส่งของเราเพิ่มพูนความรักที่
เรามีต่อพระผู้ช่วยให้อรอดอย่างไร
2. เราจะแสดงให้เห็นได้อย่างไร
ว่าเราสำนึกคุณต่องานสร้างของ
พระผู้เป็นเจ้า

ศรัทธา ครอบคลุม
การบรรเทาทุกข์

จากประวัติของเรา

เราได้รับการสร้างตามรูปลักษณ์
ของพระผู้เป็นเจ้า (ดู โมเสส 2:26–
27) และเรามีศักยภาพอันสูงส่ง
ศาสตพยากรณ์โจเซฟ สมิธเตือน
พี่น้องสตรีในสมาคมสงเคราะห์ให้
“ดำเนินชีวิตสมกับเอกสิทธิ์ [ของพวก
เธอ]”³ ด้วยการกระตุ้นดังกล่าวเป็น
รากฐาน พี่น้องสตรีในศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
จึงได้รับการสอนให้ดำเนินชีวิตสมกับ
ศักยภาพอันสูงส่งของพวกเธอโดยทำ
ให้จุดประสงค์ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีต่อ
พวกเธอเกิดสัมฤทธิ์ผล “เมื่อพวกเธอ
เข้าใจว่าจริง ๆ แล้วพวกเธอเป็นใคร
—เป็นธิดาของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งมีความ
สามารถโดยกำเนิดที่จะรักและอบรม
เลี้ยงดู—พวกเธอย่อมบรรลุศักยภาพ
ของตนในฐานะสตรีผู้บริสุทธิ์”⁴

“บัดนี้พระองค์ทรงวางท่านไว้ใน
สถานการณ์ซึ่งท่านสามารถทำตาม
ความเห็นอกเห็นใจเหล่านั้นที่พระผู้
เป็นเจ้าทรงใส่ไว้ในท่าน” ศาสต
พยากรณ์โจเซฟ สมิธกล่าว “หาก
ท่านดำเนินชีวิตตามหลักธรรมเหล่านี้
ข้างยิ่งใหญ่และน่าชื่นชมยินดียิ่ง!
—หากท่านดำเนินชีวิตสมกับเอกสิทธิ์
ของท่าน คงจะห้ามเหล่าเทพเป็น
สหายของท่านไม่ได้”⁵

แนวคิดจากการประชุมใหญ่สามัญ

โดย ทีนา สเปนเซอร์

“ลองทายซิว่าใครจะมากินอาหารเย็น”

สิบห้าวันก่อนเริ่มการประชุมใหญ่สามัญแต่ละครั้ง ครอบครัวเราจะชวนป้าประกาศาเริ่ม “ลองทายซิว่าใครจะมากินอาหารเย็น” จากนั้นเราจะติดภาพล่าสุดของศาสตราจารย์และผู้ช่วย และผู้เปิดเผยของเราจากนิตยสารศาสนจักรฉบับการประชุมใหญ่ครั้งก่อน

ดิฉันเตรียมโดยค้นคว้าเรื่องศาสตราจารย์ที่เราจะต้อนรับคืนนั้น บางครั้งดิฉันหาสิ่งของรอบบ้านมาแทนบางสิ่งบางอย่างที่ดิฉันค้นพบและวางไว้บนจาน ระหว่างอาหารมื้อเย็น ขณะเล่าเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งของแต่ละอย่าง ทุกคนจะพยายามทายว่าบุคคลนั้นคือใคร บางครั้งดิฉันเล่าหนึ่งเรื่องหรือสองเรื่องที่ศาสตราจารย์ท่านนั้นแบ่งปันระหว่างการประชุมใหญ่สามัญครั้งก่อน

ดิฉันอัศจรรย์ใจในสิ่งทีลูก ๆ จำได้เกี่ยว

กับศาสตราจารย์และอัครสาวกที่รักของเรา ดิฉันทราบว่าเกมง่าย ๆ นี้ได้เพิ่มความรักและความรู้ของดิฉันเกี่ยวกับบุรุษที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ด้วย

สำเนาการประชุมใหญ่ของดิฉันเอง

เมื่อเอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกับเคธีภรรยาไปเยี่ยมในระหว่างการประชุมใหญ่สเตคของเรา ชิสเตอร์แอนเดอร์เซ็นเล่าเรื่องหนึ่งให้เราฟัง เธอเล่าว่าเมื่ออยู่ในฝรั่งเศส เธอถ่ายเอกสารคำพูดการประชุมใหญ่ให้ลูก ๆ แต่ละคน—แม้แต่ลูกที่อายุน้อยมาก เธอตกใจเมื่อทราบว่าคำถ่ายเอกสารแพงมาก แต่แล้วความคิดหนึ่งก็เข้ามาในใจเธอว่า “คุณคิดว่าต้องจ่ายเท่าไรเล่าเพื่อให้ครอบครัวมีถ้อยคำของศาสตราจารย์”

เรื่องนี้ทำให้ดิฉันประทับใจมาก ดิฉันทำให้แน่ใจว่าทุกคนในครอบครัวมีสำเนา

คำปราศรัยการประชุมใหญ่เป็นของตนเอง ลูกสาวของเราตื่นเต้นมาก เราใช้สำเนาเหล่านั้นสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว และระหว่างการศึกษาพระคัมภีร์ ดิฉันชอบดูลูกสาวคนหนึ่งอ่านคำปราศรัยเหล่านั้น และทำเครื่องหมายด้วยปากกาเน้นข้อความ ส่วนลูกสาวอีกคนหนึ่งเพิ่งรับบัพติศมา เธอขอให้ดิฉันอ่านคำปราศรัยกับเธอตามลำพัง

คำท้าทายเกี่ยวกับการประชุมใหญ่

ส่วนหนึ่งของบทเรียนที่ดิฉันสอนในสมาคมสงเคราะห์คือ ดิฉันท้าทายพี่น้องสตรีแต่ละคนให้ทบทวนคำปราศรัยจากการประชุมใหญ่ครั้งก่อน พี่น้องสตรีบางคนอ่านทวนคำพูดเหล่านั้น บางคนดูทางออนไลน์ พี่น้องสตรีหลายคนบอกว่าพวกเขา รู้สึกพร้อมมากขึ้นสำหรับการประชุมใหญ่ที่จะมาถึง ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในวอชิงตัน สหรัฐอเมริกา

สุขภาพทางกาย และทางอารมณ์

สำหรับเยาวชนบางคน การไม่ประยุกต์ใช้หลักธรรมเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายสามารถเป็นอุปสรรคใหญ่หลวงต่อการผูกมิตรและการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้สุขภาพทางกายและทางอารมณ์ยังเป็นสิ่งสำคัญยิ่งแต่มักจะเป็นด้านที่ด้อยพัฒนาเมื่อเตรียมรับใช้งานเผยแผ่ ในหน้า 52-53 ของฉบับนี้ เอ็ดเดอร์โอเดรียน โอซาวแห่งสาวกเจ็ดสิบบอกว่าการดูแลร่างกายของเราสามารถพิทักษ์สุขภาพทางกายและทางอารมณ์ได้อย่างไร ท่านเตือนเราให้ออกกำลังกายและเชื่อฟังพระคำแห่งปัญญา (ดู คพ. 89) ทั้งนี้เพื่อให้เรามีสุขภาพดีขึ้นและมีความสุขมากขึ้น เมื่อท่านช่วยลูก ๆ เรียนรู้และประยุกต์ใช้หลักธรรมเรื่องสุขภาพทางกายและทางอารมณ์ พวกเขาจะสามารถเพิ่มพูนความเชื่อมั่นในตนเองและเตรียมพร้อมสำหรับการรับใช้ในอนาคต

ดั่งที่เอ็ดเดอร์โอซาวกล่าวไว้ว่า “การดูแลร่างกายของท่านเป็นพรแก่จิตใจท่านและช่วยให้ท่านจดจำว่าท่านเป็นลูกของพระเจ้าเป็นเจ้าของและสามารถมั่นใจพร้อมทั้งมีความสุขได้ ด้านอารมณ์ ร่างกาย และด้านวิญญาณของเราล้วนสัมพันธ์กัน”

คำแนะนำสำหรับการสอนเยาวชน

- อ่านบทความของเอ็ดเดอร์โอซาวด้วยกัน

และวางแผนออกกำลังกายเป็นครอบครัวโดยมีเป้าหมายที่แน่ชัดและปฏิบัติได้จริง

- อ่านหมวดสุขภาพทางกายและอารมณ์ใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (หน้า 25-27) กับลูกวัยรุ่นของท่าน สนทนาว่าการมีสุขภาพดีทางอารมณ์หมายความว่าอย่างไร
- ร้องเพลง “แม่การทดลองหนัก” (เพลงสด, บทเพลงที่ 51) ด้วยกันและสนทนาว่าการฟื้นคืนชีวิตสอนอะไรเราเกี่ยวกับความสำคัญของร่างกายเรา
- ศึกษาพระคัมภีร์ที่ให้มากับบทความนี้และสนทนาว่าข้อเหล่านั้นสอนอะไรเกี่ยวกับสุขภาพทางกายและทางอารมณ์

คำแนะนำสำหรับการสอนเด็ก

- ให้ลูก ๆ ดูภาพพระวิหาร สนทนาว่าเมื่ออัครสาวกเปาโลสอนว่าร่างกายเราเป็น “วิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์” (1 โครินธ์ 6:19) หมายความว่าอย่างไรและความรู้นี้จะช่วยเราดูแลร่างกายและจิตใจของเราได้อย่างไร
- เขียนรายชื่อกิจกรรมนันทนาการที่ดั่งามที่ลูก ๆ ของท่านอยากทำเป็นครอบครัว จากนั้นให้วางแผนวิธีทำให้กิจกรรมเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตครอบครัว

ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

- สุภาษิต 16:32
- ดาเนียล 1:3-20
- ลูกา 21:19
- โรม 12:1-2
- 1 โครินธ์ 6:19-20
- 1 เธสะโลนิกา 5:14
- แอลมา 38:12; 53:20
- หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:15; 89

- สนทนาวิธีเข้าใจและจัดการอารมณ์ต่าง ๆ รวมไปถึงความโกรธหรือความเสียใจ ร้องเพลง “หากว่าเรานั้นมีความสุข” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 125) “ฉันพากเพียรเป็นเหมือนพระเยซู” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 40) หรือเพลงอื่นเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกและการเลือกที่ดี ■

สมาชิกสามารถขอสายอำนาจฐานะปุโรหิตได้แล้ว

โดย ไรอัน มอร์เก้เน็ก

Church News

ปัจจุบันศาสนจักรสามารถให้ข้อมูลสายอำนาจฐานะปุโรหิตเพื่อบริการสมาชิกตามคำขอได้แล้ว สายอำนาจฐานะปุโรหิตเป็นลำดับแบบแผนการแต่งตั้งที่สามารถไต่ย้อนกลับไปถึงยุคแรก ๆ ของศาสนจักรจนถึงพระผู้ช่วยให้รอดในที่สุด

แม้ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ดำรงตำแหน่งสาวกเจ็ดสิบอาจรวมอยู่ในสายอำนาจส่วนตัวของสมาชิก แต่จะไม่มีการจัดทำสายอำนาจแยกออกมาต่างหากสำหรับตำแหน่งสาวกเจ็ดสิบ เช่นเดียวกัน สายอำนาจฐานะปุโรหิตสำหรับอภิการและผู้ประสาทพที่ไว้รับแต่งตั้งจะสืบย้อนผ่านสายการแต่งตั้งมหาปุโรหิตของพวกเขา

สมาชิกสามารถขอจากศาสนจักรได้เฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับสายอำนาจฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคเท่านั้น ส่วนฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนยังไม่สามารถขอได้ สมาชิกอาจขอข้อมูลสายอำนาจฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคได้เฉพาะของตนเอง บุตรที่อาศัยอยู่ในบ้าน หรือผู้สอนศาสนาที่กำลังรับใช้อยู่เท่านั้น เอกสารเหล่านี้ไม่ใช่บันทึกอย่างเป็นทางการของศาสนจักร

หากท่านต้องการขอสายอำนาจฐานะปุโรหิตของตนเอง โปรดระบุชื่อเต็มตามกฎหมาย วันเดือนปีเกิด หมายเลขบันทึกสมาชิกภาพ (ดูจากใบรับรองพระวิหารหรือขอจากพนักงานเวิร์ดของท่าน) ชื่อของบุคคลที่แต่งตั้งท่านเข้าสู่ตำแหน่งเอ็ดเดออร์หรือมหาปุโรหิต (ถ้าทราบ) และที่อยู่กับหมายเลขโทรศัพท์หรือที่อยู่อีเมลตอบกลับของท่าน

ส่งคำขอของท่านมาที่

Priesthood Line of Authority

Global Service Center

120 North 200 West

Salt Lake City, Utah 84103-1514

โทรสาร: 1-801-240-6816

โทรศัพท์: 1-800-453-3860 ต่อ 2-3500

อีเมล: ส่งอีเมลไปที่ lineofauthority@ldschurch.org

ระบุ "PLA" ในบรรทัดชื่อเรื่อง ท่านจะได้รับแบบฟอร์มส่งกลับมาให้กรอกข้อมูลกลับ (อีเมลที่ระบุ PLA ไว้ในบรรทัดชื่อเรื่องจะได้รับอีเมลตอบกลับโดยอัตโนมัติ) ■

สายอำนาจฐานะปุโรหิตสำหรับการประกอบศาสนพิธีเหล่านั้นสามารถสืบย้อนกลับไปยังพระผู้ช่วยให้รอด

ผู้แสดงระบำพัดแปดแฉกเป็นหมายเลข “20” ระหว่างการแสดงที่จัดขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองวาระครบรอบปีที่ 20 ของศาสนจักรในมองโกเลีย

มองโกเลียฉลอง 20 ปีของศาสนจักร

วันจันทร์ที่ 15 เมษายน 2013 สมาชิกศาสนจักร 300 กว่าคนชุมนุมกันที่ภูเขาชาย-ชั้นในอูลานบาตอร์ มองโกเลียเพื่อเฉลิมฉลองวาระครบรอบ 20 ปีของศาสนจักรในประเทศนั้น คณะนักร้องประสานเสียงประกอบด้วยสมาชิก 50 คนร้องเพลง จากนั้นทั้งกลุ่มรับฟังการบันทึกเสียงของเอลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ (1926-2004) ขณะทำอนุทิศประเทศมองโกเลียเพื่อการสั่งสอนพระกิตติคุณในปี 1993

เอลเดอร์โต กวอก ยวน อดีตสมาชิกในฝ่ายประธานภาคเอเชียซึ่งร่วมเดินทางมาประเทศมองโกเลียกับเอลเดอร์แม็กซ์เวลล์ในปี 1993 สังเกตเห็นวิถีที่ “พระหัตถ์ของพระเจ้าทำงานในส่วนี้ของสวนองุ่นของพระองค์อย่างไม่หยุดยั้ง”

กิจกรรมหลากหลายที่จัดขึ้นตลอดสัปดาห์นั้นทำให้งานฉลองมีความหมายยิ่ง งานคืนสู่เหย้าของคณะเผยแผ่มีอดีตผู้สอนศาสนามาร่วมงาน 200 คน มีชาวมองโกเลียมากกว่า 1,000 คนรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา—ซึ่งเกือบเท่ากับ 1 ใน 10 ของสมาชิกทุกคนในมองโกเลีย มีการจัดพิธีบัพติศมาขึ้นทั่วประเทศมองโกเลียตอนเย็นวันศุกร์ ในวันนั้นมีผู้รับบัพติศมา 24 คน แมร์รี่ เอ็น. คูก ซึ่ง

เพิ่งได้รับการปลดจากฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญเป็นผู้พูดในการให้ข้อคิดทางวิญญาณเยาวชนหญิง และงานโอเพ่นเฮาส์ประวัติครอบครัวนำเสนอวิถีทัศน์คำแนะนำสำหรับโครงการใหม่ Family Tree การแสดงทางวัฒนธรรมสุดอลังการแสดงให้เห็นความมั่งคั่งทางวัฒนธรรมของประเทศมองโกเลียและพรสวรรค์ของสมาชิกศาสนจักรมากมาย

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายช่วยปลูกต้นไม้ในการเฉลิมฉลองครบรอบของเฮติ

วันที่ 1 พฤษภาคม 2013 สมาชิกในเฮติมีส่วนร่วมในโครงการปลูกต้นไม้ทั่วประเทศซึ่งมีประชาชนจำนวนมากเข้าร่วมโครงการ มีการปลูต้นไม้จำนวนมากในวันแรกของโครงการ และจะปลูกอีกมากในวันต่อมา เมื่อโครงการนี้เสร็จสิ้นลงจะมีต้นไม้ปลูกใหม่ประมาณ 400,000 ต้นงอกงามอยู่ในเฮติ ได้แก่ ต้นมะนาว ส้ม มะพร้าว มะละกอ และต้นไค้ค

ศาสนจักรสั่งซื้อต้นไม้โดยเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยเหลือต่อเนื่องเพื่อฟื้นฟูเฮติหลังแผ่นดินไหว โครงการดังกล่าวยังเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ร่วมโครงการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองครบรอบ 30 ปีของศาสนจักรในประชาชาติบนเกาะนี้เช่นกัน

สามทศวรรษที่ผ่านมา ประธานโฮมัส เอส. มอนสันซึ่งเวลานั้นเป็นสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสองเดินทางมาเฮติและอุทิศแผ่นดินนี้เพื่อการสั่งสอนพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู

เอลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองเดินทางมายังเฮติในช่วงเวลาเฉลิมฉลองครบรอบครั้งนี้และเป็นประธานในพิธีเปิดแผ่นจารึกซึ่งเป็นอนุสรณ์รำลึกถึงการเริ่มต้นของศาสนจักรในเฮติ

ศาสนจักรบริจาคอาหารหนึ่งล้านปอนด์แก่ทวีปอเมริกา

เดือนพฤษภาคม 2013 ศาสนจักรโดยผ่านการดำเนินงานด้านมนุษยธรรมขององค์กรการกุศลวิสุทธิชนยุคสุดท้าย องค์กรบรรเทาทุกข์ด้านอาหารโดยไม่หวังผลกำไรที่ใหญ่ที่สุดในสหรัฐใต้บริจาคอาหารมากกว่าหนึ่งล้านปอนด์ (453,592.40 กิโลกรัม) ให้แก่ Feeding America อาหารที่บริจาค ได้แก่ อาหารกระป๋อง ประเภทผลไม้ ผัก และถั่ว ซึ่งจะนำไปแจกจ่ายให้ครอบครัวที่ขัดสนโดยหน่วยบริการด้านอาหารและสถานสงเคราะห์ของชุมชนต่าง ๆ ทั่วสหรัฐ

บ็อบ ไอเคน ประธานและผู้บริหารสูงสุด (CEO) ของ Feeding America กล่าวว่าอาหารที่บริจาคสามารถรับประทานได้ประมาณ 625,000 มื้อ

ผู้สอนศาสนาและสมาชิกในเฮติปลูกต้นไม้บนภูเขาเหนือเมืองหลวงปอร์ตอแปรงซ์ซึ่งสามารถมองเห็นเป็นฉากหลังได้

ภาพถ่ายโดย เจสัน สแตนเซ็น

ภาพถ่ายโดย คณะเผยแผ่มองโกเลีย อูลานบาตอร์

โดย เฮลเตอร์
ควอนทิน แอล. คุก
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

ทำส่วน ของท่าน ให้ดี

ประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ (1873–1970) มักจะเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นขณะที่ท่านเป็นผู้สอนศาสนาคริสต์ในสกอตแลนด์ ท่านกำลังรู้สึกคิดถึงบ้านหลังจากอยู่ในงานเผยแผ่ได้ไม่นาน และใช้เวลาสองสามชั่วโมงเที่ยวชมปราสาทสเตอร์ลิงที่อยู่ใกล้เคียง เมื่อท่านกับคู่กลับจากการเยี่ยมชมปราสาท พวกเขาเดินผ่านอาคารที่ศิลาเหนือประตูมีคำจารึกซึ่งกล่าวกันว่าน่าจะประพันธ์โดยเชกสเปียร์ อ่านว่า “ไม่ว่าท่านเป็นใคร จงทำส่วนของท่านให้ดี”

เมื่อนึกถึงประสบการณ์นี้ ประธานแมคเคย์อธิบายว่า “ข้าพเจ้าบอกกับตนเอง หรือพระวิญญาณที่อยู่ในตัวข้าพเจ้าว่า ‘คุณเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ยิ่งกว่า

องชอบธรรม สร้างครอบครัว หาวิถีเลี้ยงชีพ
ที่เหมาะสม รับผิดชอบต่อได้รับเรียก เตรียมพบ
พระผู้เป็นเจ้า

นั่น คุณอยู่ที่นั่นในฐานะตัวแทนของพระเจ้าพระเยซู
คริสต์ คุณได้ยอมรับหน้าที่รับผิดชอบในฐานะตัว
แทนของศาสนจักรแล้ว' ต่อจากนั้นข้าพเจ้านึก
[ถึง] สิ่งที่เราทำก่อนเที่ยงวันนั้น เราเที่ยวชมสถานที่
ที่เราได้รับความรู้และข้อมูลด้านประวัติศาสตร์
นั่นเป็นความจริง และข้าพเจ้าตื่นเต้นกับเรื่องนี้
...แต่นั้นไม่ใช่งานเผยแพร่ศาสนา ... ข้าพเจ้า
ยอมรับข่าวสารที่ให้ข้าพเจ้าบนศิลาแผ่นนั้น และ
นับจากวินาทีนั้นเราพยายามทำส่วนของเราใน
ฐานะผู้สอนศาสนาในสกอตแลนด์"¹

ข่าวสารนี้สำคัญและมีผลต่อท่านมากถึงขนาด
ประธานแมคเคย์ใช้เป็นแรงบันดาลใจตลอดชีวิตที่
เหลือของท่าน ท่านตัดสินใจว่าไม่ว่าท่านมีหน้าที่
รับผิดชอบอะไร ท่านจะทำให้ดีที่สุด

หลีกเลี่ยงการแสดงออกที่ไม่ใช่อุปนิสัยปกติ

เนื่องจากคนรุ่นเยาว์ของศาสนจักรอย่างท่านมี
ศักยภาพมากมายในการทำดี แล้วอะไรคือสิ่งที่
ข้าพเจ้าห่วงกังวลสำหรับอนาคตของท่าน ข้าพเจ้า
จะให้คำแนะนำอะไรท่านได้บ้าง แรกสุด ท่านจะ
พบเจอแรงกดดันใหญ่หลวงให้แสดงออกในสิ่งที่
ไม่ใช่อุปนิสัยปกติ—แม้ถึงกับสวมหน้ากาก—และ
เป็นอีกคนซึ่งไม่ได้สะท้อนตัวตนของท่านหรือตัวตน
ที่ท่านต้องการเป็นเท่าไรนัก

ในประวัติศาสตร์ยุคแรกของศาสนจักร ศาสดา
พยากรณ์โจเซฟ เอ็มมา กับโจเซฟและจูเลียลูก
แฝดวัย 11 เดือนของพวกเขาอยู่ในโฮรัม โอไฮโอ
ที่บ้านไร่จอห์นสัน เด็กทั้งสองป่วยเป็นโรคหัด
โจเซฟกับลูกชายตัวน้อยกำลังนอนอยู่บนเตียง
เลื่อนใกล้ประตูหน้าบ้าน

คืนวันเสาร์วันหนึ่งชายมอมหน้าสีด้ากลุ่มหนึ่ง
ฟังประตูเข้ามาลากท่านศาสดาพยากรณ์ออกไป
ทุบตีและราดน้ำมันดินบนตัวท่านกับชิดนีย์ รีกตัน

ส่วนที่นาสลดใจที่สุดของการรุมทำร้ายครั้งนี้
คือเด็กน้อยโจเซฟต้องตากลมทั้งคืนจนเป็นหวัด
ขั้นรุนแรงขณะบิดาของเขาถูกลากออกไป จนทำให้

ภาพถ่ายของอัลเตอร์ความทัน แอล. คูค โดย คริส โดมอนด์; ภาพถ่ายประกอบโดย สก็อตต์ เดวิส

เขาเสียชีวิตในอีกไม่กี่วันต่อมา²

ผู้มีส่วนในมรณสักขีของท่านศาสดาพยากรณ์และไฮรัมพี่ชายของท่านพากันมอมหน้าเพื่อปิดบังตัวตนที่แท้จริง³

ในสมัยของเรา เมื่อการปิดบังตัวตนง่ายกว่าแต่ก่อน จึงมีหลักธรรมสำคัญเกี่ยวข้องกับการไม่สวมหน้ากากและการเป็นคน “จริงต่อศรัทธา... ที่ท่านวายมลาเยอม”⁴

เครื่องป้องกันที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งไม่让您เลือกสิ่งผิดคือการไม่สวมหน้ากากปิดบังตัวตน หากท่านพบตนเองต้องการทำเช่นนั้น ขอให้รู้ไว้เถิดว่านั่นเป็นสัญญาณร้ายของอันตรายและเครื่องมือ

เอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ทำส่วนของท่าน ได้ดีขณะประจำการในญี่ปุ่น

อย่างหนึ่งที่ปฏิบัติใช้ชักจูงท่านให้ทำสิ่งที่ท่านไม่ควรทำ

ทุกวันนี้คนทั่วไปจะปิดบังตัวตนเมื่อเขียนข้อความสื่อสารที่เต็มไปด้วยความเกลียดชัง เผด็จรอน และมีอคติทางออนไลน์โดยไม่เปิดเผยชื่อ บางคนเรียกสิ่งนี้ว่า *เพลิงปะทุ*

อัครสาวกเปาโลเขียนไว้ดังนี้

“อย่าหลงผิดเลย การคบคนช่วยอมทำลายนิสัยที่ดีงาม

“จงมีสติขึ้นมาใหม่และอย่าทำบาปอีกเลย เพราะว่ามีบางคนไม่รู้จักพระเจ้า” (1 โครินธ์ 15:33–34)

เห็นชัดเจนว่าการสื่อสารที่ชั่วร้ายไม่เพียงเป็นเรื่องของมารยาทที่ไม่ดีเท่านั้น หากวิสุทธิชนยุคสุดท้ายปฏิบัติ พวกเขาสามารถส่งผลเสียต่อผู้ที่ไม่มีความรู้เรื่องพระเจ้าหรือประจักษ์พยานในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

การใช้อินเทอร์เน็ตตระราน ทำลายชื่อเสียง หรือทำให้บุคคลหนึ่ง มัวหมองเป็นเรื่องน่าตำหนิ สิ่งที่เราเห็นในสังคมคือเมื่อผู้คนสวม หน้ากากนิรนาม พวกเขามีแนวโน้มจะพัวพันกับความประพฤติ แบบนี้ ซึ่งบ่อนทำลายการอภิปรายเชิงเหตุผล อีกทั้งละเมิดหลัก ธรรมพื้นฐานที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอน

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงอธิบายว่าพระองค์มิได้เสด็จมาเพื่อพิพากษาโลก แต่เพื่อช่วยโลกให้รอด จากนั้นพระองค์ทรงอธิบายความหมายของการพิพากษาดังนี้

“หลักการพิพากษามีอย่างนี้ คือความสว่างเข้ามาในโลกแล้ว แต่มนุษย์รักความมืดมากกว่าความสว่าง เพราะกิจการของพวกเขาชั่วร้าย

“เพราะทุกคนที่ประพฤติชั่วก็เกลียดความสว่างและไม่มาหา ความสว่าง เนื่องจากกลัวว่าการกระทำของตนจะปรากฏ

“แต่คนที่ประพฤติตามความจริงก็มาถึงความสว่าง เพื่อให้เห็นว่าการกระทำของเขานั้นทำโดยพึ่งพระเจ้า” (ยอห์น 3:19–21; ดู ข้อ 17–18)

คนชอบธรรมไม่จำเป็นต้องสวมหน้ากากเพื่อปิดบังตัวตน

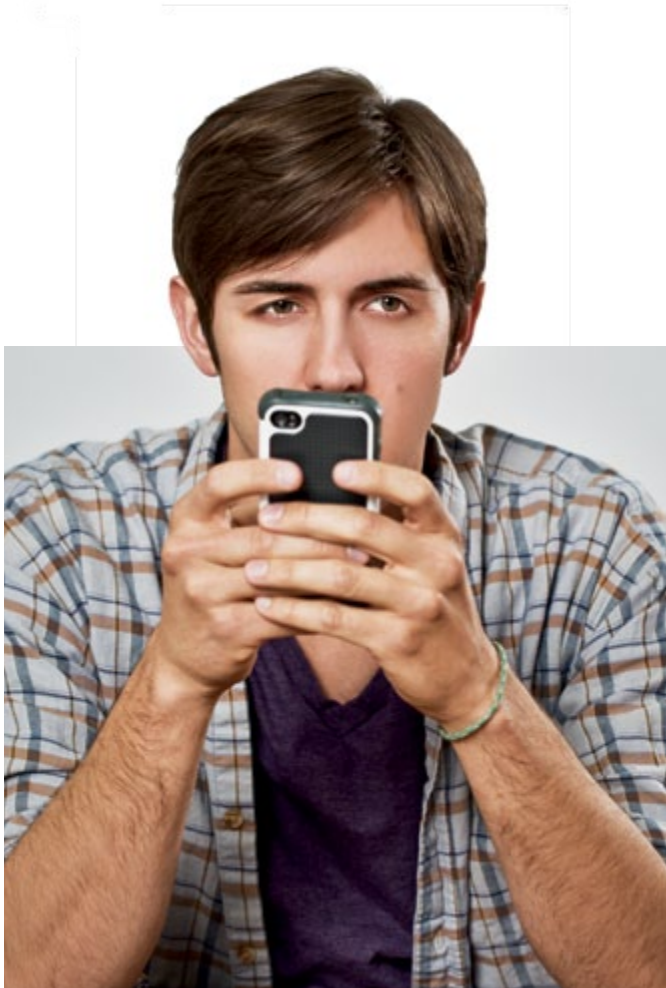
ปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับความเชื่อที่แท้จริงของท่าน

ท่านปฏิบัติตนสอดคล้องกับความเชื่อที่แท้จริงของท่านโดยใช้เวลากับสิ่งที่จะสร้างและพัฒนาอุปนิสัยและช่วยให้ท่านเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น ข้าพเจ้าหวังว่าไม่มีใครในพวกท่านเห็นชีวิตส่วนใหญ่เป็นความสนุกสนานและเกม แต่เห็นว่าเป็นเวลา “เตรียมพบพระเจ้า” (แอลมา 34:32)

แบบอย่างที่ยอดเยี่ยมของการมีส่วนร่วมของตนเองและการใช้เวลาอย่างเหมาะสมมาจากชีวิตของเอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสมัยท่านเป็นนาวิกโยธินในกองทัพสหรัฐที่กำลังยึดครองญี่ปุ่นช่วงปลายสงครามโลกครั้งที่ 2 เอ็ลเดอร์เพอร์รี่เล่าเรื่องนี้เมื่อท่านบันทึกพยานพิเศษของท่านเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

“ข้าพเจ้าเป็นนาวิกโยธินกองแรกที่ยกพลขึ้นบกในญี่ปุ่นภายหลังการลงนามสนธิสัญญาสันติภาพหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อเราเข้าไปในเมืองนะงะซะกิที่เสียหายยับเยิน นั่นเป็นหนึ่งในประสบการณ์ที่ทำให้ข้าพเจ้าเศร้าใจที่สุดในชีวิต เมื่อเกือบทั้งเมืองพังพินาศ ศพผู้เสียชีวิตบางรายยังไม่มีการนำไปฝัง ในฐานะกองทหารยึดครอง เราจึงตั้งกองบัญชาการและออกไปทำงาน

เครื่องป้องกันที่ดีที่สุด
อย่างหนึ่งไม่ให้คุณ
เลือกสิ่งผิดคือการไม่
สวมหน้ากากนิรนาม

“สถานการณ์ชวนให้หดหู่ยิ่งนัก และพวกเราบางคนอยากจะทำมากกว่านี้ เราไปหาอนุศาสนาจารย์ประจำกองทัพและขออนุญาตช่วยสร้างโบสถ์คริสต์ขึ้นมาใหม่ เนื่องจากความเข้มงวดของรัฐบาลในระหว่างสงคราม โบสถ์เหล่านี้จึงแทบจะเลิกทำการไปหมดแล้ว อาคารที่มีอยู่เพียงไม่กี่หลังของพวกเขาเสียหายอย่างหนัก กลุ่มของเราอาสาซ่อมแซมโดยใช้เวลาหลังเลิกงาน ฉาบปูนให้ใหม่เพื่อจะได้มีโบสถ์ไว้สำหรับจัดพิธีคริสต์ศาสนา

“...เราพบบาทหลวงผู้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในยามสงคราม จึงขอให้พวกเขากลับไปปฏิบัติหน้าที่ดั้งเดิม เรามีประสบการณ์ที่ดีเยี่ยมกับคนเหล่านี้เมื่อพวกเขาประสบเสรีภาพในการปฏิบัติตามความเชื่อของชาวคริสต์อีกครั้ง

“เหตุการณ์หนึ่งที่ข้าพเจ้าจะจดจำตลอดไปเกิดขึ้นขณะที่เรากำลังออกจากนະະชะกิเพื่อกลับบ้าน ขณะกำลังขึ้นรถไฟซึ่งจะพาเราไปลงเรือเพื่อกลับบ้าน นาวิกโยธินหลายคนล้อเลียนพวกเรา พวกเขามีแฟนสาวมาด้วยและ [กำลัง] บอกลา คนเหล่านั้นหัวเราะเยาะเราและบอกเราว่าเราพลาดชีวิตสนุกสนานในญี่ปุ่น เพราะแม้แต่เสียเวลาออกแรงโบกปูนตามผนังอาคาร

“ขณะที่พวกเขากำลังสนุกสุดเหวี่ยงกับการเยาะเย้ยเรา บนเนินเขาเล็ก ๆ ใกล้สถานีรถไฟ คริสเตียนชาวญี่ปุ่นกลุ่มใหญ่ประมาณ 200 คนจากโบสถ์ที่เราซ่อมแซมให้ กำลังร้องเพลง “เหล่าทหารพระคริสต์เจ้า” คนเหล่านั้นเดินเข้ามามอบของขวัญให้เรามากมาย จากนั้นทุกคนก็ยืนเรียงเป็นแถวยาวนานกับขบวนรถไฟ เมื่อรถไฟเริ่มเคลื่อนขบวน เราได้สัมผัสมือกับทุกคนขณะที่เราตื่นตันใจจนพูดไม่ออก เราซาบซึ้งที่เรามีโอกาสช่วยเหลือบ้าง เล็ก ๆ น้อย ๆ จนสามารถก่อตั้งกลุ่มชาวคริสต์ขึ้นมาอีกครั้งในดินแดนแห่งหนึ่งหลังสงคราม”⁵

โปรดไตร่ตรองและปฏิบัติการเชิงรุกในการเลือกวิธีใช้เวลาของท่าน ดังที่ท่านเห็นได้จากแบบอย่างของเอ็ดเดอร์เพอร์รี่ ข้าพเจ้าไม่ได้พูดถึงการป่าวประกาศให้ทุกคนรู้จักศาสนาของท่านหรือการเลื่อมใสศรัทธาแบบผิวเผินเพราะนั่นสามารถทำให้ท่านและศาสนจักรอับอาย แต่ข้าพเจ้ากำลังพูดถึงการเป็นอย่างที่ท่านควรเป็น

ตั้งเป้าหมายที่เหมาะสม

คำแนะนำเรื่องี่สามเกี่ยวข้องกับเป้าหมายบางอย่างที่ท่านควรพิจารณา ประมาณช่วงเวลาเดียวกับที่เอ็ดเดอร์เพอร์รี่อยู่ในญี่ปุ่นกับเหล่านาวิกโยธิน ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธาน

โค้วรัมอัครสาวกสิบสองก็ประจำการกองทัพอากาศในญี่ปุ่นช่วงปลายสงครามโลกครั้งที่ 2 เช่นกัน

ในปี 2004 ข้าพเจ้าติดตามประธานแพคเกอร์และคนอื่น ๆ ไปญี่ปุ่น ท่านมีโอกาสย้อนรอยอดีตของท่านและใคร่ครวญประสบการณ์กับการตัดสินใจบางอย่างที่ท่านทำเวลานั้น ข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้แบ่งปันความคิดและความรู้สึกบางอย่างของท่านจากครั้งนั้น

ประธานแพคเกอร์เล่าประสบการณ์ที่เกิดขึ้นบนเกาะนอกฝั่ง

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ได้รับพรจากการตั้งเป้าหมายที่ขอบธรรม

โอะกินะวะ ท่านถือว่าประสบการณ์นี้เป็นภูเขาของท่านในแดนทुरुกันดาร การเตรียมพร้อมส่วนตัวของท่านและการพบปะกับสมาชิกคนอื่น ๆ ทำให้ความเชื่อที่ท่านมีต่อคำสอนพระกิตติคุณฝังลึก สิ่งที่ท่านยังขาดอยู่เวลานั้นคือการยืนยัน—ความؤمنแน่อนของเรื่องซึ่งท่านรู้สึกอยู่แล้วว่าเป็นความจริง

ผู้เขียนชีวประวัติของประธานแพคเกอร์บรรยายเหตุการณ์ดังนี้ “แทนที่จะประสบสันติสุขจากการยืนยันที่ท่านแสวงหา ท่านกลับต้องเผชิญหน้ากับขุมมรกของสงครามที่ทำร้ายผู้บริสุทธิ์ วันหนึ่งท่านปีนขึ้นไปบนเนินเขาเหนือมหาสมุทรเพื่ออยู่ตามลำพังและหาเวลาครุ่นคิด ที่นั่นท่านพบกระท่อมร้างของชาวไร่และทุ่งมันฝรั่งบริเวณนั้นที่ถูกปล่อยร้าง ขณะนอน

อยู่ท่ามกลางต้นหมากกรากไม้ที่กำลังจะตาย ท่านเห็นซากศพของมารดาที่ถูกเข่นฆ่าและลูกสองคนของเธอ ภาพที่เห็นทำให้ท่านเต็มไปด้วยความเสียใจอย่างสุดซึ่งผสมผสานกับความรู้สึกรักครอบครัวของท่านเองและครอบครัวทั้งหมด”⁶

ต่อมาท่านเข้าไปในหลุมหลบภัยชั่วคราวเพื่อครุ่นคิด ไตร่ตรองและสวดอ้อนวอน ขณะหวนนึกถึงเหตุการณ์นี้ประธานแพคเกอร์ได้เล่าสิ่งที่ข้าพเจ้าจะเรียกว่าประสบการณ์ยืนยันทางวิญญาณ ท่านรู้สึกว่าได้รับการตลใจเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านควรทำกับชีวิตตนเองแน่นอน ท่านไม่มีทางคิดว่าท่านจะได้รับเรียกสู่การเรียกอันศักดิ์สิทธิ์และสูงส่งที่ท่านดำรงอยู่เวลานี้ วิสัยทัศน์ของท่านคือท่านต้องการเป็นครูที่เน้นคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ท่านตัดสินใจว่าท่านจะดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม

ท่านเกิดความรู้สึกค่อนข้างลึกซึ้งซึ่งว่าท่านจะต้องหาภรรยาที่ขอบธรรมและพวกท่านจะเลี้ยงดูครอบครัวใหญ่ด้วยกัน ทหารหนุ่มนายนี้ทราบดีว่าอาชีพที่ท่านเลือกจะทำให้ค่าตอบแทนพอประมาณ และคู่วิตที่รักของท่านจะต้องมีลำดับความสำคัญในเรื่องต่าง ๆ แบบเดียวกับท่านและเต็มใจใช้ชีวิตโดยไม่มีสิ่งของทางโลกบางอย่าง ซีสเตอร์ดอนนา แพคเกอร์เป็นคู่วิตที่สมบูรณ์แบบให้ประธานแพคเกอร์ตลอดมา พวกท่านไม่เคยมีเหลือใช้มากพอ แต่พวกท่านไม่รู้สึกลำบากใจใด พวกท่านเลี้ยงดูบุตรธิดา 10 คน และทุกคนล้วนเสียสละ เวลานี้พวกท่านมีหลาน 60 คน และเหลนมากกว่า 80 คน

ข้าพเจ้าเล่าเรื่องจริงเรื่องนี้เพราะบ่อยเหลือเกินที่เป้าหมายของเราตั้งอยู่บนสิ่งในโลกให้ความสำคัญ องค์ประกอบจำเป็นต่าง ๆ เรียบง่ายมากที่สุดสำหรับสมาชิกผู้ได้รับศาสนพิธีแห่งความรอดแล้ว จงเป็นคนขอบธรรม สร้างครอบครัว หาวิถีเลี้ยงชีพที่เหมาะสม รับผิดชอบเมื่อได้รับเรียก เตรียมพบพระเจ้า

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า “ชีวิตของคนไม่ได้อยู่ที่การมีของฟุ่มเฟือย” (ลูกา 12:15)

สร้างประเทศและชุมชนของท่าน

นอกจากคุณลักษณะส่วนตัว คุณสมบัติต่าง ๆ และการตัดสินใจแล้ว หากท่านอยากเป็นคนรุ่นที่ท่านต้องเป็น ท่านจะสร้างประเทศและชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่ คนรุ่นท่านจะต้องปกป้องความชอบธรรมและเสรีภาพทางศาสนา มรดกร่วมของชาวยิว-ชาวคริสต์ที่เราสืบทอดมาไม่เพียงมีค่าเท่านั้นแต่จำเป็นต่อแผน

มรดกร่วมของชาวยิว-ชาวคริสต์
ที่เราสืบทอดมาไม่เพียงมีค่าเท่านั้น
แต่จำเป็นต่อแผนของพระบิดา
ในสวรรค์เช่นกัน เราต้องพิทักษ์
ไว้ให้คนรุ่นต่อ ๆ ไป

ของพระบิดาในสวรรค์ด้วย เราต้องพิทักษ์ไว้ให้คนรุ่นต่อ ๆ ไป เราต้องคบหากับคนดี รวมถึงคนทุกศาสนา—โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนที่รู้สึกว่าจะต้องรับผิดชอบต่อความประพฤติของตนต่อพระผู้เป็นเจ้า คนเหล่านี้จะเข้าใจคำแนะนำที่ว่า “ไม่ว่าท่านเป็นใคร จงทำส่วนของท่านให้ดี” การยกระดับค่านิยมร่วมของชาวยิว-ชาวคริสต์ และเสรีภาพทางศาสนาได้สำเร็จจะทำให้รุ่นของท่านเป็นรุ่นที่ยิ่งใหญ่อย่างที่พึงเป็น

ด้วยความท้าทายที่มีอยู่ในโลกทุกวันนี้ ฝ่ายประธานสูงสุดและโคออร์ดิเนเตอร์สภาสองจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสมในกระบวนการทางการเมืองในประเทศที่ท่านอาศัยอยู่ ศาสนจักรเป็นกลางในการแข่งขันทางการเมืองและไม่ได้ให้การสนับสนุนผู้สมัครหรือพรรคใด ๆ อย่างไรก็ดี เราคาดหวังว่าสมาชิกของเราจะมีส่วนเต็มที่ในการสนับสนุนผู้สมัครและพรรคที่พวกเขาเลือกโดยยึดหลักการซึ่งจะปกป้องรัฐบาลที่ดี หลักคำสอนของเราชัดเจน นั่นคือ “ควรแสวงหา [คนดี] คนซื่อสัตย์และผู้มีปัญญาอย่างขยันหมั่นเพียร” (คพ. 98:10)

เราเชื่อมั่นในตัวท่านมาก ผู้นำในศาสนจักรเชื่ออย่างจริงใจว่าท่านสามารถสร้างอาณาจักรได้อย่างที่คนรุ่นก่อนทำไม่ได้ ท่านไม่เพียงมีความรักและความเชื่อมั่นของเราเท่านั้น แต่มีคำสวดอ้อนวอนและพรของเราด้วย เรารู้ว่าความสำเร็จของคนรุ่นท่านจำเป็นต่อการสถาปนาศาสนจักรอย่างต่อเนื่องและการเติบโตของอาณาจักร เราสวดอ้อนวอนขอให้ท่านทำส่วนของท่านให้ดี และหลีกเลี่ยงการสวมหน้ากาก ปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับตัวตนที่แท้จริงของท่าน ตั้งเป้าหมายที่เหมาะสม สร้างประเทศและชุมชนของท่าน ■

จากไฟร์ไชด์ระบบการศึกษาของศาสนจักรสำหรับคนหนุ่มสาวที่มหาวิทยาลัย
บริคัมยังก์-โอคาโฮเมื่อวันที่ 4 มีนาคม ค.ศ. 2012 ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษ
ที่ lds.org/broadcasts/archive/ces-devotionals/2012/01?lang=eng

อ้างอิง

1. เดวิด โอ. แมคเคย์, ใน Francis M. Gibbons, *David O. McKay: Apostle to the World, Prophet of God* (1986), 45.
2. คู มาร์ก แอล. สเตเกอร์, “Remembering Hiram, Ohio,” *Ensign*, ต.ล. 2002, 32, 35.
3. คู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 24.
4. “จริงต่อศรัทธา” หนังสือเพลงสวด บทเพลงที่ 129.
5. แอล. ทอม เพอร์รี่, ใน “Joy—for Us and Others—Comes by Following the Savior.”
6. กูไชลด์ ซี. แพค, *Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower* (1995), 58–59.

วัยรุ่น กับ

พันธสัญญา พระวิหาร

เนื่องด้วยการลดข้อกำหนดเรื่องอายุ
สำหรับผู้สอนศาสนาเต็มเวลาเวลานี้
วัยรุ่นจึงทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ของ
พระวิหารมากขึ้นกว่าเดิมหลายหมื่นคน

โดย แกรี่ และ ซูซาน คาร์เตอร์

ในฐานะเจ้าหน้าที่พระวิหาร เราได้รับพรที่ได้พบปะคนหนุ่มสาวที่มาพระวิหารเพื่อรับเอ็นดาวเมนต์ของตนเอง เจาพบว่า การสัมมนาเพื่อเตรียมเข้าพระวิหารเป็นประโยชน์ต่อพวกเขา แต่อิทธิพลของบิดามารดาและผู้นำที่ขอบรรรมมีบทบาทสำคัญยิ่งกว่าในการช่วยพวกเขาเตรียมทำพันธสัญญาพระวิหาร ในฐานะบิดามารดาและผู้นำ เราไม่เพียงต้องช่วยเยาวชนเตรียมรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาซึ่งกินเวลาเพียงไม่กี่เดือนเท่านั้น แต่ยังต้องเตรียม

พวกเขาทำและรักษาพันธสัญญาพระวิหารซึ่งคงอยู่ชั่ววันรันดร์ด้วยขั้นตอนแรก ๆ สามารถเริ่มต้นได้ในวัยเด็ก

เตรียมเด็ก

บิดามารดาสามารถแสดงให้เห็นความสำคัญของพระวิหารได้โดยนมัสการในพระวิหารและแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับงานพระวิหาร แม้แต่ในเขตที่ไม่สามารถเข้าพระวิหารได้บ่อย ๆ บิดามารดาก็ยังสามารถปลูกฝังความปรารถนาจะเข้าพระวิหารให้บุตรธิดาของตนได้เช่นกัน

ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ (1907–1995) สอนบิดามารดาว่า “ขอให้เราบอกเล่าความรู้สึกทางวิญญาณที่เรามีในพระวิหารกับลูก ๆ ของเรา ขอให้เราสอนพวกเขาอย่างจริงจังมากขึ้นและเป็นกันเองมากขึ้นในสิ่งที่เราสามารถพูดได้อย่างเหมาะสมเกี่ยวกับจุดประสงค์ของพระนิเวศน์แห่งพระเจ้า”¹ บุตรธิดาของเราจำเป็นต้องรู้ว่าพระวิหารเป็นสถานที่ซึ่งเราได้รับคำตอบของคำสวดอ้อนวอนและรู้สึกถึงความรักของพระเจ้า

บิดามารดาสามารถสอนบุตรธิดาได้เช่นกันให้ตั้งตารอและดำเนินชีวิตคู่ควรกับใบรับรองจำกัดการใช้ที่พวกเขามีโอกาสได้รับเมื่ออายุครบ 12 ปี เมื่อถึงเวลาที่เยาวชนเหล่านี้เข้าพระวิหาร เราจะเห็นปีติและความภาคภูมิใจขณะพวกเขาขึ้นใบรับรองเหล่านี้ที่พระวิหาร

เตรียมเยาวชน

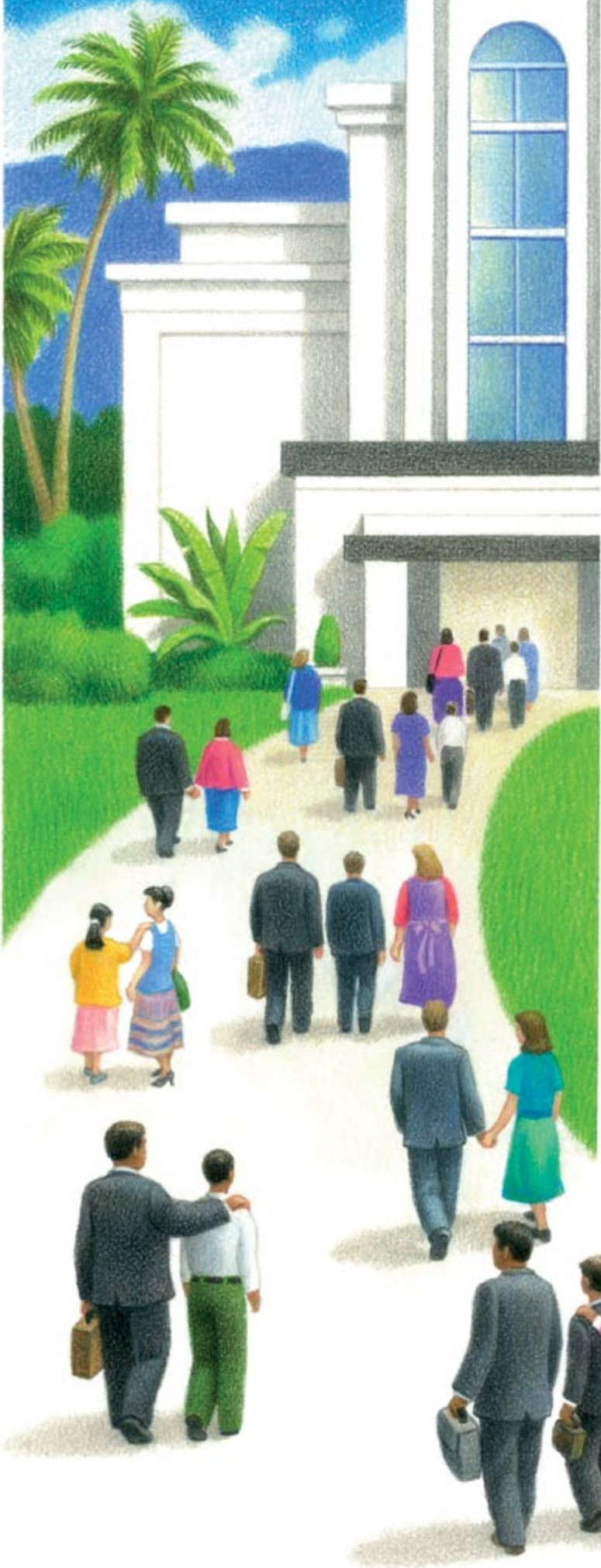
บิดามารดาสามารถช่วยให้บุตรธิดามีส่วนในการค้นคว้าประวัติครอบครัวเพื่อที่พวกเขาจะได้นำรายชื่อครอบครัวไปพระวิหารเมื่ออายุครบ 12 ปี เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์ แห่งโครัมมัลครอสสกลีบสองสัญญากับเยาวชนที่ทำเช่น

นั้นว่า “ความรักความกตัญญูที่ท่านมีต่อบรรพชนจะเพิ่มพูนประสิทธิภาพและการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่ท่านมีต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะลึกซึ้งและยั่งยืน ข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านจะได้รับความคุ้มครองจากอิทธิพลที่รุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ของปฏิปักษ์”²

เราได้เห็นตัวอย่างมากมายที่สัญญาที่เกิดสัมฤทธิ์ผล เมื่อเร็ว ๆ นี้เยาวชนหญิงคนหนึ่งบอกเราว่าหลังจากค้นหาชื่อคุณยายของเธอแล้ว เธอมาที่พระวิหารเพื่อทำงานให้ท่าน เธอกล่าวว่าขณะรับบัพติศมาแทนท่าน เธอมีความรู้สึกชัดเจนว่าคุณยายจะมาต้อนรับเธอในชีวิตหน้า ประสบการณ์เช่นนี้เสริมสร้างประสิทธิภาพและปลูกฝังความปรารถนาจะมีส่วนร่วมในศาสนพิธีพระวิหารมากขึ้น

เยาวชนจำนวนมากประสบการล่อลวงให้แต่งกายไม่สุภาพเมื่อบิดามารดาและผู้นำสวมเสื้อผ้าสุภาพสวยงาม เยาวชนจะตระหนักว่าพวกเขาสามารถทำได้เช่นกัน เยาวชนจำเป็นต้องเข้าใจว่าลักษณะการแต่งกายและวิธีที่พวกเขาปฏิบัติต่อร่างกายของตนเองจะแสดงให้เห็นถึงความเป็นสานุศิษย์ของพวกเขา

บิดามารดาสามารถช่วยเยาวชนเตรียมเข้าพระวิหารได้โดยช่วยให้พวกเขาเข้าใจพันธสัญญาที่จะทำในนั้น พันธสัญญาพระวิหารรวมถึงคำสัญญาว่าจะ “รักษากฎแห่งคุณธรรมอันเคร่งครัดและความบริสุทธิ์ทางเพศ มีจิตกุศล มีเมตตา ออกถ้อยและบริสุทธิ์ อูทิศทั้งพรสวรรค์และทรัพย์สินทางโลกเพื่อเผยแผ่ความจริงและยกระดับ [ครอบครัวมนุษย์] อูทิศตนเพื่ออุดมการณ์แห่งความจริงต่อไป และพยายามทุกวิถีทางเพื่อช่วยเตรียมแผ่นดินโลกให้พร้อมต้อนรับองค์ราชนัน—พระเจ้าพระเยซูคริสต์”³ บิดามารดาสามารถเป็นพยานได้ว่าเยาวชนจะได้รับพรส่วนตัวอันเปี่ยมด้วยพลังตลอดชีวิตเมื่อพวกเขารักษาพันธสัญญาเหล่านี้ และพันธสัญญาเหล่านี้จะมีความหมายต่อเยาวชนเมื่อบิดามารดาช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าทั้งพรและพันธสัญญาเกิดขึ้นได้โดยผ่านการขดไข้ของพระเยซูคริสต์

มีหลายวิธีที่เราสามารถช่วยเตรียมเด็กและเยาวชนให้พร้อมรับพรของพระวิหาร ยิ่งพวกเขาพร้อมมากเท่าใดก็จะมีสันติและรู้สึกถึงพระวิญญูณมากเท่านั้น และด้วยเหตุนี้จึงสามารถมีประสบการณ์อันยิ่งใหญ่ทางวิญญูณขณะรับเอ็นดาวเมนต์ ประสบการณ์พระวิหารที่ยกระดับจิตใจจะทำให้พวกเขาเป็นสานุศิษย์ที่อุทิศตนมากขึ้นของพระคริสต์และเป็นผู้สอนศาสนาที่ดีขึ้น—เพราะได้รับแรงจูงใจให้ช่วยคนที่พวกเขาสอนเตรียมรับศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหาร

อ้างอิง

1. ฮาเวิร์ด คับเบิล, ฮันเตอร์, “Follow the Son of God,” *Ensign*, พ.ศ. 1994, 88.
2. เดวิด เอ. เบคเนอร์, “ใจของลูกหลานจะหันไป,” *เล็ชโฮนา*, พ.ศ. 2011, 33.
3. เจมส์ อี. ทาลเมจ, ใน *Preparing to Enter the Holy Temple* (2002), 34–35.

MSDG ผู้สอนศาสนา อันยิ่งใหญ่ของเรา

ผู้สอนศาสนาทุกคนทั้งอดีตหรือปัจจุบัน
ต่างรับใช้ด้วยความหวังว่าจะทำให้ชีวิตผู้อื่นดีขึ้น

โดย ลารีน พอร์เตอร์ กอนท์
และ ลินดา เดคเกอร์ โลเปซ
นิตยสารศาสนจักร

ผู้สอนศาสนาทุกวันนี้สานต่อมรดกอันยิ่งใหญ่ของการเติมแผ่นดินโลกด้วยความรู้เรื่องพระเจ้า (ดู อีสยาห์ 11:9) ตั้งแต่อับราฮัมจนถึงเปาโล จนถึงแอมัน จนถึงวิลฟอร์ด วัตสัน ผู้สอนศาสนาในพระคัมภีร์และประวัติศาสตร์ศาสนจักรต่างเป็นต้นแบบที่น่าเชื่อถือให้แก่ผู้สอนศาสนายุคปัจจุบัน

ไม่ว่าเราจะเป็นสมาชิกผู้สอนศาสนา กำลังเตรียมรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา กำลังรับใช้งานเผยแผ่ หรือใกล้จบแล้วก็ตาม เราสามารถได้รับความกล้าหาญและแรงบันดาลใจจากแบบอย่างเหล่านี้

มรดกผู้สอนศาสนาของเราในพระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์ไข่มุกอันล้ำค่า

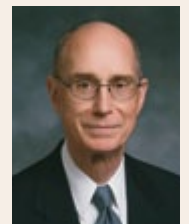
ผู้สอนศาสนาสมัยพันธสัญญาเดิม เช่น โยนาห์ ได้รับเรียกให้เปล่งเสียงเตือนผู้คน (ดู เอเสเคียล 3:17–19 จากตัวอย่างของโยนาห์ เราเห็นความสำคัญของการกลับใจและการเชื่อฟัง เรื่องราวของอับราฮัมสอนเราเกี่ยวกับสายอำนาจและพลังอำนาจของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค

ผู้สอนศาสนาสมัยพันธสัญญาใหม่ เช่น เปโตรและเปาโล ทำงานเพื่อพิทักษ์คำสอนของพระเยซูคริสต์ แต่กระนั้นโลกก็ยังตกไปสู่การละทิ้งความเชื่อ พระผู้เป็นเจ้าทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ เวลานี้เรากำลังทำงานเพื่อพิทักษ์และแบ่งปันคำสอนของพระเยซูคริสต์เฉกเช่นผู้สอนศาสนาเหล่านั้นทำ

© 2002 ดาเนียล เอ. ลูอิส

โยนาห์บนชายหาดที่นั่นะเวห์, โดย ดาเนียล เอ. ลูอิส โยนาห์กลับใจออกไปสั่งสอนและยืนยันว่าพระเยซูคริสต์ทรงปกครองทุกแห่งหนและไม่ทรงจำกัดความรักของพระองค์กับชาติเดียวหรือคนกลุ่มเดียว (ดู โยนาห์ 1–4)

เสียงเตือน

“เพราะพระเจ้าทรงพระกรุณา
พระองค์จึงทรงเรียกผู้รับใช้ให้

เตือนผู้คนที่จะมีอันตราย ... ลองนึกถึงโยนาห์ แรกทีเดียวเขาหลบหนีการเรียกของพระเจ้าให้ไปเตือนชาวNineveh ผู้มองไม่เห็นอันตรายอันเนื่องจากบาป เขารู้ว่าคนชั่วปฏิเสธศาสดาพยากรณ์มาตลอด และบางครั้งถึงกับสังหารพวกท่าน แต่เมื่อโยนาห์ออกไปด้วยศรัทธา พระเจ้าจึงประทานพรเขาให้มีความปลอดภัยและความสำเร็จ”

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, ที่ปรึกษาหนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “ขอให้เราเปล่งเสียงเตือน,” *เสียงโชนา*, ม.ค. 2009, 3.

เปโตรและยอห์นต่อหน้าผู้ปกครองในเยรูซาเล็ม, โดย ชามอน เวคเคอร์ เปโตรและยอห์นถูกนำมาอยู่ต่อหน้าสภา และมหาปุโรหิตซักถามพวกท่านว่า “เรากำชับพวกเจ้าอย่างแข็งขันแล้วว่าอย่าสอนโดยออกชื่อนี้ นี่แน่ะ พวกเจ้าทำให้คำสอนของพวกเจ้าแพร่ไปทั่ว...เปโตร...ตอบว่า เรากำเป็นต้องเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่าเชื่อฟังมนุษย์” (กิจการ 5:28-29)

อัครสาวกเปาโล, โดย คาร์ล สเตรดา ระหว่างการเดินทางและในจดหมายของเปาโล ท่านแสดงประจักษ์พยานอันทรงพลังเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทั่วเอเชียไมเนอร์และโลกส่วนใหญ่ที่ท่านรู้จักในเวลานั้น

BPK, BERLIN / GEMÄLDEGALERIE ALTE MEISTER, STAÄTLICHE KUNSTSAMMLUNGEN, DRES / ELKE ESTEL / HANS-PETER KLUT / ART RESOURCE, NY

เมลคีเซเดคให้พรอับราม [อับราฮัม] โดย วอลเตอร์ เรน เมลคีเซเดคให้พรอับราม (ดู ปฐมกาล 14:18-20) และมอบฐานะปุโรหิตให้ท่านด้วย (ดู คพ. 84:14) ครั้งหนึ่งพระเจ้าทรงปรากฏต่ออับรามโดยตรัสว่า “เราตกลงใจ... ทำให้เจ้าเป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจเพื่อรับนามของเราในแผ่นดินต่างแดนแห่งหนึ่ง... และเจ้าจะเป็นพรแก่พงศ์พันธุ์ของเจ้าต่อจากเจ้า, กระทั่งในมือพวกเขา พวกเขาจะนำการปฏิบัติศาสนกิจและฐานะปุโรหิตนี้สู่ประชาชาติทั้งปวง” (อับราฮัม 2:6, 9)

การสอน ผู้ไม่เชื่อ

“บรรดาบุตรของโมไซยาห์...ไปในบรรดาชาวเลมัน แม้จะสอนคนที่ดูประหนึ่งว่าประเพณีของพวกเขาไม่ได้นำไปสู่การเติบโตทางวิญญาณ แต่ผู้สอนศาสนาที่ซื่อสัตย์เหล่านี้ยังคงช่วยทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในบรรดาชาวเลมัน เรารู้ว่า... ‘ชาวเลมันมากเท่าที่เชื่อในคำสั่งสอนของท่าน และเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า, จะไม่เคยตกเลยฉันนั้น’ (แอลมา 23:6)”

เอ็ลเดอร์เจมส์ บี. มาร์ติน แห่งสาวกเจ็ดสิบ, “Repentance That Brings Conversion,” *Ensign*, ก.ย. 2012, 58.

© แกรี่ แอล. แคพพ์, ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำ

แอลมา อยู่ต่อหน้ากษัตริย์ลาโมไน โดย แกรี่ แอล. แคพพ์ แอลมา บุตรคนหนึ่งของโมไซยาห์ช่วยชีวิตฝูงสัตว์ของกษัตริย์ลาโมไน เมื่อกษัตริย์ถามแอลมาว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงส่งท่านมาหรือ แอลมาตอบว่าท่านคือคนที่พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ทรงเรียกให้สอนพระกิตติคุณ “แก่คน [ของลาโมไน], เพื่อจะนำพวกเขาไปสู่ความรู้ถึงสิ่งที่เที่ยงธรรมและจริง” (แอลมา 18:34)

มรดกผู้สอนศาสนาของเราในพระคัมภีร์มอรมอน

แอลมา อมวิเล็ค บรรดาบุตรของโมไซยาห์ และแซมมิเอล ชาวเลมันเป็นเพียงต้นแบบบางส่วนของผู้สอนศาสนาที่ยิ่งใหญ่ในพระคัมภีร์มอรมอน เราเห็นแบบอย่างของการกลับใจ ศรัทธา การเชื่อฟัง และความกล้าหาญจากพวกเขา เราสามารถฟังพาการตัดสินใจและการเปิดเผยจากพระเจ้าเป็นเจ้าให้นำทางการรับใช้งานเผยแผ่ของเราได้เช่นเดียวกับพวกเขา

ท่านนำชาวอันน่ายินดีมาให้จิตวิญญาณข้าพเจ้า โดย วอลเตอร์ เรน เทพมาเยือนแซมมิเอลชาวเลมันและนำ “ชาวอันน่ายินดีมาให้จิตวิญญาณ [ของแซมมิเอล]” เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (ฮีลามัน 13:6-7) ส่วนหนึ่งในการเรียกของท่านเพื่อสั่งสอนชาวนีไฟคือ แซมมิเอลขึ้นไปยืนบนกำแพงเมืองเซราเฮ็มลาและแบ่งปันข่าวอันน่ายินดีเหล่านี้กับผู้คน

มรดกผู้สอนศาสนาของเราในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา

หลังจากการฟื้นฟูพระกิตติคุณ ผู้สอนศาสนามีความสำคัญยิ่ง ผู้สอนศาสนา เช่น แดน โจนส์, ออร์สัน ไฮด์, และพาร์ลีย์ พี. แพรทท์ แบ่งปันพระคัมภีร์มอรมอนและพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ บางคน เช่น แซมูเอลที่เป็นน้องชายของศาสดาพยากรณ์โจเซฟรับใช้อยู่ใกล้บ้าน หลายคนเดินทางไกลไปแบ่งปันพระกิตติคุณในที่ต่างๆ เช่น ประเทศไทย หมู่เกาะแซนด์วิช (ฮาวาย) เดนมาร์ก และอังกฤษ

ผู้สอนศาสนาสมัยเริ่มแรกเหล่านี้มักรับใช้งานเผยแผ่หลายครั้ง และเป็นเวลานาน พวกเขาจากพ่อแม่ คนรัก ภรรยา และลูกหลาน เช่นเดียวกับเรา พวกเขาเป็นแบบอย่างต่อเราในปัจจุบันถึงศรัทธา ความกล้าหาญ การเชื่อฟัง ความอดทน และความขยันหมั่นเพียร

ผู้สั่งสอนชาวมอรมอน โดย อาร์เนลด์ ไพร์เบิร์ต ใช้ภาพต้นฉบับของคริสเตียน คัลสการ์ดเป็นต้นแบบ ภาพผู้สอนศาสนาวิสุทธิชนยุคสุดท้ายสมัยเริ่มแรกกำลังสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์แก่ครอบครัวชาวเดนมาร์กที่มาารวมกันอยู่ในบ้านไร่เป็นตัวอย่างทั่วไปของงานเผยแผ่ศาสนาในศตวรรษที่ 19 ผู้สอนศาสนาสอนตรงมุมถนนหรือในศาลาประจำเมืองด้วย

วิลฟร็ด วูดร็ฟฟ์เตรียมรับบัพติศมาที่ฟาร์มเบนโบว์ โดย ริชาร์ด เอ. เมอร์เรย์ พระเจ้าทรงนำ วิลฟร็ด วูดร็ฟฟ์ในทศวรรษ 1840 ให้ไปที่ฟาร์มของจอห์น เบนโบว์ในเมืองเฮริฟอร์ดเชอร์ ประเทศอังกฤษ “คนที่นั่นสวดอ้อนวอนมานานเพื่อขอให้สิ่งต่าง ๆ เป็นไปตามระเบียบสมัยโบราณ” วิลฟร็ดเขียน “ผลที่ได้คือสามสัปดาห์แรกหลังจากข้าพเจ้าไปถึงที่นั่นข้าพเจ้าให้บัพติศมาหกร้อยคน ... ในการทำงานแปดเดือนในประเทศนั้นข้าพเจ้านำหนึ่งพันแปดร้อยคนเข้ามาในศาสนจักร เพราะเหตุใดหรือ เพราะมีคนพร้อมรับพระกิตติคุณ” (“Discourse,” *Deseret Weekly*, พ.ศ. 7, 1896, 643)

ผู้สอนศาสนาที่
เพิ่งมาถึงให้บังพัตศมา
คนพื้นเมืองในหมู่
เกาะแซนคัวซ
(ฮาวาย) เมื่อต้นปี
1851 รูปนี้ระบุ
วันที่หลังจากนั้น
นานมาก

ไม่อนุญาตให้ทำสำเนา

สร้างเพิ่มเติมบนมรดกผู้สอนศาสนาของเรา

ตั้งแต่ประธานโรมัส เอส. มอนสันประกาศในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 2012 ว่าเยาวชนชายและเยาวชนหญิงสามารถออกไปเป็นผู้สอนศาสนาในอายุที่น้อยลง มีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหลายคนเข้ามาสู่สนามเผยแผ่

ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน ค.ศ. 2013 เอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองเพิ่มเติมพยานของท่านถึงงานเผยแผ่ศาสนาและกระตุ้นเราแต่ละคนให้เป็นส่วนสำคัญของปาฏิหาริย์ที่กำลังเผยออกมาโดยช่วยหาคนที่พร้อมรับฟังพระกิตติคุณ “แน่นอนว่าเมื่อ

พระเจ้าทรงตั้งใจให้มีผู้สอนศาสนามากขึ้นในการรับใช้พระองค์ก็ทรงปลุกความคิดและเปิดใจคนดีและซื่อสัตย์ให้รับผู้สอนศาสนาของพระองค์มากขึ้นด้วย ท่านรู้จักพวกเขาอยู่แล้วหรือจะได้รู้จักในอนาคต พวกเขาอยู่ในครอบครัวของท่านและอาศัยอยู่ในละแวกบ้านของท่าน พวกเขาเดินผ่านท่านบนถนน นั่งกับท่านในโรงเรียน และติดต่อกับท่านทางออนไลน์” (“นี่คือปาฏิหาริย์,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2013, 78) ■

บุกเบิกตามท้องถนน โดย เคน สเป็นเซอร์ ผู้สอนศาสนาสองคนนี้แบ่งปันพระกิตติคุณกับชายที่อยู่หน้าร้านหนังสือในนิวบรินสวิก รัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา

เขียนเพื่อโดยพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ศาสนาจักร

ป้ายผู้สอนศาสนาของท่าน

“หากท่านไม่ได้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาที่มิใช่ป้ายชื่อติดอยู่บนเสื่อ นอกของท่าน ตอนนี้ได้เวลาแล้วที่ท่านจะเขียนขึ้นมานั้นหนึ่งใจท่าน—เขียนเหมือนกับที่เปาโลกล่าวว่า ‘ไม่ได้เขียนด้วยน้ำหมึก แต่ด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์’”

เอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “นี่คือปาฏิหาริย์,” *เลียโฮนา* พ.ศ. 2013, 78.

เขียนเพื่อเผยแพร่กับพันธกิจพระคริสตธรรมศาสตร์ศาสนาจักร

ชาวเลมันจะบานสะพรั่งดั่งดอกกุหลาบ โดย โฮเซลิโต เยซู อาเคเวโด การ์เซีย ภาพนี้จับวิญญานของงานเผยแผ่ศาสนา ในบรรดาคนพูดภาษาสเปน ผู้สอนศาสนาสองคนเตรียมสอนพระกิตติคุณขณะที่ผู้คนต่างทำภารกิจประจำวันของตน พระวิหารลิวา เปรูที่ตั้งอยู่ท่ามกลางบ้านหลังเล็ก ๆ และสัตว์ประจําถิ่นแสดงถึงการเติบโตของศาสนจักร

ผู้สอนศาสนาตลอดเวลา โดย จูอี อิง เซน สมาชิกศาสนจักรในไต้หวัน เช่นเดียวกับสมาชิกผู้สอนศาสนาทุกแห่ง หมายถึงแบ่งปันปีติของพวกเขาในพระกิตติคุณและพระคัมภีร์ พระคัมภีร์วางอยู่บนโต๊ะ และภาพพระวิหารไทเปไต้หวันบนภาชนะสีฟ้าทรงสูงใส่ม้วนกระดาษ

เขียนเพื่อเผยแพร่กับพันธกิจพระคริสตธรรมศาสตร์ศาสนาจักร

ผู้สอนศาสนาวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในเซียร์ราลีโอน โดย เอไมล์ วิลสัน คณะเผยแผ่แห่งแรกในเซียร์ราลีโอนจัดตั้งในเมืองฟรีทาวน์ เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2007 ฟรีทาวน์กลายเป็นสวดคที่ 3,000 ของศาสนจักรเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม ค.ศ. 2012

โดย เฮลเตอร์อิตัวร์โด กาวาร์เรท
แห่งสวากเจ็ดสิบ

เตรียมพร้อม สำหรับวันออกศึก

ขอให้เราเตรียมพร้อมและไม่สะอึกสั่นในสนามรบโดยวางความไว้ใจของเรา
ในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเจ้าจอมโยธา

คริสต์ศักราช 1485 พระเจ้าริชาร์ดที่ 3 ทรงครองบัลลังก์อังกฤษ นั่นเป็นช่วงเวลาของความไม่มีเสถียรภาพ และพระเจ้าริชาร์ดต้องปกป้องราชบัลลังก์มากกว่าหนึ่งครั้ง แต่พระองค์เป็นทหารผ่านศึกที่มีประสบการณ์ เป็นนักรบที่องอาจเฉียบแหลมผู้มีทหารในกองทัพประมาณ 8,000 ถึง 10,000 นาย

ปีเดียวกันนั้น เฮนรี่ ทิวดอร์ขุนนางแห่งริชมอนด์ ผู้รอดอ้างเป็นรัชทายาทอังกฤษ ได้ทำทนายและประจันหน้ากับพระเจ้าริชาร์ดในสถานที่แห่งหนึ่งชื่อบอสเวิร์ธฟิลด์ซึ่งกลายเป็นชื่อของการศึกครั้งนี้ เฮนรี่มีประสบการณ์การศึกษาเล็กน้อย ไม่เหมือนพระเจ้าริชาร์ด และกองทหารของเขามีเพียง 5,000 นาย แต่เขามีผู้ให้คำปรึกษาที่ดีอยู่เคียงข้าง—นั่นคือชายสูงศักดิ์ผู้เคยมีส่วนในการออกศึกคล้ายกันนี้ และเคยทำศึกกับพระเจ้าริชาร์ดมาบ้าง เข้าของการทำศึกมาถึงและทุกอย่างบ่งบอกว่าพระเจ้าริชาร์ดจะชนะ

ตำนานอันเลื่องชื่อเข้าใจสรุปเหตุการณ์ของวันที่ 22 สิงหาคม ค.ศ. 1485 เข้าวันนั้นพระเจ้าริชาร์ดและนายทหารของเขาเตรียมเผชิญหน้ากับกองทัพของเฮนรี่ ผู้ชนะศึกครั้งนี้จะได้เป็นผู้ปกครองประเทศอังกฤษ ไม่นานก่อนการทำศึก พระเจ้าริชาร์ดส่งคนเลี้ยงม้าไปดูว่าม้าตัวโปรดของพระองค์พร้อมหรือไม่

“ใส่เกือกม้าตัวนี้เร็วเข้าเถิด” คนเลี้ยงม้าสั่งช่างตีเหล็ก “กษัตริย์ประสงค์จะขึ้นนำทัพของพระองค์”

ช่างตีเหล็กตอบว่าต้องรอก่อน “ข้าเพิ่งใส่เกือกม้าให้ทั้งกองทัพเมื่อสองสามวันก่อน” เขากล่าว “และตอนนี้ข้าต้องไปเอาเหล็กมาเพิ่ม”

คนเลี้ยงม้าใจร้อนบอกว่าเขารอไม่ได้ “ศัตรูของกษัตริย์ยกทัพมาแล้ว และเราต้องเผชิญหน้ากันในสนามรบ” เขาบอก “ท่านมีอะไรก็เอามาทำเถิด”

ช่างตีเหล็กจึงทำตามคำสั่งสูงสุดความสามารถ โดยทำเกือกม้าสี่ข้างจากแท่งเหล็ก หลังจากใช้ค้อนตีเกือกม้าแล้ว เขาก็ตอกเกือกสามข้างให้ม้าตัวนั้น แต่เมื่อกำลังจะติดเกือกข้างที่สี่ เขานึกขึ้นได้ว่ามีตะปูไม่พอ

“ข้าต้องการตะปูอีกตัวสองตัว และจะต้องใช้เวลาพอสมควรในการทำ” เขาบอกคนเลี้ยงม้า

แต่คนเลี้ยงม้าไม่สามารถรอได้อีก “ข้าได้ยินเสียงแตรแล้ว” เขาประกาศ “ท่านใช้สิ่งที่มีอยู่แล้วไม่ได้หรือ”

ช่างตีเหล็กตอบว่าเขาจะทำสุดความสามารถแต่เขาไม่รับประกันว่าเกือกข้างที่สี่จะแน่น

“ตกลงไปเลย” คนเลี้ยงม้าสั่ง “รีบหน่อยเถิด มิเช่นนั้นพระเจ้าริชาร์ดจะกริ้วเราทั้งคู่”

ไม่นานการทำก็เริ่มขึ้น เพื่อให้คนของเขาอีกหีม พระเจ้าริชาร์ดจึงขี่ม้าไปมาทั่วสนามรบ ต่อสู้พลางร้องปลุกใจคนของพระองค์ว่า “รุกเข้าไป! รุกเข้าไป!”

แต่ขณะที่พระเจ้าริชาร์ดมองไปรอบ ๆ สนามรบ พระองค์เห็นทหารบางคนกำลังล่าถอย โดยเกรงว่าทหารนายอื่นอาจจะเริ่มถอยตาม พระองค์จึงควมม้าตรงไปหาทหารเหล่านั้นเพื่อปลุกใจพวกเขาให้ฮึกเหิม แต่ก่อนจะไปถึง ม้าของพระเจ้าริชาร์ดสะดุดล้ม เหยียงพระองค์ลงไปบนพื้น เป็นอย่างที่เขาตีเหล็กแล้ว เกือกม้าข้างหนึ่งหลุดออกมาระหว่างพระเจ้าริชาร์ดควมม้าเต็มฝีเท้า

พระเจ้าริชาร์ดหลุดลุกขึ้นจากพื้นขณะม้าของพระองค์ลุกขึ้นและควมตะบึงหนีไป ขณะที่กองทัพของเฮนรี่เข้าโจมตี พระเจ้าริชาร์ดแกว่งดาบในอากาศพลางตะโกนว่า “ม้า! ม้า! ข้ายอมแลกอาณาจักรของข้าเพื่อให้ได้ม้าสักตัว!”

แต่สายไปเสียแล้ว ตอนนั้นคนของพระเจ้าริชาร์ดกำลังหนีกันจ้าละหวั่นเพราะกลัวกองทัพของเฮนรี่ที่กำลังบุกโจมตี และศึกครั้งนี้ต้องพ่ายไป นับแต่นั้นประชาชนจึงเอ่ยภาษิตนี้

จดจำสิ่งเล็กๆ น้อยๆ

“จงเชื่อฟังคำสอนของ ศาสดาพยากรณ์ที่ พระคริสต์ทรงต้องการ ให้ท่านทำตาม อย่าง

เหตุผลที่อาจทำลายความสุขในอนาคต โดยใช้เส้นทางลัดแทนที่จะประยุกต์ใช้ หลักธรรมพระกิตติคุณ ฟังระลึกว่าเรื่อง เล็กน้อยนำไปสู่เรื่องใหญ่ ความประมาท หรือการละเลยที่ดูเหมือนไม่สำคัญอาจ นำไปสู่ปัญหาใหญ่ได้ สำคัญยิ่งกว่านั้น คือนิสัยที่ดี เรียบง่าย เสมอต้นเสมอ ปลาย นำไปสู่ชีวิตที่อุดมด้วยพรอันล้น เหลือ”

เอิลเดอร์ริชาร์ดจี. สก็อตต์ แห่งโครัมมัครสาวก สิบสอง, “เพื่อสันติสุขในบ้าน,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2013, 29.

*เสียเกือกม้าเพราะขาดตะปู
เสียม้าเพราะขาดเกือกม้า
เสียการทำศึกเพราะขาดม้า
เสียอาณาจักรเพราะขาดการทำศึก
และทั้งหมดนี้เพราะขาดตะปูเกือกม้า*

ยึดมั่นในหลักธรรมของเรา

ขณะนี้ถึงเรื่องนี้ ข้าพเจ้าใคร่ครวญว่าบางอย่างที่เรียบง่ายพอๆ กับตะปูเกือกม้าที่ติดไม่แน่นทำให้เกิดเหตุการณ์พลิกผันเช่นนั้นอย่างไร เราสามารถเปรียบตะปูที่ขาดหายไปกับหลักธรรมพระกิตติคุณ การขาดหลักธรรมพระกิตติคุณตลอดจนคุณค่าและการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องทำให้เราไม่สามารถต่อต้านการล่อลวงและความชั่วร้ายในสนามรบ

การปฏิบัติใดกำลังขาดหายไปจากชีวิตเราและครอบครัว เรา กำลังละเลยการสวดอ้อนวอนเป็นส่วนตัวหรือกับครอบครัวหรือไม่ เราศึกษาพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียรหรือไม่ เราสังสรรค์ในครอบครัวเป็นประจำหรือไม่ เราจ่ายส่วยสิบเต็มหรือไม่ เรารับใช้พี่น้องชายหญิงของเราหรือไม่ เราถือปฏิบัติวันสะบาโตหรือไม่ เรานมัสการในพระวิหารหรือไม่ เรายรักเพื่อนบ้านของเราหรือไม่

เราแต่ละคนสามารถพิจารณาตนเองและหาสิ่งที่เราอาจขาดไป—นั่นคือ หลักธรรมหรือการปฏิบัติใดที่เราต้อง *ยึด* ให้มันคงมากขึ้นในชีวิตเราและในครอบครัวเรา หลังจากเราค้นพบหลัก

ธรรมหรือการปฏิบัตินั้นแล้ว เราสามารถกระทำด้วยความขยันหมั่นเพียรและความตั้งใจที่จะ *ตอกตะปูให้แน่น*—ในการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมนั้นอย่างเต็มที่มากขึ้น ตลอดจนเตรียมตนเองและครอบครัวมากขึ้นให้พร้อมยื่นหยัดเพื่อสิ่งที่ถูกต้อง

ในหลักคำสอนและพันธสัญญา พระเจ้าทรงแนะนำให้ “ถือหมวกเหล็กแห่งความรอด, และดาบแห่งพระวิญญาณของเรา, ซึ่งเราจะแทงมาให้เจ้า, และคำของเราซึ่งเราเปิดเผยแก่เจ้า, และ... จงซื้อสัตย์จนกว่าเราจะมา” (27:18)

กับผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่า “แขนของพวกเขาจะเป็นแขนของเรา, และเราจะเป็นไหล่ของพวกเขาและตั้งของพวกเขา; และเราจะคาดเอวพวกเขา, และพวกเขาจะต่อสู้เพื่อเราอย่างลูกผู้ชาย; ... และโดยเพลิงแห่งความเคียดแค้นของเรา เราจะปกป้องรักษาพวกเขา” (คพ. 35:14)

ขอให้เราจดจำว่าถึงแม้จะ “เตรียมม้าไว้พร้อมสำหรับวันออกศึก” ดังหนังสือสุภาพษิตกล่าวไว้ “แต่ชัยชนะเป็นของพระยาห์เวห์” (21:31) ขอให้เรทำตามคำเชื้อเชิญของโมโรไนให้ “มาหาพระคริสต์, และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์” (โมโรไน 10:32) ขอให้เราเตรียมพร้อมและไม่สะดุดความชั่วร้ายในสนามรบโดยวางความไว้วางใจของเราในพระผู้ช่วยให้รอด พระเจ้าจอมโยธา ■

อ้างอิง

1. ดู “For Want of a Horseshoe Nail,” ใน William J. Bennett, ed., *The Book of Virtues: A Treasury of Great Moral Stories* (1993), 198–200.

เรื่อง งานแห่งความรอด

เมื่อเราเชื่อเชื่อ รัก และรับใช้ผู้อื่น เราเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์และช่วยเร่งงานแห่งความรอด

II มั้วว่าจะมีเรื่องน่าตื่นเต้นเกี่ยวกับการให้ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาทำงานออนไลน์และนำชมอาคารประชุม แต่การเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นเป็นเพียงส่วนเล็ก ๆ ของภาพรวมงานแห่งความรอด สิ่งสำคัญยิ่งกว่านั้นคือเราในฐานะสมาชิกจะเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสมในภาพที่ใหญ่ขึ้นของการเร่งงานแห่งความรอดอย่างไร ศาสนจักรไม่ได้ขอร้องให้เรามีส่วนร่วมในโปรแกรมใหม่ แต่เรากำลังได้รับการกระตุ้นให้เป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ บทบาทของเราคือการทุ่มเทตนเองในการรักและรับใช้ผู้คนรอบข้าง—ปลอบโยนผู้ร่วมงานที่ต้องการการปลอบโยน เชื่อเชิญเพื่อน ๆ ให้มาพิธีบัพติศมา ช่วยเพื่อนบ้านสูงวัยทำสวน เชื่อเชิญสมาชิกแข่งขันน้อยให้มารับประทานอาหารด้วยกัน หรือช่วยเพื่อนบ้านทำงานประวัติกอบครัว สิ่งเหล่านี้คือวิธีที่เป็นธรรมชาติวิสัยและมีความสุขในการเชื่อเชิญสมาชิกแข่งขันน้อยและผู้ที่ไม่ได้มีความเชื่อเดียวกันเข้ามาในชีวิตเรา และผลที่ตามมาก็คือพวกเขาเข้าสู่แสงสว่างแห่งพระกิตติคุณ การแบ่งปันช่วงเวลาสนุกสนานและช่วงเวลาอันศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตเรากับพวกเขาอาจเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงสุดที่เราทุกคนไม่ว่าใครก็สามารถ “ทำงานในสวนองุ่น [ของพระเยซูคริสต์] ได้ เพื่อความรอดของจิตวิญญาณของชาย [และหญิง] ทั้งหมด” (คพ. 138:56)

งานแห่งความรอดคืออะไร

งานแห่งความรอดคืองานของพระบิดาบนสวรรค์ “คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39) งานสำคัญนี้ได้แก่งานเผยแผ่ศาสนาของสมาชิก การรักษาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสให้คงอยู่ การทำให้สมาชิกแข่งขันน้อยกลับมาแข่งขัน งานพระวิหารและประวัติกอบครัว และการสอนพระกิตติคุณ¹ บ่อยครั้งเหลือเกินที่เราคิดว่าแง่มุมเหล่านี้ของพระกิตติคุณไม่เกี่ยวข้องกัน แต่ใน *งานแห่งความรอด: การถ่ายทอดการอบรมผู้นำทั่วโลก* เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2013 เอ็ดเดอร์วีสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่งไควรัมส์อัครสาวกสิบสองสอนว่า “โดยแท้จริงแล้วงานนี้ไม่อาจแบ่งแยกได้ ความพยายามเหล่านี้ไม่แยกออกจากกัน ทั้งหมดนี้เป็นทุกส่วนของงานแห่งความรอด”²

ภาพถ่ายประกอบโดย เดวิด สไตเกอร์

วลี “การเร่งงานแห่งความรอด”—ชื่อของเว็บไซต์ที่มาควบคู่กับการถ่ายทอดดังกล่าว (hasteningthework.lds.org)—อ้างถึงพระสัญญาของพระเจ้าที่ว่า “ดูเถิด เราจะเร่งงานของเราเมื่อถึงเวลา” (คพ. 88:73)

ศาสนพิธีฐานะปุโรหิตที่สำคัญยิ่ง ได้แก่—บัพติศมา การยืนยัน การแต่งตั้งฐานะปุโรหิตสำหรับผู้ชาย และศาสนพิธีพระวิหาร—เป็นเสมือนหลักกิโลเมตรบนเส้นทางที่เราจะกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ขณะเรามีส่วนร่วมในงานแห่งความรอด เราเดินตามและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นเดินตามเส้นทางพันธสัญญา

สมาชิกและผู้สอนศาสนาทำงานด้วยกันภายใต้กฎแห่งฐานะปุโรหิต

เวลามาถึงแล้วที่จะมุ่งเน้นอีกครั้งถึงหลักการพื้นฐานที่ว่า การเป็นสมาชิกในศาสนจักรของพระเจ้าหมายถึงการได้รับเรียกให้มีส่วนเติมที่ในงานแห่งความรอดของพระองค์ ประธานสแตคและอธิการถือกฎแห่งฐานะปุโรหิตของงานเผยแผ่ศาสนาในหน่วยศาสนจักรที่ตนรับผิดชอบ³ และช่วยให้สมาชิกทำสิ่งที่สานุศิษย์ที่แท้จริงของพระคริสต์ทำ นั่นคือ—แบ่งปันความสว่างของพระกิตติคุณ ประธานคณะเผยแผ่ถือกฎแห่งฐานะปุโรหิตที่ทำให้

สามารถกำกับดูแลงานของผู้สอนศาสนาภายใต้การนำของพวกเขา⁴ ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาฝึกมาเพื่อสอนผู้คนที่พร้อมรับพระกิตติคุณ พวกเขาช่วยสมาชิกทำงานเผยแผ่ของสมาชิก ไม่ใช่ในทางกลับกัน ด้วยเหตุนี้ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาและสมาชิกผู้สอนศาสนาจึงจับมือกันในการนำพระกิตติคุณไปสู่ชีวิตของผู้ที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ให้รับพระกิตติคุณ

ระหว่างการถ่ายทอด ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวว่า “บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่สมาชิกและผู้สอนศาสนาจะมาร่วมมือกันทำงานด้วยกัน ลงแรงในสวนองุ่นของพระเจ้าเพื่อนำจิตวิญญาณมาสู่พระองค์ พระองค์ทรงเตรียมวิธีการมากมายไว้ให้เราแบ่งปันพระกิตติคุณ และพระองค์จะทรงช่วยเหลือการทำงานของเราถ้าเราจะดำเนินการด้วยศรัทธาเพื่อทำให้งานของพระองค์สำเร็จ”⁵

เอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองพูดถึงความสำคัญของความรักว่า “เราทำงานร่วมกันด้วยศรัทธาและความสามัคคี—ศรัทธาว่าพระเจ้าจะทรงนำทางในทุกย่างก้าว

ของเรา มีความสามัคคีกันและสามัคคีกับผู้สอนศาสนา มีแรงจูงใจด้วยความรักที่เรามีต่อ [พระเยซูคริสต์] ความรักที่เรามีให้กัน และความรักที่เรามีต่อผู้ที่เรารับใช้เสมอ”⁶

สภาวอร์ดนำร่อง หัวหน้าเผยแผ่วอร์ดประสานงาน

ภายใต้การกำกับดูแลของอธิการ สภาวอร์ดอำนวยความสะดวก สนับสนุน และประสานงานในความพยายามของสมาชิกวอร์ด โดยวางแผนและเป็นผู้ดำเนินการในโครงการลดค่าสำหรับวอร์ด⁷

ในฐานะสมาชิกสภาวอร์ด หัวหน้าเผยแผ่วอร์ด “ประสานงานความพยายามของวอร์ดในการค้นหา สอน และบัพติศมาผู้สนใจ เขาประสานงานนี้กับงานของผู้สอนศาสนาเต็มเวลา”⁸

เอ็ลเดอร์เนลสันพูดกับหัวหน้าเผยแผ่วอร์ดว่า “จงช่วยให้สมุห์นั้ดของ [ผู้สอนศาสนา] เต็มไปด้วยโอกาสและการนัดหมายที่มีนัยสำคัญเพื่อที่พวกเขาจะไม่มีเวลาไปเคาะประตูตามบ้านเพื่อค้นหาผู้คนที่จะสอน ... [ท่าน] คือจุดเชื่อมโยงระหว่างผู้สอนศาสนา สภาวอร์ด และสมาชิกวอร์ด”⁹

จุดวัดความสำเร็จที่แท้จริง

ในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเราได้รับพรให้มีชีวิตอยู่ในช่วงเวลานี้ที่พระเจ้าทรงเร่งงานของพระองค์ เพราะพระองค์เป็นเจ้าของมีพระประสงค์ให้เราบานบนแผ่นดินโลกในช่วงเวลานี้ เราจึงมีความสามารถที่จะทำได้มากกว่าที่เราคิด ตราบใดที่เราเอื้อมออกไปด้วยความกรุณาและความรักต่อผู้คนที่ต้องการมิตรภาพและความช่วยเหลือจากเรา ตราบนั้นเราจะไม่มีวันล้มเหลว ความสำเร็จของงานเผยแผ่ศาสนาเกิดขึ้นได้ด้วยการทำตามการตัดสินใจที่หลังไหลเข้ามาสู่ความคิดจิตใจเราและเพียงแต่เชื่อเชิญผู้อื่นให้เข้ามาสู่ชีวิตที่มีพระกิตติคุณเป็นศูนย์กลางของเรา การเชื่อเชิญคือจุดวัดความสำเร็จ ไม่ใช่การที่ผู้คนจะรับบัพติศมาหรือไม่ หรือจะแข่งขันในศาสนจักรหรือไม่ ดังที่เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมมิอัครสาวกสิบสองกล่าวไว้เกี่ยวกับกองทัพอันยิ่งใหญ่ของผู้สอนศาสนาที่กำลังเข้าสู่สนามเผยแผ่ในปัจจุบันว่า “โม่งมาถึงแล้วที่บัดนี้เราต้องกล่าวว่า ‘พวกเขามาแล้ว’ เราทั้งหลายต้องวางแผนรับมือแหล่งช่วยนี้ซึ่งส่งมาจากสวรรค์และใช้สิ่งนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเท่าที่จะทำได้”¹⁰

ถึงเวลาแล้วที่เราทั้งหลายต้องเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้นถึงบทบาทของเราในการเร่งงานแห่งความรอด ขณะเราทำให้งานเผยแผ่ศาสนาของสมาชิก การรักษาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสให้คงอยู่ การทำให้สมาชิกแข่งขันน้อยกลับมาแข่งขัน งานพระวิหารและประวัติดูแลครอบครัว และการสอนพระกิตติคุณ เป็นธรรมชาติวิสัยในชีวิตเราจะประสบปีติอันยิ่งใหญ่และได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณจากเบื้องบนที่เราจำเป็นต้องมีการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ศาสนจักรในศตวรรษที่ 21 นี้ ■

อ้างอิง

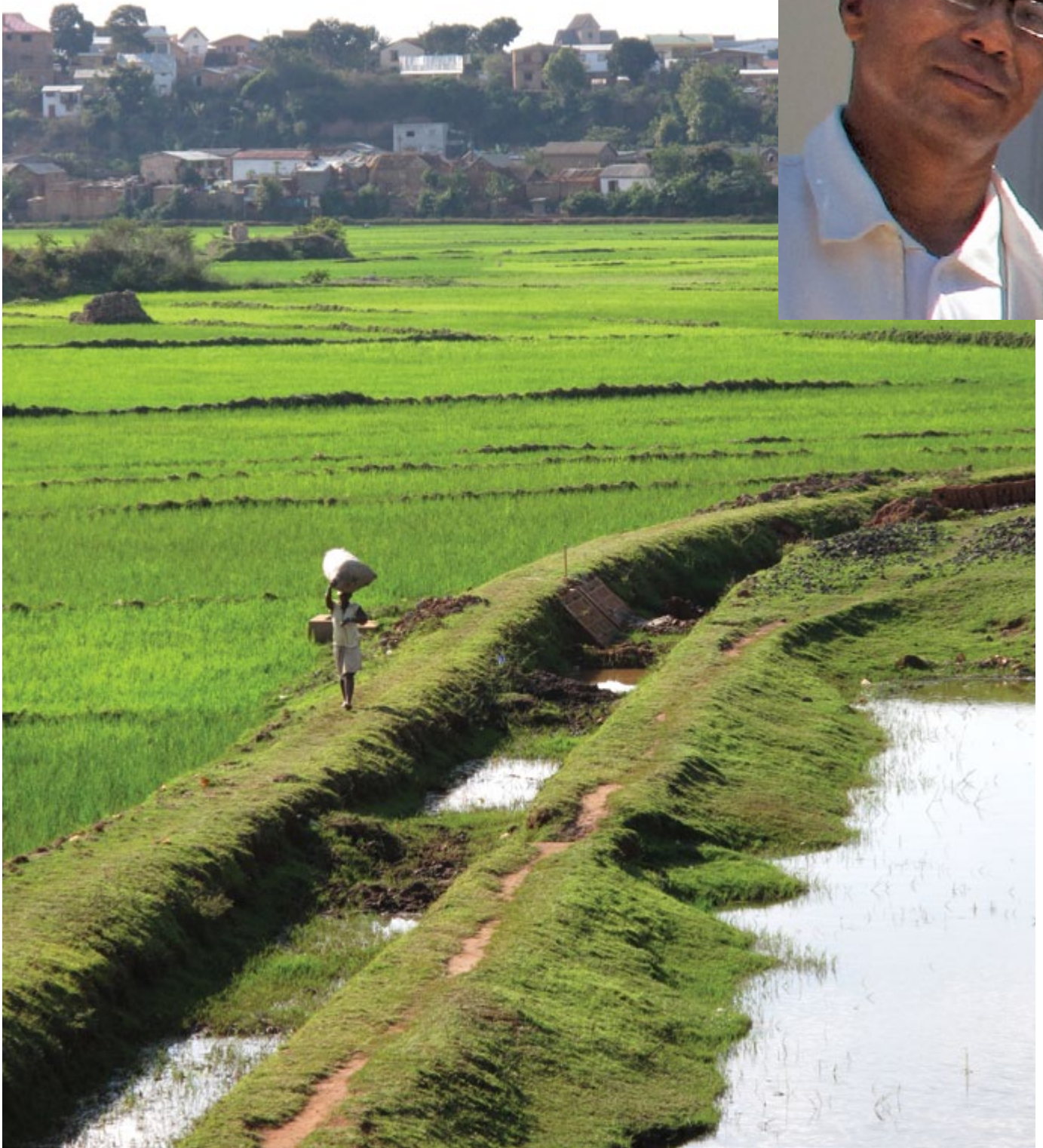
1. คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), บทที่ 5.
2. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, งานแห่งความรอด: การถ่ายทอดการอบรมผู้นำทั่วโลก, 23 มิถุนายน 2013, hasteningthework.lds.org.
3. คู่มือเล่ม 2, 5.1.6; 5.1.9.
4. คู่มือเล่ม 2, 5.1.6.
5. โทมัส เอส. มอนสัน, งานแห่งความรอด, hasteningthework.lds.org.
6. นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น, งานแห่งความรอด, hasteningthework.lds.org.
7. คู่มือเล่ม 2, 5.1.2.
8. คู่มือเล่ม 2, 5.1.3.
9. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, งานแห่งความรอด, hasteningthework.lds.org.
10. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, งานแห่งความรอด, hasteningthework.lds.org.

เข้าไปรับชมวีดิทัศน์ งานแห่งความรอด: การถ่ายทอดการอบรมผู้นำทั่วโลก ใน 26 ภาษาที่ hasteningthework.lds.org. นอกจากนี้ท่านสามารถพบคลังการถ่ายทอดใน 59 ภาษาได้เช่นกันที่ lds.org/broadcasts คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร มีใน 29 ภาษาที่ lds.org/manual/handbook

การรับผู้สอนศาสนา
ชั้นรถแท็กซี่เริ่ม
เส้นทางสู่การเป็น
สาธุศิษย์ของโรเจอร์
แรนเดเรียนาริสัน

เปลี่ยนเป็น ชายผู้มีสันติสุข

พระวิหาร งานเผยแผ่และ
การรับใช้ช่วยให้โรเจอร์กับ
ครอบครัวมุ่งหน้าสู่การเป็น
ครอบครัวนิรันดร์

โดย แมทธิว ดี. ฟลิตตัน

นิตยสารศาสนจักร

โรเจอร์ แรนเดรียนารีสันรู้ว่าบางอย่างขาดหายไปจากชีวิตครอบครัวของเขา “ผมสวดอ้อนวอนขอพระเจ้าเป็นเจ้าทรงช่วยให้ผมพบบางสิ่งบางอย่างเพื่อนำครอบครัวของผม” เขากล่าว “ผมมีความปรารถนาจะนำครอบครัวไปในสิ่งดี สิ่งซึ่งจะนำไปสู่เส้นทางที่ถูกต้อง”

เขาเป็นห่วงว่าจะเลี้ยงลูกสามคนอย่างไร—แรนเดรียแนนดรีย์และเซตินิรินาลูกชาย กับ นิรินาลูกสาว เขาไม่มีความสุขที่ความหุนหันพลันแล่นของเขาทำให้เกิดปัญหาในครอบครัว เขาต้องการเป็นพ่อที่อ่อนโยนมากขึ้น

“ผมตัดสินใจว่าผมคือคนที่ต้องเปลี่ยนเพราะผมเห็นแล้วว่าผมเป็นอย่างไร” เขากล่าว

โรเจอร์สูญเสียธุรกิจก่อสร้างของเขาเมื่อไม่กี่ปีก่อนและกำลังทำงานเป็นคนขับแท็กซี่ในเมืองอันตานานารีโว มาดากัสการ์ วันหนึ่งเขาได้รับซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาสองคน

“ทันทีที่พวกเธออยู่ในรถ พวกเธอถามชื่อผมและถามว่าผมมีครอบครัวหรือไม่” เขาบอก “พวกเธอถามว่าผมทราบหรือไม่ว่าพระเจ้าเป็นใครและผมสวดอ้อนวอนพระองค์หรือไม่”

ผู้สอนศาสนามาร้องเพลงกับโรเจอร์ระหว่างอยู่ในรถและชวนเขาไปโบสถ์ เขาพยายามไปสองสามครั้งแต่ไม่อาจแทรกการประชุมที่โบสถ์เข้าไปในตารางการทำงานของเขาได้ ทำให้เขาขาดการติดต่อกับผู้สอนศาสนา

ประมาณห้าเดือนต่อมา วันหนึ่งโรเจอร์กำลังทำงานอยู่ที่บ้านเมื่อเขาได้ยินผู้สอนศาสนาคุยกับใครบางคนนอกรั้วบ้าน โรเจอร์รู้ว่าผู้สอนศาสนาจะมาคุยกับเขา เขารู้สึกว่าเขาควรตอบรับไม่ว่าผู้สอนศาสนาจะถามอะไร

หลังจากแนะนำตัว ผู้สอนศาสนาถามว่าเขาารู้เกี่ยวกับพระเจ้าหรือไม่? ครับ เขาต้องการ

การศึกษาพระกิตติคุณเป็นครอบครัวช่วยให้ครอบครัวแวนเดรียนาริสันสนิทกันมากขึ้น

สวดอ้อนวอนพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าหรือไม่? ครับ เขาต้องการคุยกับผู้สอนศาสนาหรือไม่? ครับ เมื่อไหร่? ตอนนี่ ผู้สอนศาสนาบอกว่าพวกเขาจะกลับมาในอีก 20 นาที เมื่อพวกเขากลับมา มีสมาชิกคนหนึ่งที่อาศัยอยู่ใกล้ ๆ มาด้วย

ผู้สอนศาสนาสอนโรเจอร์หลายครั้งเป็นเวลาหนึ่งเดือนในบ้านของเขา เพราะสิ่งที่เคยได้ยินมาเกี่ยวกับศาสนจักร คนอื่นในครอบครัวจึงไม่ต้องการเรียนกับผู้สอนศาสนา หลังจากเรียนพระกิตติคุณหนึ่งเดือน โรเจอร์ไปโบสถ์กับผู้สอนศาสนา การต้อนรับอย่างมีไมตรีจิตที่เขาประสบทำให้เขาเกิดความประทับใจ “สมาชิกต้อนรับผมเหมือนพวกเขา รู้จักผมมานานมาก” เขากล่าว

โรเจอร์กลับจากโบสถ์และบอกครอบครัวว่าเขาจะรับบัพติศมาในหนึ่งเดือนและพวกเขาจะมีอิสระที่จะเลือกเข้าร่วมศาสนจักรหรือไม่เข้าร่วม ครอบครัวขอให้เขารอเพื่อจะได้รับบัพติศมาพร้อมกัน พวกเขาเริ่มเข้าร่วมการประชุมและประหลาดใจระคนพอใจเช่นกัน

ครั้งแรกที่เขาเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักรฝากรอยประทับอันยั่งยืนไว้กับแวนเดรียนแนดรีย์ลูกชายคนโตของโรเจอร์ “ครั้งแรกที่ผมมาโบสถ์ผมประหลาดใจมากเพราะผู้คนอ่อนน้อมมาก” เขากล่าว “อย่างแรก พวกเขาแต่งตัวมาโบสถ์อย่างเหมาะสม ผมทราบดีหลังจากนั้นว่าจริง ๆ แล้วพวกเขาอยู่ที่นั่นเพราะมีจุดประสงค์ไม่ใช่เพื่อให้อวดตนเองต่อหน้าคนอื่น”

ครอบครัวแวนเดรียนาริสันรับบัพติศมาเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์

ค.ศ. 2003 ตอนนั้นนิรินาอายุ 8 ขวบ เซตินิรินาอายุ 17 ปี และแวนเดรียนแนดรีย์อายุ 19 ปี ครอบครัวเล็กทำงานวันอาทิตย์และทำให้การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณมีความสำคัญเป็นอันดับแรก

การเปลี่ยนแปลง

“หลังจากดิฉันรับบัพติศมา ดิฉันเห็นการเปลี่ยนแปลงมากมายในบ้านของเรา” อารีลินาภรรยาของโรเจอร์กล่าว “บ้านกลายเป็นบ้านทางวิญญาณ พรมากมายทั้งทางโลกและทางวิญญาณมาจากการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ”

ถ้ามองทางโลก โรเจอร์ถือว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยเขาสร้างธุรกิจขึ้นมาใหม่ หลังจากขับแท็กซี่สองปีและทำสิ่งที่เขาทำได้เพื่อหาเลี้ยงครอบครัวแล้ว เขาเริ่มได้รับสัญญารับเหมาก่อสร้าง “ผมเชื่อว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าประทานพรผมเสมอเมื่อผมตัดสินใจทำตามพระองค์” เขากล่าว

แต่ลูกชายของเขาบอกว่าการเปลี่ยนแปลงใหญ่หลวงที่สุดที่พวกเขาเห็นคืออารมณ์ของพ่อ พวกเขาอธิบายว่าเวลานี้พ่อเป็นแบบอย่างของความอ่อนน้อมต่อมตนและความอ่อนโยน โรเจอร์กล่าวว่าพระกิตติคุณทำให้เขาเชื่อมั่นว่าเขาต้องเปลี่ยนแปลง ตั้งแต่เริ่มศึกษาพระกิตติคุณโรเจอร์พยายามตลอดมาที่จะทำให้ชีวิตเขาเต็มไปด้วยสิ่งดี ๆ

“เพราะคำสอนของพระกิตติคุณ ผมจึงไม่หวั่นเสียอีกเลย” เขา

กล่าว “บางครั้งมีสิ่งยั่วโมโห แต่พระกิตติคุณอยู่ในใจผม ในหัวผม และในวิญญาณของผม มันช่วยให้ผมสงบได้”

เมื่อเกิดสถานการณ์ที่ทำให้อารมณ์เสีย โรเจอร์เป็นคนทำให้สมาชิกครอบครัวสงบสติอารมณ์ และเตือนพวกเขาให้ทำอย่างที่พระผู้ช่วยให้รอดจะทรงทำ “คุณพอกลายเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตนและเวลานี้ดูแลครอบครัวเราด้วยความรัก” เซตินิรินากล่าว “เมื่อผมมองดูการเปลี่ยนแปลงในตัวท่าน ผมขอบพระทัยอย่างยิ่งสำหรับพระบิดาบนสวรรค์ พระกิตติคุณ และสำหรับการเป็นสมาชิกศาสนจักร”

ครอบครัวนัรันด์

ในปี 2006 ด้วยความช่วยเหลือของกองทุนทั่วไปเพื่อช่วยเหลือผู้เดินทางไปพระวิหาร โรเจอร์กับอารีลินาจึงได้ไปพำนักในพระวิหารโจฮันเนสเบิร์กแอฟริกาใต้

ตั้งแต่ปี 2009 ถึง 2011 เซตินิรินาและแรนเดรียแนนดรีย์รับใช้งานเผยแผ่ในแอฟริกาใต้—เซตินิรินารับใช้ในเคปทาวน์ ส่วนแรนเดรียแนนดรีย์รับใช้ในโจฮันเนสเบิร์ก แรงจูงใจส่วนหนึ่งของพวกเขาในการรับใช้คือเพื่อช่วยให้ครอบครัวอื่นเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกับครอบครัวของพวกเขา

“ปาฏิหาริย์เช่นนี้เกิดขึ้นได้ และเกิดขึ้นเพราะผู้สอนศาสนาที่บ้านของเรา” แรนเดรียแนนดรีย์กล่าว “ผมจึงมีความปรารถนาจะทำสิ่งเดียวกันให้ครอบครัวที่โตสักแห่ง”

การตัดสินใจดังกล่าวนำพรอีกประการหนึ่งมาสู่ครอบครัวแรนเดรียแนนดรีย์ มีช่วงเวลาเก้าวันที่ทั้งเซตินิรินาและแรนเดรียแนนดรีย์จะอยู่ในศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาโจฮันเนสเบิร์ก โรเจอร์จัดแจงบินไปแอฟริกาใต้กับอารีลินาและนิรินาลูกสาวเพื่อทั้งครอบครัวจะได้รับการฝึกในพระวิหารด้วยกัน นิรินาซึ่งตอนนั้นอายุ 14 ปีกล่าวว่าอยากจะบรรยายประสบการณ์และสิ่งที่เธอรู้สึก

“การฝึกเพิ่มพลังศรัทธาของดิฉันและช่วยให้ดิฉันรู้สึกใกล้ชิดกับพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น” เธอกล่าว

ปัจจุบันสมาชิกครอบครัวนี้ช่วยกันเสริมสร้างและทำให้ครอบครัวเข้มแข็ง โรเจอร์รับใช้เป็นอธิการวอร์ด อารีลินาทำงานในปฐมวัยโดยใช้โปรแกรมศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า เซตินิรินาเป็นผู้ช่วยพนักงานสแตค แรนเดรียแนนดรีย์เป็นผู้ช่วยพนักงานวอร์ด นิรินาเป็นผู้นำเพลงวอร์ด

พระกิตติคุณเป็นคำตอบสำหรับการสวดอ้อนวอนในบ้านแรนเดรียแนนดรีย์ เยียวยาความเจ็บปวดที่มีมานาน ทำให้พวกเขาสนิทกันมากขึ้น และเปิดโอกาสให้พวกเขาได้อยู่ด้วยกันตลอดไป พระกิตติคุณสอนโรเจอร์ให้รัก เขากล่าวว่า “ชีวิตครอบครัวเป็นชีวิตที่เปี่ยมด้วยรัก” ■

การเดินทางไปแอฟริกาใต้เพื่อรับการฝึกในพระวิหาร โจฮันเนสเบิร์กทำให้ครอบครัวแรนเดรียแนนดรีย์เข้มแข็งขึ้น

กองทุนช่วยเหลือผู้เดินทางไปพระวิหาร

“ยังมีอีกหลายภูมิภาคของโลกที่พระวิหารยังอยู่ห่างไกลจากสมาชิกที่ไม่สามารถจ่ายค่าเดินทางไปได้ ด้วยเหตุนี้คนเหล่านั้นจึงไม่สามารถได้รับพรนิรันดร์อันศักดิ์สิทธิ์จากพระวิหารเพื่อช่วยเหลือในเรื่องนี้ เราจึงจัดให้มีกองทุนทั่วไปเพื่อช่วยเหลือผู้เดินทางไปพระวิหาร กองทุนนี้ออกค่าใช้จ่ายการเดินทางไปพระวิหารครั้งเดียวสำหรับผู้ที่ยังไม่สามารถจ่ายค่าเดินทางไปพระวิหาร อย่างไรก็ตามผู้ที่ปรารถนาอย่างยิ่งที่จะไปพระวิหารแต่ไม่สามารถไปได้หากไม่ได้รับความช่วยเหลือ ผู้ที่ต้องการบริจาคให้กองทุนนี้สามารถเขียนข้อมูลลงในใบบริจาคที่มอบให้อธิการในแต่ละเดือน”

ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน, “พบกับอีกครา,” *เสียดินนา*, พ.ย. 2011, 6.

แมทธิวจะกลับมาใหม่

เรามีเยาวชนชายที่เข้มแข็งกลุ่มหนึ่งในลอร์ดของเรา แต่แมทธิวถูกชายเราไปคบหาสมาคมกับผู้ไม่เป็นสมาชิกคนหนึ่งซึ่งรักรถและเครื่องยนต์กลไกเหมือนเขา นำเสียดายที่เยาวชนคนนั้นมาจากครอบครัวที่ไม่เห็นคุณค่าของศาสนา บิดามารดาปล่อยให้เขาดื่มเหล้าสูบบุหรี่ในบ้านและไม่เชื่อว่าการเป็นคนสะอาดทางศีลธรรมคือเรื่องสำคัญ

แมทธิวได้รับยศสูงสุดในโปรแกรมลูกเสือ แต่เขาไม่ไปเข้าร่วมพิธีมอบรางวัลเพราะเขาเลิกดำเนินชีวิตตามมาตรฐานลูกเสือไปนานแล้ว ดิฉันนำรางวัลลูกเสือทั้งหมดของเขามารวมไว้ในกรอบโชว์ แล้วเอาไปเก็บไว้ โดยหวังว่าสักวันจะมีค่าต่อเขา สมัยที่แมทธิวอายุ 16 ปี เขาสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า และติดยา เขาเลิกเรียนหนังสือและย้ายไปอยู่กับแฟนสาว เราเจอเขานาน ๆ ครั้ง เป็นเวลาสองปี

เราหมดหวัง เราไม่รู้ว่าเขาจะกลับมาหาครอบครัวและศาสนาหรือไม่ แต่เราตัดสินใจทำตามแบบอย่างของแอลมาในการปฏิบัติกับลูกชายที่ดื้อรั้นของเขา แอลมายังคงรักลูกชายและสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาให้พระองค์ทรง “นำ [เขา] มาสู่ความรู้เรื่องความจริง” (โมไซยาห์ 27:14)

เราสวดอ้อนวอนเสมอขอให้พระเจ้าทรงแทรกแซงชีวิตของแมทธิว เราใช้ทุกโอกาสแสดงให้เห็นทั้งโดยคำพูดและการกระทำว่าเรารักเขามากเพียงใด เมื่อเขาอยากกลับบ้าน เราไม่พูดสิ่งที่ทำให้เขาตีความได้ว่าเราวิพากษ์ตำหนิหรือตัดสิน เราเพียงแค่แสดงความดีใจที่เห็นเขา

วันหนึ่งแมทธิวกลับมาบ้านและบอกว่าเขาอยากคุย เขาบอกว่าเขาพบผู้หญิงคนหนึ่งทำงานเลี้ยง เธอมีคำถามเกี่ยวกับศาสนจักร ก่อนเขาจะบอกเธอว่าเขาไม่รู้คำตอบอีกแล้ว คำพูดเริ่มพร้งพรูออกจากปากเขา

เขารู้สึกตัวว่ากำลังตอบคำถามของเธอเร็วเท่าที่เธอถาม แมทธิวบอกว่าเขาจำไม่ได้ว่าเคยเรียนรู้สิ่งที่เขาพูดไป แต่เขารู้ว่าคำพูดเหล่านั้นจริง เขาสงสัยว่าทำไมเขาดำเนินชีวิตแบบนั้นทั้งที่เขายังเชื่อพระกิตติคุณ

หลังจากใคร่ครวญในจิตวิญญาณสามวัน เขาตัดสินใจทิ้งชีวิตที่เขาใช้มาตลอดไว้เบื้องหลัง เขากลับบ้านมาเพื่อขอให้ช่วยเขาเริ่มต้นใหม่

แมทธิวโทรศัพท์หาญาติห่าง ๆ คนหนึ่งในอีกรัฐหนึ่งผู้เคยเอาชนะปัญหาคล้ายกันและขอไปอยู่ด้วย ญาติคนนั้นตกลง แมทธิวเริ่มเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักรกับเขา และพบกับอธิการเพื่อรับความช่วยเหลือในกระบวนการกลับใจ เขารู้สึกถึงความรักและการสนับสนุน เขาเริ่มแข่งขันในศาสนจักร

ในที่สุดเขาพบหญิงสาวที่ชอบธรรมและน่ารัก พวกเขาตกหลุมรักและแต่งงานกันในพระวิหาร

เมื่อลูกคนแรกของพวกเขาเกิด ดิฉันมาเยี่ยมพร้อมทั้งนำกรอบโชว์รางวัลลูกเสือของเขามาให้ เขาตื่นเต้นมากและแขวนมันไว้อย่างภาคภูมิใจในที่เด่นสะดุดตาในบ้านของเขา

เทพไม่ปรากฏต่อลูกชายเรา ดังที่ปรากฏต่อแอลมาผู้บุตร แต่การหวนคืนสู่ความจริงของแมทธิวเป็นเหมือนปาฏิหาริย์ ■

สงวนนาม

ดิฉันนำรางวัลลูกเสือทั้งหมดของเขามารวมไว้ในกรอบโชว์ แล้วนำไปเก็บไว้ โดยหวังว่าสักวันจะมีค่าต่อเขา

ผมอยู่บ้าน

ในโครงการบำเพ็ญประโยชน์โครงการหนึ่ง ผมเดินทางไปวันดากับแพทย์จำนวนหนึ่งเพื่อช่วยเรื่องความต้องการด้านการแพทย์ หลังจากนั้นสองสัปดาห์ ช่วงใกล้สิ้นสุดการเดินทางของเรา ความคิดถึงบ้านก็คืบคลานเข้ามา ผมคิดถึงครอบครัวเตียงนอนสบาย ๆ และบ้านของผม

วันอาทิตย์สุดท้ายในแอฟริกา ผมสามารถประสานตารางเวลาจนไปโบสถ์ได้ แม้ศาสนจักรยังไม่เป็นที่ยอมรับอย่างเป็นทางการในวันดา แต่ผมสามารถหาเวลาประชุมและเส้นทางบนเว็บไซต์ของศาสนจักรได้

เส้นทางในนั้นบอกว่า “เดินไปตามถนนกวอดตรงข้ามตึกกระทรวง มองหาประตูที่เปิดอยู่ แล้วเดินลงบันได”

ขณะเดินไปตามเส้นทางที่บอก ผมเริ่มได้ยินท่วงทำนองชัดเจนของเพลงสวดที่คุ้นหู ผมลงบันได และเนื้อร้องของเพลง “ฐานมั่นคงหนักหนา” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 33) ดังแว่วเข้าหูผม ขึ้นบันไดสิ้นสุดตรงตึกหลังเล็กซึ่งมีคนหน้าตาอึมอึมหลายสิบคนยืนอยู่บริเวณทางเข้า ทั้งที่ผมเป็นคนแปลกหน้าของผู้มาร่วมประชุม แต่ผมรู้สึกถึง

ความเป็นญาติทันที พี่น้องชายหญิงชาววันดาหลายสิบคนก้าวออกมาจับมือทักทายผม และขณะพวกเขาทำเช่นนั้น ความโดดเดี่ยวอันหนักอึ้งถูกยกออกไปจากหลังผม—ผมอยู่บ้าน!

ผมเข้าไปในตึก เข้าร่วมการประชุมทั้งสามชั่วโมงซึ่งไม่ต่างจากการประชุมในวอร์ดบ้านของผมที่แคลิฟอร์เนีย ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนส่งผ่านศีลระลึก ผู้พูดเน้น

ะที่ที่ผมเป็นคนแปลกหน้าของผู้เข้าร่วมประชุม แต่ผมรู้สึกถึงความเป็นญาติทันที พี่น้องชายหญิงชาววันดาหลายสิบคนก้าวออกมาจับมือทักทายผม

ที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และแม้กระทั่งบทเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์ก็เหมือนกับบทเรียนที่สอนในวอร์ดบ้านของผมสัปดาห์นั้น

สำคัญที่สุดคือพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในการประชุมเหล่านั้น เห็นชัดว่าพระเจ้าทรงเยี่ยมสรวลโปรดปรานคนดี ๆ เหล่านี้ที่กำลังพยายามรับใช้พระองค์ด้วยความสามารถ ผมทราบมาว่าในช่วงปีก่อนมีชาววันดาเพียงไม่กี่คนเข้าร่วมการประชุมที่นี่ แต่ตอนนั้นผมนับผู้เข้าร่วมได้ 100 กว่าคน ครั้งหนึ่งเป็นเด็กหน้าตาอึมอึม

เวลานี้วันดาเปิดรับงานเผยแผ่ศาสนาแล้ว ผมคิดว่าผู้สอนศาสนาจะพบความสำเร็จมากขณะพระวิญญาณทรงเป็นพยานต่อผู้สนใจชาววันดาที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ว่าศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูเป็นอาณาจักรของพระเจ้าสำหรับคนทั้งโลก—สำหรับทุกทวีป ทุกคน และลูกทุกคนของพระเจ้าเป็นเจ้า ผมสำนึกคุณอย่างยิ่งสำหรับศาสนจักร ไม่ว่าจะพบบนฝั่งทะเลตอนกลางของแคลิฟอร์เนียหรือตามถนนกวอดในแอฟริกากลาง ■

สตีเวน เซนส์เบอร์รี่, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

อะไรพาคุณมาถึงเร็กซ์เบิร์ก

หลังจากอยู่ในที่ซึ่งสมาชิกศาสนจักร เป็นคนกลุ่มน้อยมาหลายสิบปี ดิฉัน กับสามีก็ย้ายมาอยู่ย่านหนึ่งในเร็กซ์เบิร์ก ไฮดาโฮ สหรัฐอเมริกา ซึ่งมีครอบครัวที่ไม่ เป็นสมาชิกเพียงสองครอบครัว นับว่าเรา โชคดีที่ได้อยู่บ้านติดกับครอบครัวหนึ่ง

ผู้เป็นพ่อกำลังตัดหญ้าที่สนามตอนเรา ขับรถเข้าบ้านของเราครั้งแรก ดิฉันกับสามี เดินข้ามสนามไปทำความรู้จักกับเขา ขณะ ยื่นมือออกไป ดิฉันถามว่า “อะไรพาครอบครัวคุณมาถึงเร็กซ์เบิร์กคะ”

เขาตอบว่า “งานของผมครับ—และเรา เจาะจงหาเมืองที่จำเป็นต้องได้รับการ แนะนำให้รู้จักพระคริสต์”

ดิฉันรู้สึกประหนึ่งโดนถึงน้ำเย็นสดหน้า แต่ดิฉันยิ้ม ดิฉันตัดสินใจ ณ วินาทีนั้นว่า ไม่ว่าจะเพื่อนบ้านคนใหม่จะพูดหรือทำอะไร

เราจะเป็นเพื่อนบ้านที่ **ดีที่สุด** เท่าที่ครอบครัวเขาเคยมี เราจะพยายามตอบสนอง ปฏิบัติทุกอย่างของพวกเขาด้วยวิธีที่อ่อนโยน เปี่ยมด้วยความรัก และสมเหตุสมผล เฉกเช่นพระผู้ช่วยให้รอดจะทรงกระทำ

แปดปีต่อจากนั้นก็มีกิจกรรมมากมาย ระหว่างครอบครัวเรา เราชวนผู้เป็นแม่มา เข้าร่วมกิจกรรมสมาคมสงเคราะห์ เธอ ชวนดิฉันกับเพื่อนบ้านวิสุทธิชนยุคสุดท้าย หลายคนของเราไปร่วมงานของสตรีชาว คริสต์ที่ศาสนจักรของเธอให้ความอุปถัมภ์ พวกเขาชวนดิฉันกับสามีไปงานเต้นรำและการแสดงเดี่ยวเปียโนของลูก ๆ ครอบครัว ของพวกเราวมกลุ่มกับเพื่อนบ้านในการ หุงหาอาหารกินนอกบ้านและงานเลี้ยง เรา ได้รับโทรศัพท์หลายครั้งจากลูก ๆ ที่โตแล้ว ของพวกเขาเมื่อพวกเขาต้องการรถกลับ

ดิฉันตัดสินใจว่าไม่ว่าเพื่อนบ้านคนใหม่ จะพูดหรือทำอะไร เราจะเป็นเพื่อน บ้านที่ **ดีที่สุด** เท่าที่ครอบครัวเขาเคยมี

จากที่ทำงานแต่ไม่สามารถติดต่อพ่อแม่ได้ พ่อแม่กังวลว่าลูก ๆ ของพวกเขาจะเริ่ม ชอบวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมากเกินไป จึงไม่ ยอมให้ลูกชายเข้าร่วมโปรแกรมลูกเสือของ วอร์ดเรา แต่พวกเขาถือว่าบ้านเราเป็น สถานที่ปลอดภัยและปล่อยให้ลูก ๆ มา เล่นเมื่อหลาน ๆ ของเรามาเยี่ยม

ทุกครั้งที่เพื่อนบ้านของเราพยายามช่วยให้เราเห็น “ความผิดพลาดในวิถีของเรา” เราเตือนพวกเขาว่าเราเคารพต่อความเชื่อ ของพวกเขา รวมถึงวิถีที่พวกเขาดำเนินชีวิต และเลี้ยงดูลูก ๆ อย่างที่สุด เรากล่าวต่อ ว่าเราคาดหวังความเคารพแบบเดียวกัน สำหรับความเชื่อของเรา ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่ คำสอนของพระผู้ช่วยให้รอดเช่นกัน

เมื่อผู้เป็นแม่พยายามเปลี่ยนความแตกต่างของเราเป็นหุบเหวลึกที่ไม่อาจข้ามได้ โดยอ้างว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเชื่อใน “พระ เยชูคนละองค์” ดิฉันเตือนเธอว่าเราทั้งคู่ เชื่อว่าพระองค์เป็นพระเจ้าและพระบุตร ที่รักของพระผู้เป็นเจ้า ในที่สุดเธอกับดิฉัน ก็มีสัมพันธ์ภาพที่อบอุ่นและเป็นมิตรต่อกัน

ครอบครัวของพวกเขาย้ายไปโดยไม่เข้าร่วมศาสนจักร แต่ถ้าพวกเขาสามารถพูด ได้ว่า “เราอยู่ท่ามกลางชาวอมอรมอน พวกเขาเป็นคนดี น่านับถือ และมีความจริงใจ” ดิฉันจะรู้สึกที่เราประสบความสำเร็จในการ เป็นเพื่อนบ้านที่ดีและในการช่วยให้ พวกเขาเปิดใจมากขึ้นและเป็นธรรมมากขึ้น ในการประเมินวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ■
แซนดรา รัช, ไฮดาโฮ สหรัฐอเมริกา

กล่องรูปภาพ

หลายปีก่อนขณะดิฉันกับสามีกำลัง
เที่ยวตระเวนที่หังชยะประจำเมือง ดิฉัน
สังเกตเห็นสตรีคนหนึ่งซึ่งทำงานที่นั่นกำลัง
หยิบกล่องใบหนึ่งใส่ลงไปในเตาเผา จู่ ๆ
กล่องก็แตกออก และภาพถ่ายจำนวนหนึ่ง
หล่นลงมา

ขณะเฝ้าดูอยู่นั้น ดิฉันเกิดความรู้สึกแรง
กล้าว่าต้องไปเอากล่องภาพถ่ายกล่องนั้น
มา ดิฉันรีบลงจากรถไปช่วยเก็บรูปภาพ
ดิฉันกับสตรีคนนั้นต่างรู้สึกว่าการถ่าย
ถูกทิ้งโดยไม่ตั้งใจ และดิฉันโน้มหน้าจน
เธอยอมให้ดิฉันนำภาพถ่ายไปเพื่อพยายาม
หาคนที่ต้องการ

ดิฉันตรวจสอบภาพหลายร้อยภาพใน
กล่องอย่างละเอียด และพบของจำหน้าถึง
คนหนึ่ง ในวอร์เบอร์ก รัฐแอลเบอร์ตา ประเทศ
แคนาดา ตลอดหลายปีติดต่อกัน ดิฉัน
เขียนจดหมายไปถึงคนที่ใช้นามสกุลเดียวกัน
นี้ แต่ไม่เคยได้รับจดหมายตอบ

หลังจากครอบครัวของดิฉันใช้อินเทอร์เน็ต
ได้ ดิฉันค้นพบว่า มีสมาคมประวัติศาสตร์
แห่งหนึ่งในวอร์เบอร์ก ดิฉันถามว่าคนทำ
งานที่นั่นมีใครรู้จักชื่อที่ดิฉันพบด้านหลัง
ภาพเหล่านั้นหรือไม่

หนึ่งเดือนต่อมาเราได้รับโทรศัพท์จาก
ชายคนหนึ่ง ที่สมาคมประวัติศาสตร์ติดต่อ
ไว้ เขาบอกว่าน้องสาวของเขาอาศัยอยู่
ใกล้เรา และขอว่าจะให้เธอดูภาพเหล่านั้น
ได้หรือไม่ แน่แน่นอนว่าเรายินดี

วันรุ่งขึ้น ฟลอยด์กับเบธ ฮอว์ธอร์นมาดู
ภาพ ทั้งคู่เป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เมื่อดิฉัน
เปิดกล่อง บราเดอร์ฮอว์ธอร์นบอกว่า “นั่นไง
คุณตา” พลังชี้ให้ดูภาพบนสุด นั่นเป็น
ภาพคุณตาของซิสเตอร์ฮอว์ธอร์น

ขณะที่พวกเขาหยิบภาพขึ้นมาดูที่ละใบ
บราเดอร์และซิสเตอร์ฮอว์ธอร์นเล่าเรื่อง
ต่าง ๆ เกี่ยวกับคนในภาพให้เราฟัง ทั้งสอง
สงสัยว่าพวกเขาเป็นญาติกับคนที่ทิ้งภาพ

เหล่านี้หรือไม่ และพวกเขานึกไม่ออกว่า
ทำไมรูปภาพพวกนั้นจึงไปอยู่ที่กองขยะ

ดิฉันรู้สึกอย่างแรงกล้าว่าพระบิดาบน
สวรรค์ทรงช่วยดิฉันคืนภาพเหล่านั้นให้
ครอบครัวฮอว์ธอร์น ดิฉันเป็นพยานว่า
งานประวัติครอบครัวเป็นงานสำคัญที่สุด
งานหนึ่งที่ต้องทำ ถ้าเราเต็มใจทำงานนี้
พระเจ้าจะทรงช่วยเรา ■

ซินดี เฮกกี, แอลเบอร์ตา แคนาดา

กล่องก็แตกออก และภาพถ่าย
จำนวนหนึ่งหล่นลงมา ขณะเฝ้าดู
อยู่นั้น ดิฉันเกิดความรู้สึกแรงกล้าว่า
ต้องไปเอากล่องภาพถ่ายกล่องนั้นมา

ฉันจะเป็นผู้สอนศาสนาที่ ประสบความสำเร็จ ได้อย่างไร

ไม่ว่าฉันกับคู่ทำงานหนักเพียงใด ทุกคนก็ปฏิเสธ
ข่าวสารของเรา เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเป็นผู้สอน
ศาสนาที่ประสบความสำเร็จ

โดย ลอเรน แบงเกอร์เทอร์ ไวลด์

ดิฉันทำงานเผยแผ่ได้ปีกว่า ๆ แล้ว เมื่อดิฉันประสบกับช่วงเวลายากลำบากเป็นพิเศษ เราอยู่กลางฤดูกาลที่มีดมนหม่นหมอง—เพิ่งออกจากฤดูหนาวเข้าสู่ฤดูใบไม้ผลิ และไม่ว่าดิฉันกับคู่ทำงานหนักเพียงใด ทุกคนที่เราพูดคุยด้วยจะปฏิเสธข่าวสารของเราทันที เมื่อเราพบกับผู้สอนศาสนาคนอื่น ๆ เราทราบดีว่างานของพวกเขากำลังก้าวหน้า ดิฉันนึกเหตุผลไม่ออกว่าทำไมเราไม่ประสบความสำเร็จ ดิฉันทำงานมานานพอจะพูดภาษาได้ดี ดิฉันกับคู่เป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน เราสร้างความไว้วางใจกับสมาชิก เราพยายามทำตามพระวิญญูณและเชื่อฟังกฎคณะเผยแผ่อย่างเคร่งครัด

แต่ไม่ว่าจะทำอะไรเราก็เจอการปฏิเสธทุกครั้ง หลังจากเป็นแบบนี้หลายสัปดาห์ ดิฉันก็ปล่อยให้เจตคติอันไม่น่าพึงใจครอบงำระหว่างการประชุมวางแผนครั้งหนึ่งดิฉันตะโกนออกมาในท้ายที่สุดว่า “เราทำไปเพื่ออะไร ไม่มีใครฟังเราเลย” คู่ของดิฉันมีมุมมองที่ดีกว่า เธอพูดแต่เพียงว่า “เรา

ตั้งเป้าหมายเพื่อแสดงศรัทธาของเรา เราติดตามเป้าหมายเพื่อนับพรของเรา”

ขณะที่ไตร่ตรองข้อคิดของเธอ ดิฉันตระหนักว่าดิฉันใช้ไม้วัดผิด ๆ ตัดสินความสำเร็จในการเป็นผู้สอนศาสนาตลอด *สิ่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* มีรายการพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้สอนศาสนาที่ประสบความสำเร็จ¹ และดิฉันทราบว่าพฤติกรรมทั้งหมดนี้อยู่ในอำนาจควบคุมของผู้สอนศาสนา ดิฉันไม่อาจควบคุมได้ว่าคนในคณะเผยแผ่จะยอมรับข่าวสารพระกิตติคุณหรือไม่ แต่ดิฉันสามารถควบคุมประเภทของผู้สอนศาสนาที่ดิฉันเลือกเป็นได้ คู่ของดิฉันแสดงให้เห็นว่าศรัทธามากขึ้นในพระเยซูคริสต์และความกตัญญูต่อพรของพระองค์จะช่วยให้ดิฉันยอมรับด้านต่าง ๆ ที่ดิฉันประสบความสำเร็จแล้วในการเป็นผู้สอนศาสนา

ศรัทธาฉายปาฏิหาริย์

การตระหนักว่าดิฉันกำลังขาดศรัทธาทำให้ดิฉันอ่อนน้อมถ่อมตน ดิฉันมองหา

ด้านที่ดิฉันสามารถเสริมสร้างศรัทธาของตนเองและพบว่าเมื่อสิ่งต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามแผน ดิฉันมักปล่อยให้ตนเองท้อแท้สิ้นหวัง *สิ่งสอนกิตติคุณของเรา* กล่าวว่า “ความท้อแท้จะทำให้ศรัทธาของท่านอ่อนแอ หากลดการคาดหวัง ประสิทธิภาพของท่านจะลดลงด้วย ความปรารถนาของท่านจะไร้พลัง ท่านจะปฏิบัติตามพระวิญญูณได้ยากขึ้น”² ดิฉันรู้ตัวว่าดิฉันได้ปล่อยให้อุปสรรคบั่นทอนศรัทธาของดิฉันแล้ว

ดิฉันเริ่มโดยสวดอ้อนวอนขอให้ใจเปลี่ยนแปลงและมีศรัทธามากขึ้น ดิฉันฟังพาคำสัญญาที่ให้ไว้ใน มอรมอน 9:21 เช่นกันว่า “ผู้ใดที่เชื่อในพระคริสต์, โดยไม่สงสัยในสิ่งใดแล้ว, สิ่งใดก็ตามที่เขาจะทูลขอพระบิดาในพระนามของพระคริสต์สิ่งนั้นจะมอบให้เขา; และสัญญานี้ให้แก่คนทั้งปวง, แม้ถึงสุดแดนแผ่นดินโลก.” สัญญานี้นำดิฉันให้สวดอ้อนวอนบ่อยครั้งเพื่อขอพรและปาฏิหาริย์ที่ดิฉันกับคู่รู้สึกว่าการต้องการ โดยมักจะเพิ่มเติมว่า “ขอให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์” คำสวด

เป็นผู้สอนศาสนาที่ประสบความสำเร็จ

ท่านจะรู้ได้ว่าเป็นผู้สอนศาสนาที่ประสบความสำเร็จเมื่อท่าน:

- รู้สึกว่าพระวิญญาณเป็นพยานต่อผู้คนผ่านท่าน
- รักผู้คนและปรารถนาให้เขาได้รับความรัก
- เชื่อมโยงโดยไม่ปิดกั้น
- พัฒนาคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์
- เตือนผู้คนเรื่องผลของบาป เชื้อเชิญพวกเขาให้รับปากและรักษาคำมั่นสัญญา
- ออกไปทำคุณประโยชน์และรับใช้ผู้คนในทุกโอกาสไม่ว่าเขาจะยอมรับข่าวสารของท่านหรือไม่

จาก *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา* (2004), 10–11.

แสวงหาการยอมรับจากพระเจ้า

“ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านอย่างสุดใจให้แสวงหาการยอมรับจากพระเจ้าและชื่นชมกับพรที่พระองค์ทรงสัญญาไว้... เรา [สามารถ] รู้ว่าเราได้รับการยอมรับจากพระองค์ โดยไม่คำนึงถึงตำแหน่ง สถานะ หรือข้อจำกัดในความเป็นมนุษย์ของเรา การยอมรับด้วยความรักของพระองค์จะเป็นแรงกระตุ้นเรา เพิ่มศรัทธาของเรา และช่วยให้เราจัดการกับทุกสิ่งที่เราเผชิญในชีวิต แม้จะมีการทำทนายแต่เราก็จะประสบความสำเร็จ รุ่งเรือง [ดู โมไซยาห์ 2:22] และสัมผัสถึงสันติสุข [ดู โมไซยาห์ 2:41]”

ดู เอ็ลเดอร์เอริก ดับเบิลยู. โคพิชกา แห่งสภาวจิตสืบ, “ได้รับการยอมรับจากพระเจ้า,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2013, 106.

อ้อนวอนนี้ช่วยให้ดิฉันยอมรับแผนที่เปลี่ยนไปและความล้มเหลวด้วยศรัทธามากขึ้น โดยรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนจากศรัทธาเสมอ—แม้เมื่อคำตอบมาในวิธีที่เราไม่มุ่งหวัง ดิฉันสามารถรับรู้วิธีที่พระเจ้าทรงนำทางเราอยู่ตลอดทั้งวันได้มากขึ้น

ขณะที่ดิฉันพยายามเสริมสร้างศรัทธา ดิฉันพบว่าข้อความในแง่บวกจาก *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* เป็นจริง นั่นคือ หากท่านเพิ่มการคาดหวัง ประสิทธิภาพของท่านจะเพิ่มขึ้น ความปรารถนาของท่านจะเพิ่มตาม และท่านจะสามารถทำตามพระวิญญาณได้ดีขึ้น นอกจากนี้ดิฉันยังมองโลกในแง่ดีมากขึ้นด้วยเกี่ยวกับงานเผยแผ่และการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเมื่อดิฉันรับรู้และเห็นคุณค่าปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้นทุกวัน

ความสำนึกคุณด้านฤทธิ์ความอิจฉา

พระเจ้าทรงเริ่มแสดงให้ดิฉันเห็นว่าพระองค์ทรงทำปาฏิหาริย์ให้เราทุกวัน—แต่ดิฉันไม่สามารถรับรู้ได้จนกว่าจะพยายามแสดงความสำนึกคุณอย่างจริงจัง การแสดงความสำนึกคุณเป็นมากกว่านิสัยที่ดีหรือมารยาทที่งดงาม เมื่อดิฉันแสดงความสำนึกคุณต่อพระเจ้าและผู้อื่น ดิฉันได้รับพลัง ดิฉันพบว่าดิฉันตื่นเต้นแทนผู้สอนศาสนาคนอื่น ๆ แทนที่จะอิจฉาเมื่อพวกเขาประสบความสำเร็จ (ดู แอลมา 29:14, 16) ดิฉันสามารถจดจ่อกับสิ่งที่ดิฉันมีและสิ่งที่เป็นไปด้วยดีมากกว่าสิ่งที่ดิฉันขาดและสิ่งที่ผิดพลาด

ดิฉันเรียนรู้ว่าความกตัญญูเป็นยาถอนพิษของการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น ช่วงเวลาที่ดิฉันรู้สึกว่าเป็นผู้สอนศาสนาที่ไม่ประสบความสำเร็จเกิดขึ้นเพราะดิฉันบอกตนเองว่า “ฉันทำได้ไม่ดีเท่าพวกเขา”

หรือ “พวกเขาเก่งเรื่องนี้มากกว่า” ดิฉันเรียนรู้เช่นกันว่าแม่แบบแผนของพระเจ้าคือการประทานแบบอย่างอันชอบธรรมให้ เราเลียนแบบและทำตาม แต่ความเทียมเท็จของซาตานคือล่อลวงเราให้เปรียบเทียบตัวเรากับแบบอย่างเหล่านั้นเพื่อตัดสินค่าหรือความสำเร็จของเรา *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* ชัดเจนในเรื่องนี้คือ “[จง] หลีกเลี่ยงการเปรียบเทียบตนเองกับผู้สอนศาสนาคนอื่น ๆ และการวัดผลภายนอกจากความพยายามของท่านกับของพวกเขา”³ สุดท้ายแล้ว ความสำนึกคุณช่วยดิฉันหลีกเลียงความจ้องมองและเตือนดิฉันว่าพระเจ้าทรงดูแลงานของพระองค์ ดิฉันไม่จำเป็นต้องอิจฉาเพราะเห็นเพื่อนผู้สอนศาสนาประสบความสำเร็จมากกว่า⁴

วิธีวัดความสำเร็จที่แท้จริง

ก่อนที่ดิฉันจะเปลี่ยนมุมมองครั้งนี้ ดิฉันได้จดจ่ออยู่กับพรบางอย่างที่ดิฉันลืมเปิดตาหูด้านอื่น ๆ ที่พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนและประทานพรงานเผยแผ่ของเรา ในที่สุดพระเจ้าทรงเริ่มประทานพรงานเผยแผ่ในเขตของเราในแบบที่สวยงามและคาดไม่ถึง เราพบคนที่เต็มใจยอมรับข่าวสารของเรา แต่ดิฉันเรียนรู้เวลานั้นว่าอย่าใช้การเลือกของผู้เฝ้าวัดความสำเร็จของตนเอง

ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี (1910–2008) แบ่งปันคำแนะนำของประธานคณะเผยแผ่ท่านหนึ่งเกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนาดังนี้ “จงทำให้ดีที่สุด ทำให้สุดความสามารถมากที่สุด สวดอ้อนวอน ทำงานหนัก และปล่อยการเก็บเกี่ยวให้พระเจ้าทรงดูแล”⁵ *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* สอนท่านองเดียวกันเกี่ยวกับผู้สอนศาสนาที่ประสบความสำเร็จว่า “[จง] ทำอย่างสุดความสามารถจริง ๆ

ในหลาย ๆ ด้าน วิธีวัดความสำเร็จในการเป็นผู้สอนศาสนาของดิฉันอาจตัดสินได้จากการที่ดิฉันยินดีกลับใจและตั้งใจว่าจะทำงานต่อไป

เพื่อนำจิตวิญญาณมาสู่พระคริสต์ และพยายามอย่างพากเพียรที่จะเรียนรู้และปรับปรุงตน”⁶

ตราบเท่าที่ดิฉันยินดีกลับใจ ตราบเท่าที่ดิฉันชี้แจงต่อพระเจ้าได้โดยสุจริตใจว่ากำลังทำสุดความสามารถ ดิฉันย่อมรู้สึกมั่นใจได้ว่าดิฉันเป็นผู้สอนศาสนาที่ประสบความสำเร็จ—ไม่ว่าผู้คนจะยอมรับข่าวสารของเราหรือไม่ก็ตาม ในหลาย ๆ ด้านวิธีวัดความสำเร็จในการเป็นผู้สอนศาสนาของดิฉันอาจตัดสินได้จากการที่ดิฉันยินดีกลับใจและตั้งใจว่าจะทำงานต่อไป

ดิฉันบันทึกปาฏิหาริย์มากมายไว้ในบันทึกส่วนตัวจากงานเผยแผ่ครั้งนี้ เมื่อพยายามเชื่อสัตย์และสำนึกคุณมากขึ้น ดิฉันมีมุมมองที่ดีขึ้น ดิฉันหลีกเลี่ยงความท้อแท้ และรู้สึกถึงพระวิญญาณมากมายยิ่งขึ้นในงานเผยแผ่ ดิฉันพบว่าสิ่งที่ *สั่งสอน*

กิตติคุณของเรา สอนเป็นความจริง นั่นคือ “เมื่อท่านได้ทำอย่างสุดความสามารถแล้ว ท่านก็ยังคงได้รับความผิดหวังอยู่ แต่ท่านจะไม่ผิดหวังในตนเอง ท่านจะรู้สึกได้แน่นอนว่าพระเจ้าพอพระทัยเมื่อท่านรู้สึกกว่าพระวิญญาณทรงทำงานผ่านท่าน”⁷ เมื่อดิฉันรู้สึกกว่าพระเจ้าพอพระทัย ดิฉันสามารถอดทนต่อการทดลองทุกอย่างได้ ■ ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. ดู *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* (2004), 10–11.
2. *สั่งสอนกิตติคุณของเรา*, 10.
3. *สั่งสอนกิตติคุณของเรา*, 10.
4. ดู เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “คนงานในสวนองุ่น,” *เสียดโฮนา*, พ.ศ. 2012, 31.
5. ดู กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “จงค้นหาลูกแกะและจงดูแลแกะเด็ก,” *เสียดโฮนา*, ก.ศ. 1999, 145.
6. *สั่งสอนกิตติคุณของเรา*, 11.
7. *สั่งสอนกิตติคุณของเรา*, 11.

แบ่งปันประสบการณ์ของท่าน

“ฉันเพิ่งกลับจากงานเผยแผ่และรู้สึกเหมือนขาดเป้าหมาย ฉันควรทำอะไร”

อดีตผู้สอนศาสนาทั้งหลาย โปรดบอกเล่าว่าท่านผ่านช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อจากงานเผยแผ่กลับไปบ้าน กลับไปเรียนทำงาน หรือกิจกรรมอื่น ๆ อย่างไร อีเมลประสบการณ์ของท่านมาที่ liahona@ldschurch.org หรือส่งทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org โปรดระบุชื่อนามสกุล วันเดือนปีเกิด และชื่อวอร์ดหรือสาขาของท่านด้วย

เป็นผู้สอนศาสนาตามแบบใน สั่งสอนกิตติคุณของเรา

โดย เอ็ลเตอร์
เดวิด เอ. เบตนาร์
แห่งโครัม
อัครสาวก
ลิปสอง

ท่านทำได้! พระเจ้าที่ท่านเป็น
ตัวแทนและรับใช้ทรงทราบว่า
ท่านทำได้ ข้าพเจ้ารู้ว่าท่าน
ทำได้

อัครสาวกเป็นผู้สอนศาสนาอันดับแรก
ซึ่งสำคัญที่สุดและเป็นตลอดเวลา
ด้วยเหตุผลดังกล่าว ข้าพเจ้าจึงยินดี
อย่างยิ่งที่จะปราศรัยกับท่านเพื่อนร่วมรับ
ใช้ในงานยุคสุดท้ายอันล้ำเลิศนี้

ผู้สอนศาสนาตามแบบใน **สั่งสอน
กิตติคุณของเรา** คืออะไร

ผู้สอนศาสนาตามแบบใน **สั่งสอนกิตติ
คุณของเรา** คือผู้รับใช้ของพระเจ้า ได้รับเรียก
โดยการพยากรณ์และได้รับมอบอำนาจโดย
การวางมือ ผู้ประกาศพระกิตติคุณอันเป็น
นิจที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเจ้าช่วยให้รอดใน
วิธีของพระองค์ (ดู คพ. 50:13–14, 17–24;

คพ. 68:1)

จุดประสงค์โดยรวมของผู้สอนศาสนาด้
อธิบายไว้ใน **สั่งสอนกิตติคุณของเรา** คือเพื่อ
“เชื่อเชิญผู้คนให้มาสู่พระคริสต์โดยช่วยเขา
ให้รับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูโดยผ่าน
ศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของ
พระองค์ การกลับใจ บัพติศมา รับของ
ประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และ
อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่”¹

ความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ในการ
ประกาศพระกิตติคุณด้วยสิทธิอำนาจและ
ปฏิบัติศาสนพิธีแห่งความรอดดำเนินมาตั้ง
แต่อาดัมถูกขับออกจากสวนเอเดนและจะ
ยังดำเนินต่อไปจนกว่า “พระเยซูคริสต์ผู้ทรง

ฤทธานุภาพจะตรัสว่างานสำเร็จแล้ว”²

ข้อกำหนดของการเป็นผู้สอนศาสนาตามแบบใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา*

ข้าพเจ้าต้องการพูดถึงข้อกำหนดพื้นฐานห้าข้อสำหรับการเป็นผู้สอนศาสนาตามแบบใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา*

ข้อกำหนด #1: ผู้สอนศาสนาตามแบบใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* เข้าใจว่าพวกเขาจะใช้และเป็นตัวแทนของพระเยซูคริสต์

ผู้สอนศาสนาตามแบบใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* รู้และเข้าใจว่าพวกเขาเป็นตัวแทนของใคร เหตุใดพวกเขาจึงรับใช้ และพวกเขาต้องทำอะไร ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาได้รับเรียกให้รับใช้และได้รับมอบหน้าที่อย่างถูกต้องให้เป็นผู้รับใช้และตัวแทนของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เราเป็นพยานถึงความเชื่อและศรัทธาต่อพระองค์ และพระพันธกิจของพระเยซูคริสต์ต่อทุกประชาชาติ ทุกระดับภาษา และผู้คน (ดู คพ. 133:37)

เรารักพระเจ้า เรารับใช้พระองค์ เราติดตามพระองค์ เราเป็นตัวแทนของพระองค์

จุดประสงค์ของพระองค์ต้องเป็นจุดประสงค์ของเรา ความสนพระทัยของพระองค์ควรเป็นความสนใจของเรา งานของพระองค์ควรเป็นงานของเรา วิธีของพระองค์ควรเป็นวิธีของเรา พระประสงค์ของพระองค์ควรเป็นความประสงค์ของเรามากขึ้นเรื่อย ๆ

ในฐานะตัวแทนของพระผู้ไถ่ เราสั่งสอนหลักคำสอนและหลักธรรมพื้นฐานของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์อย่างเรียบง่ายและชัดเจน เราไม่นำเสนอความเห็นส่วนตัวหรือการคาดเดา เราประกาศและเป็นพยานถึงความจริงอันเรียบง่ายที่ได้รับการฟื้นฟูตามวิธีของพระเจ้าและโดยอำนาจของพระวิญญาณพระองค์

ผู้สอนศาสนาตามแบบใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* เข้าใจว่าความรับผิดชอบในการเป็นตัวแทนของพระผู้ช่วยให้รอดและการแสดงประจักษ์พยานถึงพระองค์ไม่มีวันสิ้นสุด โปรดระลึกถึงพระองค์ในทุกสิ่งที่ท่านคิด ในทุกสิ่งที่ท่านทำ และในทุกสิ่งที่ท่านพยายามเป็น และเป็นตัวแทนของพระองค์อย่างเหมาะสมต่อลูกทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ที่ท่านปฏิสัมพันธ์ด้วยในเวลานี้และตลอดไป

ข้อกำหนด #2: ผู้สอนศาสนาตามแบบใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* มีค่าควร

เงื่อนไขจำเป็นอันดับแรกของการเป็นผู้

สอนศาสนาตามแบบใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* คือความมีค่าควรส่วนตัวต่อพระผู้ช่วยให้รอด

ข้าพเจ้าขอกว่าความจริงอันเรียบง่ายหลายประการอย่างชัดเจนที่สุดเท่าที่จะทำได้

- เราเป็นตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจของพระผู้ไถ่และพระผู้ช่วยให้รอดของโลก
- เราได้รับเรียกให้ประกาศพระกิตติคุณอันเป็นนิมิตที่ได้รับการฟื้นฟูของพระองค์
- เราไม่สามารถเป็นอมลทินของโลกแล้ว มีสิทธิอำนาจเป็นตัวแทนของพระองค์ และปฏิบัติด้วยพลังอำนาจในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ได้
- เราไม่สามารถช่วยให้ผู้อื่นเอาชนะความเป็นทาสของบาปได้ถ้าตัวเราพัวพันอยู่ในบาป (ดู คพ. 88:86)
- เราไม่สามารถช่วยให้ผู้อื่นเรียนรู้การกลับใจได้ถ้าตัวเราไม่เรียนรู้ว่าต้องกลับใจอย่างถูกต้องโดยสมบูรณ์
- เราจะประกาศและสั่งสอนด้วยพลังอำนาจได้เฉพาะเรื่องที่เรากำลังขวนขวายจะเป็นเท่านั้น
- เราจะต้องชี้แจงต่อพระผู้เป็นเจ้าสำหรับความปรารถนาอันชอบธรรมและความมีค่าควรของเราในการทำหน้าที่ตัวแทนของพระองค์

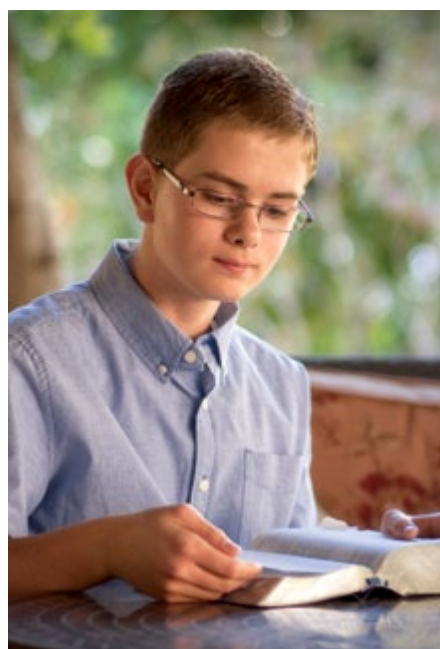
พระเจ้ามิได้ทรงเรียกร้องให้เราดีพร้อมในทันที แต่เราได้รับพระบัญชาให้สะอาดและดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระผู้ไถ่แห่งอิสราเอล “เจ้าที่ถือภาชนะของพระเจ้าจงสะอาด” (คพ. 38:42)

การกลับใจเป็นหลักธรรมแห่งความหวังและการรักษา—ไม่ใช่หลักธรรมแห่งความท้อแท้สิ้นหวัง โดยแท้แล้ว การกลับใจคือการทำให้อ่อนนุ่มถ่อมตน—แต่ไม่ใช่การทำให้หวาดกลัว การกลับใจเรียกร้องและปลอบโยน เข้มงวดและบรรเทาในเวลา

เดียวกัน การกลับใจเป็นของประทานอัน
ประมาณค่ามิได้ซึ่งเป็นไปได้โดยผ่านการ
ซดใช้ของพระองค์ผู้ที่เรารัก รับใช้ และทำตาม
ถึงแม้ท่านทำบาปร้ายแรงแต่โดยผ่าน
การซดใช้ของพระเยซูคริสต์และการกลับใจ
ที่จริงใจ ท่านจะสะอาดและมีค่าควรได้อีก
ครั้ง

มีเยาวชนที่ยังต้องกลับใจอย่างหมดจด
บัดนี้ถึงเวลาแล้ว ได้โปรด ได้โปรด ได้โปรด
อย่าผัดวันแห่งการกลับใจของท่าน

มีเยาวชนที่กลับใจแล้วและยังคงกลับใจ
ต่อไปและคนที่สงสัยว่าพวกเขาได้ทำทุก
อย่างที่จำเป็นเพื่อให้พระเจ้าทรงยอมรับหรือ
ยัง (ดู คพ. 97:8) โปรดจำไว้ว่าพระเจ้าทรง
เรียกร้องให้ท่านสะอาดแต่ไม่ใช่ดีพร้อม
การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำงานใน
ชีวิตท่านอีกครั้งคือสิ่งบ่งชี้แน่นอนที่สุดว่า
พระเจ้าทรงให้อภัยท่านเพราะ “พระวิญ
ญาณของพระเจ้าไม่ประทับอยู่ในวิหารที่
ไม่บริสุทธิ์” (ฮีบรามัน 4:24) และจงรับรู้
ว่าพระบัญญัติที่ “ให้อภัยมนุษย์ทั้งปวง” (คพ.

64:10) รวมถึงการให้อภัยตัวท่านเองด้วย
ผู้สอนศาสนาตามแบบใน *สั่งสอนกิตติ
คุณของเรา* เป็นसानุศิษย์ที่ให้เกียรติพันธ
สัญญาและเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า
พระเยซูคริสต์ โปรดระลึกถึงพระองค์เสมอ
บริสุทธิ์ และมีค่าควรแก่การเป็นตัวแทน
ของพระองค์

ข้อกำหนด #3: ผู้สอนศาสนาตามแบบ ใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* สั่งสม ถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านให้ “สั่งสมถ้อยคำ
แห่งชีวิตไว้ในความคิด [ท่าน] เสมอไป”
(คพ. 84:85) การสั่งสมถ้อยคำแห่งชีวิต
นิรันดร์เป็นมากกว่าการศึกษาหรือท่องจำ
เพียงเท่านั้น เช่นเดียวกับการ “ดื่มด่ำพระ
วจนะของพระคริสต์” (2 เนไฟ 31:20; ดู
2 เนไฟ 32:3) ซึ่งเป็นมากกว่าเพียงการอ่าน
แบบสุมหรืออ่านเป็นของว่าง การสั่งสม
บอกข้าพเจ้าให้จดจ่อและทำงาน สำรวจ
และซึมซับ ไตร่ตรองและสวดอ้อนวอน
ประยุกต์ใช้และเรียนรู้ ให้ความสำคัญและ
เห็นคุณค่า มีความสุขและเพลิดเพลิน

จงนึกดูว่าบรรดาบุตรของโมไซยาห์—ผู้
สอนศาสนาที่ยอดเยี่ยมทั้งสี่คนนามแอมัน
แอรัน ออมเนอร์ และซิมไน—“มันคงขึ้นใน

ความรู้เรื่องความจริง; และพวกท่านเป็นคน
มีพื้นฐานความเข้าใจที่ถูกต้องและพวก
ท่านค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร”
อย่างไร (แอลมา 17:2)

ผู้สอนศาสนาที่แกลวกล้ำเหล่านี้สั่งสม
ถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์อย่างต่อเนื่อง พวก
เขาไม่เพิกเฉยหรือเพียงแต่ศึกษาพระคัมภีร์
ส่วนตัวหรือศึกษากับคูไปอย่างนั้นเอง
ความรู้และความเข้าใจทางวิญญาณซึ่มลึก
เข้าไปในจิตวิญญาณของพวกเขา หลักคำ
สอนและหลักธรรมแห่งพระกิตติคุณได้รับ
การยืนยันในใจพวกเขาโดยอำนาจของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าเป็นความจริง

ในฐานะตัวแทนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
ท่านและข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบต่อเนื่อง
ในการทำงานอย่างขยันหมั่นเพียรและปลูก
ฝังหลักคำสอนและหลักธรรมพื้นฐานของ
พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งจากพระคัมภีร์มอรมอนไว้ในใจ
และความคิดของเรา เมื่อเราทำเช่นนั้น พร
ที่สัญญาไว้คือพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรง
“ทำให้ [เรา] ระลึกถึงทุกสิ่ง” (ยฮัน 14:26)
และประทานอำนาจให้เราขณะที่เราสอน
และเป็นพยาน แต่พระวิญญาณทรง
สามารถทำงานกับเราและทำงานผ่านเรา
ได้ก็ต่อเมื่อเรามีอะไรบางอย่างให้พระองค์

ทำงานด้วย พระองค์จะไม่ทรงช่วยให้เรา
ระลึกถึงสิ่งที่เราไม่เคยเรียนรู้ (ดู แอลมา
31:5)

ผู้สอนศาสนาตามแบบใน *สังสอนกิตติ-
คุณของเรา* สิ่งสมถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์
อย่างต่อเนื่อง พวกเขาพึ่งพาอาณานุภาพแห่ง
พระวจนะ และมีพลังแห่งพระวจนะในพวก
เขา โปรดระลึกถึงพระองค์เสมอ มีค่าควร
เป็นตัวแทนของพระองค์เสมอ ตลอดจน
สิ่งสมและพึ่งพาอาณานุภาพแห่งพระวจนะ

**ข้อกำหนด #4: ผู้สอนศาสนาตามแบบ
ใน *สังสอนกิตติคุณของเรา* เข้าใจว่า
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นครูสูงสุด
องค์จริง**

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นสมาชิกองค์
ที่สามในพระเจ้าสามพระองค์ และ
พระองค์ทรงเป็นพยานถึงความจริงทั้งหมด
ทรงเป็นครูสูงสุดองค์จริง บทเรียนที่เราสอน
และประจักษ์พยานที่เราแบ่งปันเป็นการ
เตรียมผู้สนใจให้ปฏิบัติและเรียนรู้ด้วย
ตนเอง

ในฐานะผู้สอนศาสนา บทบาทสำคัญ
ที่สุดอย่างหนึ่งของเราคือเชื้อเชิญผู้สนใจ
ให้ใช้สิทธิ์เสรีทางศีลธรรมของพวกเขาและ
ปฏิบัติตามคำสอนของพระผู้ช่วยให้ออก
การทำและรักษาคำมั่นสัญญาทางวิญญาณ
เช่น การสวดอ้อนวอนขอพยานแห่งความ
จริง ศึกษาและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับพระ-
คัมภีร์มอรมอน เข้าร่วมการประชุมของ
ศาสนจักร และรักษาพระบัญญัติ ล้วนแต่
เรียกร้องให้ผู้สนใจใช้ศรัทธา ปฏิบัติ และ
เปลี่ยนแปลง

ไม่ว่าเราจะตั้งใจรับใช้เพียงใด ท่านและ
ข้าพเจ้าไม่สามารถผลักดันหรือบังคับให้
ความจริงเข้าไปในใจผู้สนใจได้ การพยายาม
สุดความสามารถของเราสามารถนำ
ข่าวสารแห่งความจริง *ไปสู่* ใจได้เท่านั้น

(ดู 2 นีไฟ 33:1) สูดทำแล้ว ผู้สนใจต้อง
ประพฤติตนในความชอบธรรมจึงจะเชื่อเชิญ
ความจริงเข้าไป ในใจเขาได้ วิธีนี้เท่านั้นที่
จะสามารถทำให้ผู้แสวงหาความจริงอย่าง
ซื่อสัตย์และผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่พัฒนา
ความสามารถทางวิญญาณในการหาคำ
ตอบด้วยตนเอง

เนื่องด้วยหน้าที่รับผิดชอบของเราคือช่วย
ให้ผู้สนใจเรียนรู้ด้วยศรัทธาและด้วยอำนาจ
ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ งานนี้จึงไม่เกี่ยว
กับข้าพเจ้าและไม่เกี่ยวกับท่าน เราจำเป็นต้อง
ทำทุกอย่างในอำนาจของเราเพื่อให้
หน้าที่รับผิดชอบในการเป็นผู้สอนศาสนา
ของเราเกิดสัมฤทธิ์ผลและขณะเดียวกันก็
“หลีกเลี่ยง” ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำ
หน้าที่และงานอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ได้
อันที่จริง สิ่งใดที่ท่านหรือข้าพเจ้าทำในฐานะ
ตัวแทนของพระผู้ช่วยให้ออกเพื่อจงใจและ
เจตนาถึงความสนใจมาที่ตนเอง—ใน
ข่าวสารที่ท่านนำเสนอ ในวิธีที่เราใช้ หรือใน
การวางตัวและรูปลักษณ์ภายนอกของเรา
—เป็นรูปแบบหนึ่งของการฉ้อฉลในอำนาจ
ปุโรหิตซึ่งยับยั้งประสิทธิผลในการสอนของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์

“เราสั่งสอนสิ่งนี้โดยพระวิญญาณแห่ง
ความจริงหรือทางอื่นใดเล่า? และหากเป็น
โดยทางอื่นก็มีได้มาจากพระผู้เป็นเจ้าของ
(คพ. 50:17–18)

โปรดระลึกถึงพระองค์เสมอ มีค่าควร
เป็นตัวแทนของพระองค์ สิ่งสมพระวจนะ
ของพระองค์ และยอมให้ครูสูงสุดองค์จริง
พระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นพยานถึงความ
จริงทั้งหมด

**ข้อกำหนด #5: ผู้สอนศาสนาตาม
แบบใน *สังสอนกิตติคุณของเรา*
เข้าใจว่าการสอนเป็นยิ่งกว่าการ
พูดคุยและการบอกเล่า**

เมื่อพระผู้ช่วยให้ออกประทับบนภูเขา
มะกอกเทศ พระองค์ทรงประกาศว่า “อย่า
กังวลล่วงหน้าว่าจะพูดอะไรดี แต่จงพูดตาม
ที่โปรดประทานให้ท่านพูดในเวลานั้น
เพราะว่าผู้ที่พูดนั้นไม่ใช่ตัวท่านเอง แต่เป็น
พระวิญญาณบริสุทธิ์” (มาระโก 13:11)

พระผู้ช่วยให้ออกตรัสแนะนำในช่วงต้น
ของสมัยการประทานนี้ให้ “อ้าปากของพวก
เจ้าและเราจะเติมให้เต็ม” (คพ. 33:8, 10)

และ “เปล่งเสียงของเจ้าแก่ผู้คนเหล่านี้; จงพูดความนึกคิดที่เราจะใส่ไว้ในใจเจ้า, และเจ้าจะไม่ถูกทำให้จำนนต่อหน้าคน; เพราะจะให้มันแก่เจ้าในโมงนั้นนั่นเอง, แท้จริงแล้ว, ในชั่วขณะนั้นนั่นเอง, สิ่งที่เจ้าจะกล่าว” (คพ. 100:5-6)

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เน้นรูปแบบที่เข้มงวดและเรียกร้องมากที่สุดสำหรับการสั่งสอนและช่วยให้ผู้สนใจเรียนรู้ความจริง ผู้สอนศาสนาตามแบบใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* รู้ว่าเราไม่ได้สอนบทเรียน แต่เราสอนคน เราไม่เพียงท่องหรือนำเสนอข่าวสารที่เราท่องจำเกี่ยวกับหัวข้อพระกิตติคุณ เราเชื่อเชิญผู้แสวงหาความจริงให้ประสบการณ์การเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจ เราเข้าใจว่าการพูดคุยและการบอกเล่าอย่างเดียวไม่ใช่การสอน

การสั่งสอนพระกิตติคุณตามวิธีของพระเจ้าต้องให้การสังเกต การฟัง และการสังเกตเห็นก่อนการพูดคุย ลำดับขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกันทั้งสี่นี้มีความสำคัญ โปรดสังเกตว่าการสังเกตและการตั้งใจฟังมาก่อนการสังเกตเห็น และการสังเกต การฟัง และการสังเกตเห็นมาก่อนการพูด การใช้รูปแบบนี้ทำให้ผู้สอนศาสนาสามารถมองความต้องการของผู้สนใจออกและสอนตามนั้นได้

ขณะที่เราสังเกต ฟัง และสังเกตเห็นเราจะได้รับ “ในโมงนั้นนั่นเองส่วนนั้นที่จะแบ่งสรรให้แก่มนุษย์ทุกคน” (คพ. 84:85)—ความจริงที่ต้องเน้นและคำตอบที่ต้องให้เพื่อสนองความต้องการเฉพาะของผู้สนใจคนนั้น โดยการสังเกต ฟัง และสังเกตเห็นเท่านั้นเราจึงจะสามารถรับการนำทางจากพระวิญญาณให้พูดและทำสิ่งซึ่งจะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อคนที่เรารับใช้

การสังเกตเป็นการเตรียมอันสำคัญยิ่งเพื่อรับของประทานฝ่ายวิญญาณแห่งการสังเกตเห็น การสังเกตเห็นคือการมองด้วยตาทางวิญญาณ *และ* รู้สึกด้วยใจ—เห็นและรู้สึกถึงความแท้ของแนวคิด ความดีในบุคคลอื่น หรือหลักธรรมข้อต่อไปที่ต้องใช้เพื่อช่วยผู้สนใจ การสังเกตเห็นคือการฟังด้วยหูทางวิญญาณ *และ* รู้สึกด้วยใจ—ฟังและรู้สึกถึงข้อกังวลที่ไม่ได้บอกไว้ความคิดเห็นหรือคำถาม ความจริงของประกาศัยยานหรือหลักคำสอน หรือความเชื่อมั่นและสันติสุขที่มาโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผู้สอนศาสนาตามแบบใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* กระทำด้วยศรัทธาและได้รับการนำทางจากพระวิญญาณให้ช่วยผู้สนใจเรียนรู้ความจริง โปรดระลึกถึงพระองค์เสมอ มีค่าควรเป็นตัวแทนของพระองค์ สังคมพระวาระของพระองค์ ยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานถึงความจริงทั้งหมด สังเกต ฟัง และสังเกตเห็นขณะที่ท่านเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์ต่อผู้ที่แสวงหาความจริงอย่างซื่อสัตย์

ท่านทำได้!

ท่านอาจจะอ่านข่าวสารของข้าพเจ้าและ

เชื่อว่าเขาจะคนอื่น ๆ สามารถทำได้และจะทำสิ่งที่ข้าพเจ้าพูดไปแล้ว แต่ท่านอาจสงสัยว่าท่านจะทำได้หรือไม่ โปรดฟัง ท่านทำได้!

หากข้าพเจ้ามีความปรารถนาได้ตามใจ ข้าพเจ้าประสงค์จะใช้เวลาสักครู่กับท่าน แต่ละคนเป็นส่วนตัว ข้าพเจ้าประสงค์จะจับมือท่าน ดึงท่านเข้ามาใกล้ มองเข้าไปในดวงตาท่าน และพูดว่า “คุณทำได้! พระเจ้าที่คุณเป็นตัวแทนและรับใช้ทรงทราบว่าคุณทำได้ ผมรู้ว่าคุณสามารถ และในฐานะผู้รับใช้พระองค์ ผมสัญญาว่าคุณจะมีความช่วยเหลือจากพระองค์ โปรดจำไว้เสมอว่าด้วยความช่วยเหลือจากพระองค์และในพลังของพระองค์ คุณสามารถทำสิ่งนี้ได้!”

ข้าพเจ้ารักท่านและสวดอ้อนวอนว่าขณะท่านพยายามเป็นสิ่งที่ท่านต้องเป็น ท่านจะรับรู้และตอบสนองด้วยศรัทธาต่อสุทธเสียงและการนำทางของพระเจ้า จากนั้นท่านจะกลายเป็นตัวแทนผู้เปี่ยมด้วยพลังและมีประสิทธิภาพของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ■

จากคำปราศรัยที่ออกทางวิญญาณที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาโทร โวมื่อวันที่ 24 มิถุนายน ค.ศ. 2011

อ้างอิง

1. *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา* (2004), 1.
2. *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ* (2007), 152.

ยัม ปฎิเสธ

โดย เฮเซล มารี ทิบุเล

๓ ฤดูร้อนปีหนึ่ง ดิฉันเข้ารับการฝึกงานบนเกาะแห่งหนึ่งในปีไกล ฟิลิปปินส์ ทัศนียภาพของมหาสมุทรสวยงามมาก ดิฉันเฝ้ารอทุกเช้าอย่างไรก็ตาม ดิฉันกลัวตอนเย็นมาก เพราะเป็นเวลาที่คุณในค่ายจะเริ่มตีและมึนงานเลี้ยง ดิฉันได้รับเชิญให้ไปงานเลี้ยงแบบนั้นบ่อยครั้ง และดิฉันกับเพื่อนที่ฝึกงานด้วยกันต้องไปร่วมงาน เพราะถ้าไม่ไปก็แสดงว่าเราขาดความเคารพยำเกรงงานเลี้ยงครั้งแรกเป็นงานเลี้ยงต้อนรับผู้ฝึกงานคนใหม่ ดิฉันกลัวไม่กล้าไปร่วมงานเพราะค่อนข้างมั่นใจว่าพวกเขาจะขอให้เราตีและดิฉันไม่ทราบจะปฏิเสธอย่างไร ดิฉันโทรศัพท์หาเพื่อนคนหนึ่งในวอร์ดบ้าน เขาให้คำแนะนำที่ยอดเยี่ยมบางอย่างซึ่งเพิ่มความมั่นใจของดิฉัน

เมื่องานเลี้ยงเริ่ม พวกเขาขอให้เราตี แต่โชคดีที่ไม่บังคับให้เราตี เนื่องจากเพื่อนที่ฝึกงานด้วยกันยอมรับจุดยืนว่า ดิฉันไม่ตี การปฏิเสธข้อเสนอให้ตีอีกครั้งต่อไปจึงง่ายสำหรับดิฉัน—จนกระทั่งคืนหนึ่ง ระหว่างงานเลี้ยงครั้งหนึ่ง ประธานบริษัทมาร่วมงาน เขากำลังถือขวด

lambanog (ไวน์ในท้องถิ่นทำจากมะพร้าว) หลังจากเขามาถึงได้ไม่นาน ดิฉันเห็นเขาเทไวน์จำนวนหนึ่ง จากนั้นก็พูดว่า “คุณต้องหัดตี” และยกแก้วให้ผู้ฝึกงานคนหนึ่ง เธอ ตีอย่างรวดเร็ว

ใจดิฉันเริ่มเต้นโครมคราม ไม่นานก็ถึงคราวของดิฉัน ดิฉันกระซิบบอกตัวเองในใจว่า “ฉันจะไม่ตี ฉันจะไม่ตี” จากนั้น

ดิฉันเคยปฏิเสธข้อเสนอให้ตี แต่ตอนนี้ประธานบริษัทกำลังขอให้ดิฉันตีไวน์สักแก้ว

ก็เห็นประธานยื่นแก้วไวน์ให้ดิฉัน ดิฉันไม่ทราบจะทำอย่างไรดี เพื่อนที่ฝึกงานด้วยกันกำลังรอดูว่าดิฉันจะทำอย่างไร ดิฉันยัมให้ประธานและพูดอย่างอ่อนน้อมว่า “ขอโทษค่ะ ดิฉันไม่ตี”

ดิฉันทราบว่าเขาผิดหวัง เขาถามว่าทำไมดิฉันไม่ตี ดิฉันตอบว่า “ดิฉันเป็นมอรรมอน”

เขาพูดว่า “ผมไม่เคยได้ยินชื่อศาสนานี้มาก่อน ฟังเหมือนเป็นอาหารชนิดหนึ่ง” ทุกคนหัวเราะ

ดิฉันยัมตอบ ไม่ใช่เพราะคำพูดตลกของเขาแต่เพราะดิฉันรู้ว่าทำสิ่งที่ถูกต้อง ไม่มีใครขอให้ดิฉันตีอีก แต่การเยาะเย้ยยังไม่ยุติ แม้จากเพื่อนของดิฉันเอง คนหนึ่งถึงกับพูดว่าดิฉันโกหกและนี่ก็ถึงว่าสมาชิกศาสนจักรไม่ตี ระหว่างนี้ ดิฉันรู้สึกถึงแรงกดดันที่เกิดกับสมาชิกศาสนจักร

การอยู่บนเกาะนั้นสอนบทเรียนมากมายแก่ดิฉัน ไม่เฉพาะด้านวิชาการเท่านั้น แต่ทางวิญญาณด้วย ดิฉันเรียนรู้ว่าการเยาะเย้ยอาจไม่มีวันยุติ แต่พระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงนำทางคุณเสมอให้ทำสิ่งที่ถูกต้อง ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเมโทรมะนิลา ฟิลิปปินส์

ภาพประกอบโดย ซูตี แม็คคอลลแลน

โดย เอิลเตอร์
เอเดรียน โอชา
แห่งสภาเด็กดี

ต้องการรู้สึกดีขึ้นและมั่นใจมากขึ้นทางร่างกายและทางอารมณ์ใช่ไหม? การออกกำลังกายเป็นประจำจะช่วยให้

จงเข้มแข็ง จงมีสุขภาพดี จงฉลาด

เมื่อเร็ว ๆ นี้ข้าพเจ้าอ่านแนวคิดที่น่าสนใจเกี่ยวกับการออกกำลังกาย ข้าพเจ้าอ่านว่าถ้าท่านตื่นแต่เช้า สวมชุดกีฬา และคิดว่า “ฉันจะสวมชุดนี้ออกไปเดิน และถ้าฉันรู้สึกดีฉันจะเริ่มวิ่งเหยาะ ๆ” กว่าที่จะรู้ตัวท่านคงได้ออกกำลังกายอย่างดีแล้ว การคิดแผนที่เรียบง่ายเช่นนี้สามารถช่วยให้ท่านมีนิสัยที่ดีในการออกกำลังกาย และดูแลร่างกายของท่าน สำหรับคนจำนวนมาก การเริ่มทำและทำสม่ำเสมอเป็นส่วนยากที่สุด หากท่านจดจำว่าการออกกำลังกายเป็นพรไม่เฉพาะต่อร่างกาย ท่านเท่านั้นแต่ต่อความคิดและปัญญาของท่านด้วย นั่นจะช่วยให้ท่านมีความปรารถนาจะทำให้ร่างกายมีสุขภาพดีมากขึ้น เมื่อท่านออกกำลังกาย ท่านจะเป็นคนกระฉับกระเฉง รู้สึกแข็งแรง มั่นใจ ตื่นตัว และมั่นคง

ข้าพเจ้านึกถึงเรื่องนกตัวหนึ่งที่เริ่มเอาขนของตัวเองแลกกับตัวหนอน การหาอาหารวิธีนั้นไม่ยาก และนกตัวนั้นคิดว่ามันมีขนมากมาย ขณะที่นกยังคงแลกขนนกต่อไปเรื่อย ๆ มันพอใจที่ไม่ต้องตื่นแต่เช้ามาล่าตัวหนอนอีก มันสามารถอยู่ในรังได้ทั้งวันโดยไม่ต้องขยับกล้ามเนื้อ แต่ในที่สุดนกตัวนั้นก็ชินกับการทำเช่นนั้นและรู้ตัวว่ามันไม่สามารถบินได้อีกเพราะสูญเสียขนนก

ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

เรื่องนี้เกิดขึ้นได้กับทุกคนผู้ติดกับดักของนิสัยที่ไม่ดี กิจกรรมที่เกียจคร้าน หรือการใช้สารเสพติด ใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* เราอ่านว่า สิ่งเหล่านี้ “ทำลายความผาสุกทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และวิญญาณของท่าน ทำลายความสัมพันธ์กับครอบครัว มิตรสหาย และทำให้ท่านรู้สึกว่าคุณเองมีค่าน้อยลง สารเสพติดจำกัดความสามารถในการเลือกด้วยตนเอง”¹ การเป็นคนกระฉับกระเฉงและกินอย่างถูกต้องช่วยเราหลีกเลี่ยงนิสัยไม่ดีเหล่านี้ ถ้านกยังบินและล่าเหยื่อต่อไป มันจะไม่มีวันสูญเสียขนนก ทำนองเดียวกัน ถ้าเรา “กระพือปีก” และออกกำลังกายเป็นประจำ เราสามารถหลีกเลี่ยงแนวโน้มที่เป็นผลเสียและลดค่าของตัวเราได้มากขึ้น

ขณะที่บางคนต่อสู้กับสุขภาพทางกาย หลายคนต่อสู้กับสุขภาพทางอารมณ์ ชีวิตอาจจะยาก และบางครั้งเราอาจมีความรู้สึกวิตกกังวล หงอยเหงาเศร้าซึม หรือขาดความเคารพตนเอง แต่พึงระลึกว่าทั้งสุขภาพทางกายและทางอารมณ์นั้น การออกกำลังกายและการทำงานหนักช่วยให้มีทัศนคติเชิงบวก การดูแลร่างกายของท่านเป็นพรแก่จิตใจท่านและช่วยให้ท่านจดจำว่าท่านเป็น

ลูกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและสามารถมั่นใจพร้อมทั้งมีความสุขได้ ด้านอารมณ์ ร่างกาย และด้านวิญญาณของเราล้วนสัมพันธ์กัน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* สอนว่า “สุขภาพทางอารมณ์ของท่านสำคัญเช่นกัน อาจส่งผลต่อความผาสุกทางวิญญาณและทางร่างกายของท่านได้ ความผิดหวังและความเสียใจเป็นครั้งคราวคือส่วนหนึ่งของชีวิตมรรตัยนี้ อย่างไรก็ตาม ถ้าท่านรู้สึกเสียใจสิ้นหวัง วิตกกังวล หรือซึมเศร้าเป็นเวลานาน ให้พูดคุยกับผู้ปกครอง หรืออธิการของท่าน และขอความช่วยเหลือ”²

เหตุใดเราจึงพบว่าคนรอบข้างดูกระฉับกระเฉงและจำเริญมากกว่า เหตุผลหลักประการหนึ่งคือนิสัย ถ้าเราสังเกตร่างกายเรจากมุมมองทางวิญญาณและเข้าใจว่าร่างกายเป็น “วิหาร ของประธานจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ” เราจะรักร่างกายและทำให้ออกกำลังกาย

สำหรับข้าพเจ้า *ศักดิ์สิทธิ์* หมายถึงสะอาด ได้รับการบำรุงเลี้ยง และแข็งแรง วิธีหนึ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยเรารักษาร่างกายให้ศักดิ์สิทธิ์คือประธานพระคำแห่งปัญญาแก่เรา *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* อธิบายว่า “เมื่อท่านเชื่อฟัง [พระคำแห่งปัญญา] ท่านยอมเป็นอิสระจากสารเสพติด

ที่เป็นอันตรายและท่านควบคุมชีวิตตนเองได้ ท่านได้รับพรให้มีร่างกายแข็งแรง ความคิดฉับไว และการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านจะพร้อมรับใช้พระเจ้า อย่าปล่อยให้ซาตานหรือผู้อื่นหลอกท่านให้คิดว่า การฝ่าฝืนพระคำแห่งปัญญาจะทำให้ท่านมีความสุขมากขึ้น มีคนนิยมชมชอบมากขึ้น หรือมีเสน่ห์มากขึ้น⁴ ขณะท่านทำตามพระคำแห่งปัญญา พึงจดจำว่าท่านกำลังดูแลทั้งร่างกายและจิตใจของท่าน และสิ่งนั้นทำให้ท่าน “พบปัญญาและชุมทรัพย์แห่งความรู้” (คพ. 89:19)

แทนที่จะเป็นนกคอยแลงขนอย่างเกียจคร้าน จงสวมรองเท้ากีฬาและกระตือรือร้น

ออกกำลังกายสม่ำเสมอ เข้าร่วมกีฬาที่ท่านชื่นชอบหรือผูกมิตรกับคนที่ท่านสามารถวิ่งหรือทำกิจกรรมนันทนาการอื่น ๆ ด้วยได้ ขณะทำเรื่องทางกาย ท่านไม่เพียงฝึกร่างกายเท่านั้นแต่ฝึกจิตใจด้วย การออกกำลังกายเสริมสร้างสุขภาพทางอารมณ์เช่นกัน พึงจำไว้ว่าสิ่งสำคัญที่สุดไม่ใช่ว่าท่านปรารถนาเปรี๊ยะหรือรวดเร็วเพียงใด—แต่อยู่ที่ว่าท่านทำสม่ำเสมอเพียงใด เมื่อท่านออกกำลังกายเป็นประจำ ท่านจะไม่เพียงมีความสุขมากขึ้นเท่านั้นแต่ท่านจะแข็งแรงขึ้น สุขภาพดีขึ้น และฉลาดขึ้นด้วย ■

อ้างอิง

1. เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน (จุดสาร, 2011), 27.
2. เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน, 27.
3. เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน, 25.
4. เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน, 25.

อย่าเป็นเหมือนนก
เกียจคร้านที่ยอมแลกขน
นกของตนกับตัวหนอน

ภาพประกอบโดย แกร็ก นีโบลด์

เดินตาม รอยพระบาท พระองค์

การเป็นเหมือนพระเจ้าช่วยให้รอดเป็นกระบวนการ
ค่อยเป็นค่อยไปชั่วชีวิตและท่านสามารถเริ่มได้
โดยเดินก้าวเล็ก ๆ ทุกวัน

โดย เมลิสซา เซนเตโน
นิตยสารศาสนจักร

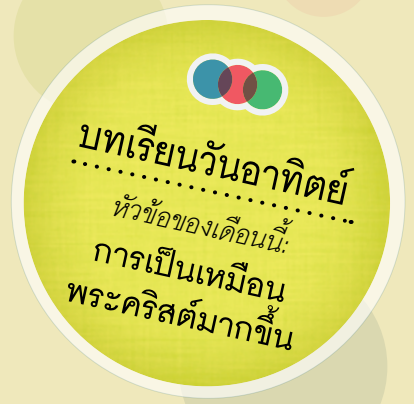
พระคัมภีร์กระตุ้นเราให้เป็นเหมือนพระ-
เยซูคริสต์และ “ดำเนินชีวิตเหมือนพระ-
องค์” (1 ยอห์น 2:6) แต่การเดินก้าวแรก
อาจจะยาก—โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อท่านไม่รู้จะเริ่ม
ต้นอย่างไร

ท่านจะพบความช่วยเหลือใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* ท่านอาจคิดว่านี่เป็นเพียงคู่มือสำหรับผู้สอนศาสนาเต็มเวลา แต่จริง ๆ แล้วเป็นเครื่องมืออันล้ำค่าซึ่งที่สามารถช่วยท่านเริ่มทำเป้าหมายที่จะเป็นเหมือนพระเจ้าช่วยให้รอด บทที่ 6 มีจุดประสงค์เพื่อช่วยให้ท่านเข้าใจและประยุกต์ใช้คุณลักษณะเหมือนอย่างพระคริสต์
แก่ประการ

ต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะบางประการสำหรับการใช้ *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* และข้อพระคัมภีร์ขณะท่านพยายามพัฒนาคุณลักษณะเหมือนอย่างพระคริสต์

- เริ่มต้นโดยไปที่กิจกรรมคุณลักษณะท้ายบทที่ 6 ใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* (หน้า 133) กิจกรรมนี้จะช่วยท่านพิจารณาว่าคุณลักษณะใดเป็นความเข้มแข็งทางวิญญาณของท่านในเวลานี้ และคุณลักษณะใดที่ท่านต้องทำต่อเนื่อง
- หลังจากจบกิจกรรม ให้สวดอ้อนวอนเล็ก

ร่วมวงสนทนา

ด ลอดเดือนตุลาคม ท่านจะศึกษาเกี่ยวกับวิถีที่เป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น (ถ้าเวิร์ดหรือสาขามีบทเรียนใหม่ในภาษาของท่าน) หลังจากอ่านบทความนี้ จงเลือกคุณลักษณะหนึ่งร่วมกับการสวดอ่อนวอนเพื่อทำต่อไปในสัปดาห์นี้หรือเดือนนี้ ท่านอาจจะตั้งเป้าหมายแล้วประเมินความก้าวหน้าของท่าน ตัวอย่างเช่น ท่านมีจิตกุศลมากขึ้นหรือเชื่อฟังมากขึ้นหรืออดทนมากขึ้นหรือไม่ เป้าหมายการเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นช่วยท่านเอาชนะความยุ่งยากอย่างไร ท่านอาจจะเล่าประสบการณ์ให้เยาวชนคนอื่นหรือครอบครัวของ ท่านฟัง

คุณลักษณะที่ต้องมุ่งเน้น ท่านอาจจะอ่านหัวข้อในบทที่ 6 เกี่ยวกับคุณลักษณะนั้น

- ตั้งเป้าหมายเฉพาะเจาะจงที่ประเมินผลได้ซึ่งจะช่วยท่านพัฒนาคุณลักษณะนี้ กำหนดเวลาให้ตัวท่านทำตามเป้าหมาย จากนั้นประเมินความก้าวหน้า ตัวอย่างเช่น ถ้าท่านกำลังพยายามมีจิตกุศลมากขึ้น ท่านอาจตั้งเป้าหมายว่าจะพูดในแง่บวกเกี่ยวกับพี่ชายหรือน้องสาววันละสามครั้งเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ เมื่อถึงปลายสัปดาห์ ท่านจะประเมินว่าท่านทำเป้าหมายเป็นอย่างไรแล้วและปรับเปลี่ยนวิธีซึ่งจะช่วยท่านปรับปรุงต่อไป
- สั่งสอนกิตติคุณของเรา มีข้อพระคัมภีร์ไว้ให้ศึกษาคุณลักษณะแต่ละอย่าง ท่านอาจจะศึกษาข้อพระคัมภีร์ที่ระบุร่วมกับการสวดอ่อนวอนและจดความรู้สึกที่ได้รับขณะอ่าน
- ทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ให้ทรงช่วยพัฒนาอุปนิสัยเหมือนอย่างพระคริสต์

ขอความช่วยเหลือเฉพาะเจาะจงเช่น “โปรดประทานพลังให้ข้าพระองค์เอาชนะความโกรธเมื่อพี่น้องหยิบสิ่งของของข้าพระองค์ไป” ยิ่งคำสวดอ่อนวอนเจาะจงมากเท่าใด ท่านจะยิ่งรับรู้คำตอบของพระเจ้าง่ายขึ้นเท่านั้น

การเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้อรอดของเรา พระเยซูคริสต์ เป็นกระบวนการค่อยเป็นค่อยไปและเป็นการแสวงหาชีวิตที่ดี บางครั้งอาจดูเหมือนยากกว่าฟิลิกส์ขั้นสูง แต่อย่าหมดหวัง พระเจ้าทรงสัญญากับเราว่า “คนที่รับความสว่าง และดำเนินอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ รับความสว่างมากขึ้น; และความสว่างนั้นเจิดจ้ายิ่งขึ้น ๆ จนถึงวันที่สมบูรณ์” (คพ. 50:24) เมื่อเราได้รับ ศึกษาใช้ความสว่างและความจริง และยังคงติดตามพระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ เราสามารถมั่นใจได้ว่าเราจะเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้อรอดของเรามากขึ้น ■

ภารกิจประจำวัน

การกระทำเล็ก ๆ น้อย ๆ ทุกวันเป็นรอยเท้าตามเส้นทางสู่การเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้อรอดของเรา พิจารณากิจกรรมเพิ่มเติมเหล่านี้เพื่อช่วยพัฒนาคุณลักษณะเหมือนอย่างพระคริสต์

- อ่านพระคัมภีร์ตามที่ระบุไว้ในคู่มือพระคัมภีร์ซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่ท่านกำลังพยายามพัฒนา
- สวดอ่อนวอนทุกวันขอให้มีความปรารถนาจะเปลี่ยนแปลงและมีพลังจะปรับปรุง
- จดบันทึกส่วนตัวเพื่อใช้เป็นเอกสารยืนยันความก้าวหน้าของท่าน
- พูดคุยกับบิดามารดา ให้บิดามารดาทราบเป้าหมายเพื่อจะช่วยให้คุณได้

คำหาคณะฯ ที่หนึ่งโดย ลิซ แลมมอน สจวินดีด ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำและ; ถ่ายภาพประกอบ © SHAYLA MARIE FURSO; พื้นหลัง © ISTOCKTHINKSTOCK; ฤดูกาลประดับ © HEMERATHINKSTOCK

“ฉันจะพูดอะไรกับผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกถ้าเขาถามว่าเหตุใดสมาชิกศาสนจักรบางคนจึงไม่ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของเรา”

คางจะดียิ่งถ้าสมาชิกทุกคนของศาสนจักรดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างเต็มที่ พวกเขาคงจะไม่เพียงได้รับพรมากขึ้นในชีวิตเท่านั้น แต่จะเป็นแบบอย่างอันดีต่อครอบครัวข้างด้วย แต่เราเป็นมนุษย์ เราทุกคนจึงขาดตกบกพร่องไปบ้าง เหตุผลหลักที่บางคนดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างเต็มที่มากกว่าคนอื่นคือเราอยู่กับคนละจุดในการเปลี่ยนใจเลื่อมใสและในพลังแห่งประจักษ์พยานของเรา เราแต่ละคนมีการทดลองต่างกัน เรามีทรัพยากรและคนที่ช่วยเหลือเราต่างกัน

ผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกอาจไม่เข้าใจคำอย่างเช่น “การเปลี่ยนใจเลื่อมใส” และ “ประจักษ์พยาน” แต่พวกเขาจะเข้าใจว่าแต่ละคนสามารถเลือกวิถีดำเนินชีวิตได้ ท่านอธิบายได้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์ให้เป็นเช่นนั้น พระองค์ประทานสิทธิ์เสรีแก่เราเพื่อให้เราเติบโตทางวิญญาณโดยเลือกสิ่งถูกต้อง แต่พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบเช่นกันว่าทุกคน—ยกเว้นพระเยซูคริสต์—จะทำผิดพลาดด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงจัดเตรียมพระผู้ช่วยให้รอดให้เรา เนื่องด้วยการชดใช้ เราจึงสามารถกลับใจได้รับการให้อภัย เรียนรู้จากความผิดพลาดของเรา และก้าวหน้าต่อไปในชีวิต

ท่านสามารถอธิบายได้เช่นกันว่าเราไม่ตัดสินคนที่ไม่ทำตามมาตรฐานของศาสนจักร แต่เราพยายามช่วยพวกเขา เข้าใจพวกเขา และอดทนกับพวกเขา แม้เราไม่ยอมทนต่อบาป แต่เราไม่ประณามคนบาป (ดู ยอห์น 8:11) การกลับใจยังคงอยู่ในวิสัยที่เราทุกคนทำได้

ค้นคว้าพระคัมภีร์

คำตอบของคำถามพบได้ในพระคัมภีร์ เมื่อผู้คนไม่รักษาพระบัญญัติ เราควรหลีกเลี่ยงการตัดสิน (ดู มัทธิว 7:1) โรม 3:23 กล่าว

ว่า “เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า” แต่กระนั้นสมาชิกศาสนจักรก็ควรพยายามเชื่อฟัง *เมคิสัน เอ็ม. อายุ 13 ปี, เทกซัส สหรัฐอเมริกา*

สอนเรื่องการชดใช้

เมื่อมีคนพูดทำนองนี้ แทนที่จะจับผิดสมาชิกผู้ไม่ทำตามกฎเกณฑ์ ดิฉันกลับใช้เป็นโอกาสสอนเรื่องการชดใช้ ดิฉันบอกพวกเขาว่าเพียง

เพราะเราเป็นมอรรมอนก็ใช่จะหมายความว่าเราดีพร้อม เรามีการชดใช้เพื่อเราจะสามารถกลับใจจากบาปและแก้ไขความผิดพลาดของเรา เรื่องนี้มักจะเปิดประตูสู่คำถามอีกมากมาย

เจย์ดี เอช. อายุ 16 ปี, ออริกอน สหรัฐอเมริกา

ศาสนจักรสอนเราให้ทำดี

สมาชิกศาสนจักรประสบการทำทายเป็นการล่อลวงเหมือนคนอื่น ๆ เราทุกคนมีความอ่อนแอ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าศาสนจักรนี้

ไม่จริง นี่คือนิยามของพระเยซูคริสต์ซึ่งกำลังช่วยผู้คนให้รู้พระกิตติคุณที่แท้จริงและได้รับความสูงส่ง มนุษย์ปุถุชนคือผู้ไม่เชื่อฟังพระบัญญัติ (ดู โมไซยาห์ 3:19) และ

นั่นไม่ใช่ความผิดของศาสนจักร ศาสนจักรสอนเราให้ทำงานดี แต่เราทุกคนเลือกได้ *ลาวิเนีย เอส. อายุ 19 ปี, บูลากัน ฟิลิปปินส์*

มาตรฐานมีไว้เพื่อความสุขของเรา

ดิฉันคุ้นกับคำถามนี้มาก ๆ เพราะดิฉันรู้จักบางคนที่ไม่ได้เลือกนำตนเองออกห่างจากพระกิตติคุณ พระเจ้าประทานพระบัญญัติเพื่อให้เรามีความสุขและเพื่อ “ทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39) พระเจ้าทรงต้องการให้เรากลับไปหาพระองค์ แต่พระองค์ทรงต้องการให้เราเลือกเอง นั่นคือสาเหตุที่บางคนไม่ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของเรา มาตรฐานช่วยดิฉันเป็นการส่วนตัวเพราะดิฉันทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์ประทานมาตรฐานเหล่านั้นไว้เพื่อดิฉันจะสามารถกลับไปอยู่กับพระองค์และมีความสุข มาตรฐานเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงรักดิฉัน *มอร์แกน ดี. อายุ 18 ปี, ลองเบ็คค็อก-รัฐเซียง ฝรั่งเศส*

สวดอ้อนวอนให้พวกเขาและไปเยี่ยมพวกเขา

สมาชิกที่ไม่ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของเราอาจไม่มีพระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลางรวมประจักษ์พยาน เราควรสวดอ้อนวอนให้พวกเขา เพื่อพวกเขาจะแสวงหาการนำทางจากพระวิญญาณและเพื่อพวกเขาจะสามารถได้รับประจักษ์พยานของตนเอง เราควรไปเยี่ยมคนเหล่านั้นและช่วยให้พวกเขามาหาพระคริสต์ *แอนเดรีย ซี. อายุ 13 ปี, ลิมา เปรู*

เป็นแบบอย่าง

ศาสนจักรนี้สำคัญยิ่งต่อการช่วยให้เราทำตามพระบัญญัติของพระบิดาบนสวรรค์และมีชีวิตอยู่กับพระองค์อีกครั้ง แต่เพราะบางคนเป็นสมาชิกศาสนจักรก็ไม่ได้หมายความว่าเขาจะเป็นคนดีเสมอไป ดูโลกเราทุกวันนี้ที่เต็มไปด้วยความชั่วร้ายและความน่าชิงชัง ทั้งที่โลกเต็มไปด้วยผู้ตัดสินใจติดตามพระเยซูคริสต์ในชีวิตก่อนเกิด ผมคิดว่าสิ่งดีที่สุดในที่เราทำได้คือเป็นแบบอย่างสำหรับเพื่อน ๆ ของเรา *คาเค็น เอส. อายุ 15 ปี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา*

ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของเรา

เช่นเดียวกับองค์การอื่นหรือศาสนาอื่น บางคนอุทิศตนมาก บางคนอุทิศตนน้อย เราต้องดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของเราจนสุดความสามารถ หัวใจและสวดอ้อนวอนให้ผู้อื่นทำตามเช่นกัน *มารีน เอส. อายุ 16 ปี, แอริโซนา สหรัฐอเมริกา*

มองผู้อื่นดังที่พวกเขาจะเป็น

“เรามีหน้าที่ต้องไม่เห็นแต่ละคนดังที่พวกเขาเป็น แต่ดังที่พวกเขาจะเป็นได้ ข้าพเจ้าขอวิงวอนให้ท่านนึกถึงพวกเขา ในวิธีนี้” *ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน, “มองผู้อื่นดังที่พวกเขาจะเป็น,” เลียโฮนา, พ.ย. 2012, 70.*

คำถามครั้งต่อไป

“ฉันพยายามควบคุมความคิด แต่มีการล่องลอยมากเกินไป ฉันจะมีความคิดสะอวดมากขึ้นได้อย่างไร”

ส่งคำตอบของท่านมาก่อนวันที่ 15 พฤศจิกายน และหากเป็นความประสงค์ของท่าน ส่งภาพถ่ายความละเอียดสูงมาที่ liahona@ldschurch.org หรือส่งไปรษณีย์มาตามที่อยู่ในหน้า 3

ระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้ในอีเมลหรือจดหมายของท่าน (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สเตตหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและภาพถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

โดย เอ็ลเตอร์
ซี. สก็อตต์ โกรว์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

การช่วยให้ท่านกลับใจเป็น
ส่วนพิเศษในการเรียกของ
อธิการ มโนธรรมของท่าน
จะบอกท่านเองว่าท่านต้อง
พูดกับเขาเมื่อใด

ทานอาจสงสัยว่าเหตุใดท่านจึงได้
รับการสอนให้สารภาพต่ออธิการ
หรือประธานสาขาเมื่อท่านทำบาป
ร้ายแรง ท่านอาจบอกตนเองว่า “การกลับ
ใจไม่ใช่เรื่องส่วนตัวระหว่างฉันกับพระเจ้า
หรือ? ถ้าฉันเลิกประพฤติผิดและสารภาพ
ต่อพระเจ้าเป็นเจ้าแล้ว เหตุใดฉันจึงต้องพูด
คุยกับอธิการ”

เหตุใดจึงต้องเป็นอธิการและไม่ใช่ คนอื่น

เยาวชนหลายคนรู้สึกสับสนใจมากกว่า
ถ้าสารภาพความผิดของพวกเขาต่อบิดา
มารดาหรือผู้นำเยาวชน ถึงแม้บิดามารดา
และผู้นำของท่านสามารถให้การสนับสนุน
และคำปรึกษาที่จำเป็นได้ แต่พระเจ้าทรง
ประกาศว่าอธิการคือผู้พิพากษาใหญ่ใน
อิสราเอล (ดู คพ. 107:72, 74) เขามีความ
รับผิดชอบในการตัดสินความมีค่าควรของ
สมาชิกออร์ด โดยการแต่งตั้งและการ
ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม อธิการมีสิทธิ
รับการเปิดเผยจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
เกี่ยวกับสมาชิกในออร์ดของเขา รวมทั้ง
ตัวท่าน

อธิการสามารถช่วยท่านผ่านกระบวนการ
กลับใจในวิธีที่บิดามารดาและผู้นำคนอื่น ๆ
ไม่สามารถช่วยได้ ถ้าบาปร้ายแรงมากพอ

เหตุใดฉันจึงต้อง สารภาพ ต่ออธิการและฉันต้องสารภาพอะไร

เขาอาจพิจารณาให้จำกัดสิทธิพิเศษของ
ท่านในศาสนจักร ตัวอย่างเช่น ส่วนหนึ่ง
ของกระบวนการกลับใจคือ เขาอาจขอให้
ท่านงดรับส่วนศีลระลึกหรือใช้ฐานะปุโรหิต
ช่วงเวลาหนึ่ง เขาจะทำงานกับท่านและ
ตัดสินว่าท่านมีค่าควรจะทำกิจกรรม
ศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นอีกครั้งเมื่อใด

อธิการของท่านจะแนะนำท่านว่าต้อง
ทำอะไรเพื่อเพิ่มพลังความสามารถให้ท่าน
ต่อต้านการล่อลวง เขาอาจจะกระตุ้นท่าน
ให้ศึกษาหัวข้อหลักคำสอน เช่น การกลับใจ
จากนั้นให้แบ่งปันสิ่งที่ท่านเรียนรู้กับเขา

เขาอาจจะขอให้ท่านพูดคุยกับเขาทุกสัปดาห์
เพื่อรายงานว่าท่านกำลังทำอะไรเพื่อ
นำตัวท่านออกจากสถานการณ์ล่อลวง

ฉันควรพูดคุยกับอธิการเมื่อใด

ท่านอาจจะกำลังคิดว่า “ทั้งหมดฟังดูดี
แต่ฉันจะรู้ได้อย่างไรว่าสิ่งที่ทำไปแล้วร้าย
แรงพอที่ฉันต้องพูดกับอธิการ” คำตอบสั้น ๆ
คือ “ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีจะบอกท่าน”
เมื่อท่านรู้สึกเจ็บแปลบในความรู้สึกผิดชอบ
ชั่วดี จงทำทันที (ดู แอลมา 34:31–34)

เกี่ยวกับการกลับใจ กษัตริย์เป็นจามิน

สอนดังนี้ “ข้าพเจ้าบอกท่านไม่ได้ทุกเรื่อง ที่ท่านจะกระทำบาป; เพราะมีหนทางและวิธีต่าง ๆ, แม้มากจนข้าพเจ้านับไม่ได้” (โมไซยาห์ 4:29) ด้วยเหตุนี้แทนที่จะให้รายละเอียดของเรื่องที่ท่านต้องสารภาพต่ออธิการ ข้าพเจ้าขอแบ่งปันหลักธรรมบางประการที่จะช่วยท่านตัดสินใจเรื่องดังกล่าว

ฉันต้องสารภาพอะไร

ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านได้พยายามเชื่อฟัง แต่ท่านอาจทำผิดพลาดบางอย่าง—แม้ความผิดพลาดร้ายแรงบางอย่าง ความผิดพลาดส่วนใหญ่ที่คนทำสามารถแก้ไขได้ผ่านการสวดอ้อนวอนส่วนตัวและการกลับใจที่

จริงใจ ความผิดพลาดบางอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผิดพลาดเกี่ยวกับการผิดศีลธรรม เรียกร้องให้สารภาพต่ออธิการก่อน จึงจะสามารถรับการให้อภัยจากพระเจ้าได้ ขณะนี้ถึงความผิดพลาดที่ท่านทำไปแล้ว ท่านอาจรู้สึกผิด วุ่นวายใจ ไม่มีความสุข หรือแม้แต่เศร้าหมอง หากท่านกำลังประสบกับความรู้สึกอย่างใดอย่างหนึ่งดังที่กล่าวมานี้ ท่านอาจจะต้องพูดคุยกับอธิการเกี่ยวกับความผิดพลาดเหล่านั้น

อย่าพยายามแก้ตัวหรืออำพรางความผิด ท่านอาจจะกำลังคิดว่า “น่าอายเกินกว่าจะบอกอธิการว่าฉันทำอะไรไปบ้าง เขาคิดว่าฉันเป็นคนดีกว่านั้น เขาจะตกใจถ้าฉันบอกเขาว่าฉันทำอะไรลงไป เขาจะไม่ชอบฉันอีก”

ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าเขาจะไม่ประณามท่าน ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า เขาจะเมตตาและเข้าใจขณะฟังท่าน จากนั้น

เขาจะช่วยท่านผ่านกระบวนการกลับใจ เขาเป็นผู้ส่งสารแห่งความเมตตาที่พระเจ้าทรงส่งมาช่วยท่านให้สะอาดผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

พระเจ้าตรัสดังนี้ “ดูเถิด, คนที่กลับใจจากบาปของเขา, คนคนนั้นได้รับการให้อภัย, และเรา, พระเจ้า, ไม่จำมันอีก

“โดยสิ่งนี้เจ้าจะรู้ว่าถ้าคนกลับใจจากบาปของเขา—ดูเถิด, เขาจะสารภาพและละทิ้งมัน” (คพ. 58:42–43)

เมื่อท่านสารภาพและละทิ้งบาปของท่าน พระองค์จะทรงให้อภัยท่าน ท่านจะไม่ต้องชี้แจงบาปเหล่านั้นต่อพระองค์เมื่อถึงเวลาที่ท่านรับการพิพากษา

ถ้าฉันไม่สารภาพจะเป็นอย่างไร

บางครั้งบุคคลหนึ่งจะหยุดทำผิดแต่ไม่สารภาพต่ออธิการของเขาทั้งที่ต้องสารภาพด้วยเหตุนี้บุคคลนั้นจึงยังคงแบกภาระบาปเพียงลำพัง แทนที่จะให้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงรับเอาภาระนั้นไป

ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้ท่านฟัง เย็นวันหนึ่งเมื่อไม่กี่ปีก่อน ข้าพเจ้ากำลังสัมภาษณ์ผู้ใหญ่เพื่อต่อไปรับรองพระวิหาร หญิงวัยกลางคนคนหนึ่งเข้ามารับการสัมภาษณ์ เธอแต่งงานในพระวิหารแล้วและแข่งขันในศาสนจักรตลอดชีวิต

ข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึงความเสียใจลึก ๆ ในจิตวิญญาณของเธอ ขณะที่การสัมภาษณ์ดำเนินไป ข้าพเจ้าได้รับความรู้สึกแรงกล้าทางวิญญาณ ข้าพเจ้าพูดกับเธอว่า “ซิสเตอร์ครับ ผมมีความรู้สึกว่าคุณทำ ความผิดพลาดร้ายแรงสมัยเป็นวัยรุ่นที่คุณยังไม่

ได้สารภาพต่อผู้นำฐานะปุโรหิต คุณยินดีจะเล่าให้ผมฟังไหมครับ”

เธอเริ่มร้องไห้ทันที เธอบอกข้าพเจ้าว่านั่นเป็นความจริง แต่เธอรู้สึกอายเกินกว่าจะสารภาพต่ออธิการ ขณะสารภาพสิ่งที่เธอทำลงไป เธอบอกรายละเอียดพอสมควรเพื่อให้ข้าพเจ้าตัดสินใจว่ามีค่าควรของเธอ

การสารภาพบาปของเธอต่อผู้นำฐานะปุโรหิตเป็นจุดสิ้นสุดกระบวนการกลับใจ ไม่ใช่จุดเริ่มต้น เธอแบกภาระและความโศกเศร้าของบาปนั้นโดยไม่จำเป็นมานานกว่า 30 ปี

เพราะเธอทำขั้นสุดท้ายของการกลับใจเสร็จสิ้นแล้ว ความรู้สึกผิดของเธอจึงหมดไป ข้าพเจ้าพบเธอเป็นครั้งคราวหลังจากการสัมภาษณ์คืนนั้น สีหน้าของเธอสดใสและเธอมีความสุข

ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านทราบว่าคุณเจ้าจำชื่อเธอไม่ได้ พระเจ้าทรงลบความทรงจำ เช่นนั้นออกจากอธิการได้ สิ่งที่คุณเจ้าจำได้คือโดยผ่านการสารภาพต่อผู้นำฐานะปุโรหิตของเธอ หญิงวัยกลางคนคนหนึ่งได้ปลดเปลื้องความรู้สึกผิดที่เธอแบกรับมานานหลายปี

โปรดอย่าทำผิดพลาดเช่นนั้น หากท่านมีความรู้สึกผิดแต่ไม่แน่ใจว่าท่านต้องสารภาพต่ออธิการหรือไม่ จงไปพบเขา ให้เขาช่วยท่าน อย่าเสี่ยงต่อการแบกรับภาระที่ไม่จำเป็นตลอดชีวิตท่าน ซึ่งจะช่วยให้คุณรู้สึกเศร้าหมอง โดยผ่านการสารภาพต่ออธิการและการกลับใจของท่าน พระเจ้าจะทรงยกภาระนั้นออกจากจิตวิญญาณของท่าน (ดู อิสยาห์ 1:18)

เหตุใดฉันจึงต้องกลับใจ

พระเยซูคริสต์ทรงจ่ายราคาค่าบาปของมนุษย์ทั้งปวงผ่านการพลีพระชนม์เพื่อการชดใช้ พระองค์ทรงเชื่อเชิญท่านให้กลับใจ และหลีกเลี่ยงความโศกเศร้าตลอดจนความทุกข์เวทนามากกว่าเดิม “จงกลับใจเถิด, เกลือก... ความทุกข์เวทนาของเจ้าจะอาดูร—อาดูรเพียงใดเจ้าหาไม่รู้ไม่, แสนสาหัสเพียงใดเจ้าหาไม่รู้ไม่, แท้จริงแล้ว, ยากเหลือจะทนเพียงใดเจ้าหาไม่รู้ไม่.

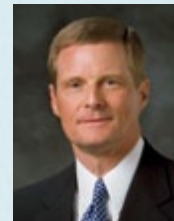
“เพราะดูเถิด, เรา, พระผู้เป็นเจ้า, ทนทุกข์กับสิ่งเหล่านี้เพื่อทุกคน, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ทนทุกข์หากพวกเขาจะกลับใจ;

“แต่หากพวกเขาจะไม่กลับใจพวกเขาต้องทนทุกข์แม้ดังเรา. . .

“ดังนั้น, เราจึงบัญชาเจ้าอีกครั้งให้กลับใจ, . . . และว่าเจ้าจงสารภาพบาปของเจ้า, เกลือกเจ้าจะรับโทษเหล่านี้ซึ่งเราพูดไว้” (คพ. 19:15–17, 20)

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าโดยผ่านความทุกข์เวทนาของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงจ่ายราคาค่าบาปของท่านแล้ว ท่านจะได้รับบริการให้ภัยตราบที่ท่านกลับใจ ความทุกข์เวทนาของท่านเองจะไถ่ท่านไม่ได้ โดยผ่านการชดใช้เท่านั้นที่ท่านจะได้รับการให้ภัย

ขอให้ท่านใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามของพระเยซูคริสต์ว่าโดยผ่านการกลับใจ รวมถึงการสารภาพต่ออธิการเมื่อจำเป็น ท่านจะสะอาด นอกจากนี้โดยผ่านพระคุณของพระผู้ช่วยให้รอด—เดซา-นูกาฟในการทำให้เป็นไปได้อันของพระองค์—ท่านจะมีพลังความสามารถในการต่อต้านการล่อลวงในอนาคต ด้วยเหตุนี้ท่านจะมีสันติสุขในใจและความสุขในชีวิตนี้ และท่านจะได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดกในโลกที่จะมาถึง ■

แพทย์ที่ยิ่งใหญ่ของเรา

“พระผู้ช่วยให้รอดมักจะได้รับการกล่าวขวัญว่าเป็นนายแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ . . .

ความรู้ลึกซึ้งในวิญญาณคล้ายกับความเจ็บปวดที่มีต่อร่างกาย—เป็นการเตือนถึงอันตรายและเป็นการป้องกันความเสียหายมากขึ้น การชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดทำให้มียาบรรเทาความเจ็บปวดที่สามารถรักษาบาดแผลทางวิญญาณและกำจัดความรู้สึกผิด อย่างไรก็ตาม ยานี้จะใช้ได้โดยผ่านหลักธรรมแห่งศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ การกลับใจและการเชื่อฟังอย่างต่อเนื่อง ผลของการกลับใจอย่างจริงใจคือสันติสุขใหม่ในธรรม การปลอบโยน การเยียวยาและการเริ่มต้นใหม่ทางวิญญาณ

“อธิการหรือประธานสาขาของท่านคือผู้ช่วยแพทย์ทางวิญญาณที่ได้รับอนุญาตให้ช่วยท่านกลับใจและเยียวยา”

ดู **เอลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง**, “เราเชื่อในการเป็นคนบริสุทธิ์,” **เลียโฮนา**, พ.ศ. 2013, 44.

โดย เอิลเดอร์โอ. วินเซนต์ ฮาเล็ก
 แห่งสาวกเจ็ดสิบ

อภัยเชิญพระผู้ช่วย ให้รอดเข้ามา

“นี่แน่ะ เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู ถ้าใครได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู
 เราจะเข้าไปหาเขา” (วิวรณ์ 3:20)

ส มัยข้าพเจ้าเป็นเด็ก เทศกาล
 คริสต์มาสเป็นเวลาที่คุณแม่
 นำภาพพระผู้ช่วยให้รอดทรง
 กำลังเคาะประตูออกมา เรายัง
 ไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร
 และข้าพเจ้าถามเสมอ
 ว่า “ทำไมพระเยซูเคาะ
 ประตู ใครอยู่อีกด้าน
 หรือครับ”

ไม่กี่ปีต่อมาข้าพเจ้า
 ค้นพบว่าประตูที่พระผู้
 ช่วยให้รอดทรงเคาะไม่มี
 ที่จับด้านนอก คนอยู่ด้าน
 ในต้องเปิดประตู เวลาที่ข้าพเจ้ารู้
 แล้วว่าใครอยู่อีกด้านของประตู เรา
 นั่นเอง! พระผู้ช่วยให้รอดทรงกำลัง
 เคาะ เราทุกคนต้องเปิดประตู
 และอภัยเชิญพระองค์เข้ามา
 ในชีวิต

สมัยข้าพเจ้าเป็นวัยรุ่น
 ข้าพเจ้าตัดสินใจอภัยเชิญพระผู้
 ช่วยให้รอดเข้ามาในชีวิตโดยรับ
 บัพติศมาและเป็นสมาชิกศาสนจักร
 เพื่อน ๆ เป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับ

ข้าพเจ้า คุณยายก็เช่นกัน ท่านเป็นเจ้าของ
 หน้าทีพระวิหารในพระวิหารลอสแอนเจลิส
 แคลิฟอร์เนีย ท่านจะออกจากบ้านแต่เช้า
 เวลาตีสี่ไปรับใช้พระเจ้าในพระวิหาร

เพียงสองปีหลังจากข้าพเจ้ารับบัพติศมา
 ข้าพเจ้าตัดสินใจว่าต้องการเป็นผู้สอน
 ศาสนาเต็มเวลารับใช้พระเจ้า ในงาน
 เผยแผ่ ข้าพเจ้าช่วยให้คนมากมายเรียนรู้
 เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดทั้งนี้เพื่อพวกเขา
 จะสามารถอภัยเชิญพระองค์เข้ามาในชีวิต
 พวกเขาได้

ต่อมา ข้าพเจ้ารับใช้ในฐานะคณะ
 เผยแผ่ในสามวัน ข้าพเจ้ามักจะถามผู้สอน
 ศาสนาคนใหม่เสมอว่าพวกเขาตัดสินใจ
 รับใช้งานเผยแผ่เมื่อใด หลายคนตอบว่า
 พวกเขาอยู่ในปฐมวัยเมื่อตัดสินใจรับใช้!

ปฐมวัยจะช่วยท่านเตรียมรับใช้เป็นผู้
 สอนศาสนา จงเรียนรู้ให้มากเท่าที่จะมาก
 ได้ ตั้งเป้าหมายว่าจะรับใช้งานเผยแผ่
 จากนั้นท่านจะสามารถช่วยให้ผู้อื่นอภัยเชิญ
 พระผู้ช่วยให้รอดเข้ามาในชีวิตพวกเขา
 เช่นกัน การเป็นผู้สอนศาสนาจะเปลี่ยน
 ชีวิตท่าน—ดังที่เปลี่ยนชีวิตข้าพเจ้ามา
 แล้ว ■

ภาพประกอบโดย เจนิเฟอร์ โกลแมน

มัตคนายกใหม่

การส่งผ่านศีลระลึกเป็นความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ จะเป็นอย่างไรถ้าเขาทำผิดพลาด

โดย เจน แม็คไบรต์ ไชเอท
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“คนเหล่านั้นที่ปวงด้วยที่ได้รับฐานะ
ปุโรหิตนี้ย่อมรับเรา, พระเจ้าคริสต์”

(คพ. 84:35)

เบนจียืนอยู่หน้ากระจก กำลังปรับ
เน็กไทให้ตรง เสื้อเชิ้ตสีขาวและ
กางเกงขาวาวสีน้ำเงินเข้มสวมพอดี
ตัว ผมหวีเรียบร้อย เห็นชัดว่าเขาพร้อม
รับการแต่งตั้งเป็นมัตคนายก แล้วเหตุใด
เขาจึงรู้สึกกังวลมากนัก

เบนจี้คิดว่าพระคัมภีร์ออกจากห้อง เขา
พยายามไม่คิดว่าวันนี้ที่โบสถ์จะต่างจาก
เดิมอย่างไร แต่แล้วก็มีหน้าที่ใหม่ของ
ฐานะปุโรหิตให้เขากังวลทุกครั้งเมื่อนึกถึง
นั่นคือ การส่งผ่านศีลระลึก จะเป็นอย่างไร
ถ้าส่งผ่านครั้งแรกในสัปดาห์หน้าเขาทำ
ผิดพลาด เขาพยายามลืมเรื่องนั้นขณะ
ออกจากบ้าน

การประชุมศีลระลึกดำเนินไปเหมือน
ทุกครั้ง แต่เบนจี้กับครอบครัวเดินไปที่
ห้องของอธิการซาลาซาร์หลังจากนั้น
ซึ่งต่างจากเดิมเลยทีเดียว เพราะปกติ
ตอนนี้เขาจะอยู่ในพิธีเปิดของปฐมวัย

เเยม

“ถ้าท่านซึ่งเป็น... มัคคนายกจะขยายการเรียกของท่าน ท่านจะเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าแม้ขณะนี้ เพราะฐานะปุโรหิตในเด็กหนุ่มนั้นก็มีความหมายเทียบเท่ากับฐานะปุโรหิตในชายคนหนึ่งเมื่อกระทำโดยความชอบธรรม”

เอ็ลเดอร์แทต อาร์. คอลลิสเตอร์ แห่งสวากเจ็ดสิบ, “พลังอำนาจฐานะปุโรหิตในเด็กหนุ่ม,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ศ. 2013, 54.

เบนจี้นั่งลงขณะคุณพ่อ อธิการ ประธานเยาวชนชาย และที่ปรึกษาในฝ่ายอธิการวางมือบนศีรษะเขา คุณพ่อเป็นผู้มอบฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ระหว่างให้พร ความรู้สึกปั่นป่วนในท้องของเบนจี้หายไป เขารู้สึกสงบและมีความสุข

เบนจี้ยืนจับมือกับทุกคน จากนั้นเขาจึงสวมกอดคุณแม่ เจย์พี่ชาย กับมิราซอลน้องสาวของเขา

ต่อจากนั้น เขาไปชั้นเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์ ถึงแม้ชั้นเรียนใหม่ไม่เหมือนในปฐมวัย แต่ก็ยังรู้สึกคุ้นเคย บทเรียนสอนเรื่องการสวดอ้อนวอน เขาเคยเรียนเรื่องการสวดอ้อนวอนมาแล้วหลายครั้งในปฐมวัย เบนจี้ถอนหายใจด้วยความโล่งอก การเป็นมัคนายกอาจไม่ยากอย่างที่คิด

“ทุกอย่างจะราบรื่น” เจย์บอกเบนจี้หลังเลิกโบสถ์ “พี่จะให้พรศีลระลึก และนายเป็นคนส่งผ่าน”

ความปั่นป่วนจู่โจมอีกครั้ง “เเยมเลย” เขาพูดเบา ๆ การส่งผ่านศีลระลึกเป็นสิ่งที่เบนจี้กังวลมากที่สุด!

ดึกคืนนั้นเบนจี้เห็นพ่อกำลังอ่านหนังสืออยู่บนโซฟา “จะเป็นอะไรไหมครับถ้าผมพลาดบางคนและพวกเขาไม่ได้รับศีลระลึก” เขาถาม “จะเป็นอย่างไรถ้าผมสะดุดล้ม” เขาเห็นภาพชัดเจนในความคิด ถาดตก กระแทบพื้นและถ้วยน้ำปลิวว่อน

พ่อบีบไหล่เบนจี้ “พ่อจำครั้งแรกที่พ่อส่งผ่านศีลระลึกได้ พ่ออาจจะกังวลมากกว่าลูกตอนนี้อยู่ซ้ำ

เบนจี้กะพริบตาด้วยความประหลาดใจ “คุณพ่อนะหรือครับ คุณพ่อไม่กลัวอะไรเลยนี่ครับ!”

พ่อหัวเราะ “พ่อกลัวหลายครั้งมาก ลูกรู้ไหมว่าอะไรช่วยให้พ่อไม่กังวลอีกต่อไป”

เบนจี้คิดอยู่ครู่หนึ่ง “การสวดอ้อนวอนหรือเปล่าครับ”

พ่อยิ้ม “ใช่แล้วลูก การสวดอ้อนวอนและปู่ของลูกให้พรพ่อ ลูกอยากให้พ่อให้พรลูกไหม”

เบนจี้พยักหน้าอย่างรวดเร็ว “ครับ! ผมอยากได้พรมาก”

ครอบครัวมารวมกันในห้องนั่งเล่น คุณ

พ่อวางมือบนศีรษะเบนจี้ ขณะพ่อพูด เบนจี้รู้สึกน้ำตาคลอ “จำไว้ว่า” พ่อพูดในการให้พร “ลูกได้รับฐานะปุโรหิตผ่านศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ พระบิดาบนสวรรค์ประทานฐานะปุโรหิตแก่เราเพื่อเราจะได้รับใช้ผู้อื่น ถ้าหากลูกทำสิ่งนี้ด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว ลูกจะได้รับพรในเรื่องนี้และในทุกเรื่อง”

เบนจี้สวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือตลอดสัปดาห์ วันอาทิตย์ต่อมา เขากับมัคนายกคนอื่น ๆ อยู่ด้านหน้าของห้องนมัสการ เขาตั้งใจฟังขณะเจย์กล่าวให้พรขนมบั้ง

จู่ ๆ เขาก็รู้สึกวิตกกังวลอีกครั้ง เขาจะทำได้จริงหรือ นั่นสำคัญมากนะ! แต่แล้วเขาก็จำสัญญาจากพรของคุณพ่อได้ ความรู้สึกวิตกหายไปขณะพระวิญญาณสถิตกับเขา

เขาหยิบถาดและเดินอย่างมั่นใจไปตามแถวที่กำหนด เขาส่งถาดให้ผู้หญิงคนหนึ่ง ในแถวแรกอย่างระมัดระวัง

เธอยิ้มให้เขา เบนจี้ยิ้มตอบโดยรู้ว่าเขากำลังรับใช้พระเจ้า ■

รอย ใน วินเทอร์ควอเตอร์ส

วินเทอร์
ควอเตอร์ส

เส้นทางไอโควา
ไอโควา

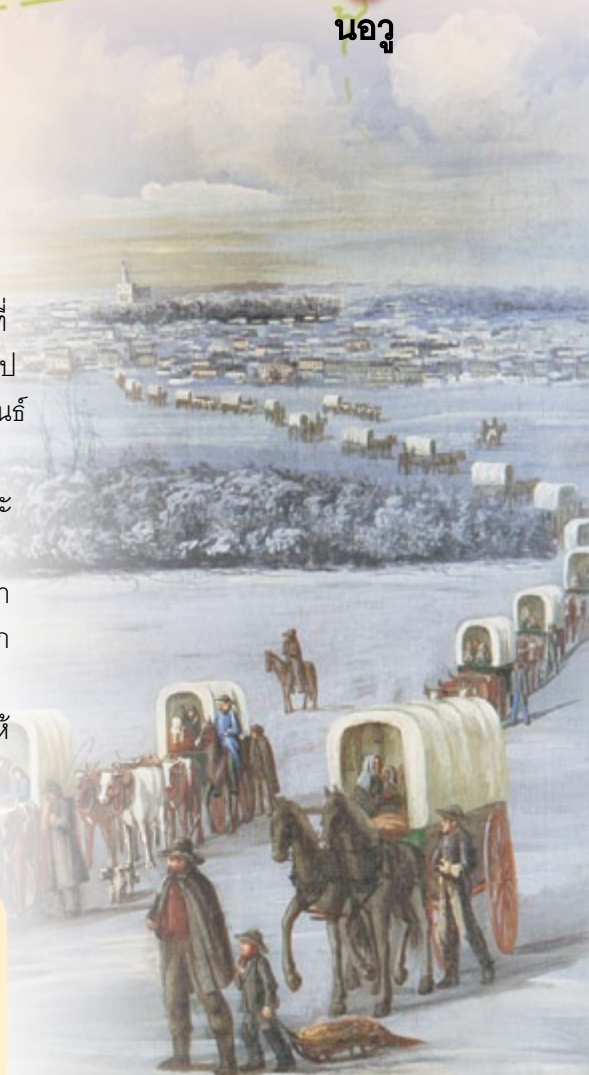
นอวู

โดย เจนนิเฟอร์ แมตตี้

เมืองใหม่

หลังจากศาสตราจารย์จอห์น สมิธ เสียชีวิต นอวู อิลลินอยส์กลายเป็นสถานที่อันตราย วิสุทธิชนหลบหนีออกจากบ้านไปอยู่ในที่ซึ่งปลอดภัยกว่า ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1846 วิสุทธิชนกลุ่มแรกเริ่มเดินทางไปตะวันตก แต่สภาพอากาศที่เลวร้ายและความเจ็บป่วยทำให้พวกเขาเดินทางช้าลง ขณะที่พวกเขาข้ามไอโควา เวลานั้นล่องเข้าปลายปีแล้วจึงไม่สามารถเดินทางข้ามเทือกเขาร็อกกี้ก่อนฤดูหนาวได้ ดังนั้นผู้นำศาสนจักรจึงเลือกสถานที่แห่งหนึ่งให้วิสุทธิชนอยู่ก่อนฤดูหนาว พวกเขาตั้งชื่อว่าวินเทอร์ควอเตอร์ส

การจัดแสดงส่วนนี้ที่มอร์มอนเทรล เซ็นเตอร์ในวินเทอร์ควอเตอร์สให้บรรยากาศค่ายบนเส้นทางไอโควาที่ วิลเลียม เคลย์ตันเขียนเพลง "สิทธิชนมา" (เพลงสวด, บทเพลงที่ 17)

ทำงานด้วยกัน

บางคนสร้างบ้านจากไม้ซุงหรือแผ่นหญ้า
คนอื่น ๆ อาศัยอยู่ในเต็นท์และถ้ำ วิสุทธิชน
พยายามมีความสุขในช่วงฤดูหนาวที่ยาว
นาน พวกเขาช่วยเหลือกัน พวกเขาไปดู
คอนเสิร์ต ร้องเพลง และเต้นรำ พวกเขา
สร้างโรงไม้แป้ สร้างศาลากลาง และ
โรงงานทำตะกร้า

เดินทางต่อ

ช่วงเวลาที่วิสุทธิชนอยู่ในวินเทอร์ควอ-
เตอร์สเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบาก หลายคน
เสียชีวิต แต่ผู้บุกเบิกมีศรัทธาว่าพระเจ้า
จะประทานพรพวกเขาและช่วยให้พวกเขา
ไปถึงไซอัน ในที่สุดเมื่อถึงฤดูใบไม้ผลิ ผู้
บุกเบิกกลุ่มแรกก็ออกจากวินเทอร์ควอ-
เตอร์สเดินทางสู่หุบเขาซอลท์เลค

ปัจจุบันท่านสามารถเห็นพระวิหาร
วินเทอร์ควอเตอร์ส เนบราสก้าที่สวยงาม
และไปเยือนมอรมอนเทรลเซ็นเตอร์ใน
วินเทอร์ควอเตอร์สเพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยว
กับผู้บุกเบิก ■

ที่มอรมอนเทรลเซ็นเตอร์ท่านจะได้เห็น
เสบียงที่วิสุทธิชนนำไปด้วยระหว่างเดินทางไป
ตะวันตก ผู้นำศาสนจักรบอกให้พวกเขา
นำแป้ง เครื่องเทศ ข้าว ถั่ว และไวน์มไปด้วย

วิสุทธิชนบางคนสร้าง
กระท่อมไม้ซุงไว้อาศัยขณะ
อยู่ในวินเทอร์ควอเตอร์ส

วิสุทธิชนข้ามฝั่งซิดดิวีท, โดย แกรนท์ รอมเมย์ คลอสส์ © IR: ภาพถ่าย โดย เจนนิเฟอร์ แมคคีย์ และ โกลเด็น ซี. แอนเดอร์สัน

วิสุทธิตนแกะที่วินเทอร์ควอเตอร์ส

โดย อารี แวน เด กราฟฟ์

ผู้บุกเบิกตั้งถิ่นฐานชั่วคราวที่วินเทอร์ควอเตอร์สเพื่อรอให้ฤดูหนาวผ่านพ้นก่อนเดินทางต่อไปตะวันตก ดูว่าท่านสามารถหาของที่ซ่อนไว้ในภาพนี้ได้หรือไม่

ดินสอ

ขนมพาย

หมี

ช้อน

ไม้พาย

หนังสือ

ประแจ

ถ้วย

พลาสติกปิดแผล

พินโบว์ลิ่ง

แครอท

อมยิ้ม

เข็ม

นาฬิกาข้อมือ

ลูกแพร์

พยานพิเศษ

พระเยซูคริสต์ตรัสกับ ศาสดาพยากรณ์ อย่างไร

โดย เอ็ลเดอร์ดี.
ทอดด์ คริสทอฟ-
เฟอร์สัน
แห่งโครัมมอัคร-
สาวกสิบสอง
สมาชิกโครัมมอัคร
สาวกสิบสองเป็น
พยานพิเศษของ
พระเยซูคริสต์

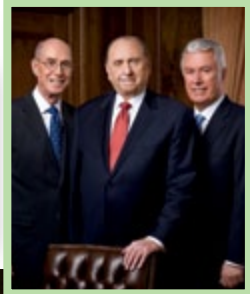
พระองค์อาจจะส่งผู้ส่งสารหรือ
ทรงมาปรากฏด้วยพระองค์เอง

พระองค์อาจจะ
ตรัสโดยสุรเสียง
ของพระองค์เอง
หรือโดยเสียงของ
พระวิญญาณ
บริสุทธิ์

พระองค์อาจจะตรัสกับผู้รับใช้ของ
พระองค์เป็นรายบุคคล หรืออาจจะตรัส
ขณะพวกเขาปรึกษาหารือกัน

จาก "หลักคำสอนของพระคริสต์,"
เลียมไฮเนา, พ.ศ. 2012, 86-90.

จากภาพเขียนที่เขียนตามธรรมเนียม: นิมิตแรก, โดย จอห์น สโตดด์ © IRI; โจเซฟ สมิทได้รับ
แผนจาก, โดย ดอนนัลด์ โรธีย์ © IRI; ภาพถ่ายโดย เดวิด วิลเลียม นิวแมน © IRI;
ภาพถ่ายโดย BUSAITH PHOTOGRAPHY, ธีมีสโตดด์คอมมอน, โดย โจเซฟ ที. บาร์เนตต์, © IRI

เอ็มมาจะเป็นมิตร
ได้อย่างไรใน
เมื่อไวโอเล็ตใจร้าย
ขนาดนั้น

ช่วย

โดย ชาร์ลอต เม เช็พพาร์ด
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”
(มาระโก 12:31)

เอ็มมากำเป้สะพายหลังแน่นขณะเดินเข้าไปในห้องเรียนใหม่ของเธอ เธอไปเรียนวันแรก เธอสวมชุดโปรด และคุณแม่ห่อขนมพิเศษให้พร้อมกับอาหารกลางวัน—แครกเกอร์รูปสัตว์ “วันนี้ต้องดีมากๆ” เอ็มมาคิดในใจ “ถ้าหากว่า—”

เอ็มมาหยุดและจ้องมองอีกด้านหนึ่งของห้องเรียน เธออยู่ที่นั่นเอง ไวโอเล็ต ปีที่แล้ว ไวโอเล็ตไม่ยอมแบ่งบาร์โหนให้ใครเล่นเลยในช่วงหยุดพัก เธอเคยล้อชื่อเอ็มมา แม้ถึงกับขโมยเพื่อนที่ดีที่สุดของเอ็มมาไป!

ไวโอเล็ตเห็นเอ็มมาและแลบลิ้นใส่เอ็มมาจ้องกลับ พลังกำเป้สะพายหลังแน่นขึ้นไปอีก ไวโอเล็ตไม่เป็นมิตรตลอดปีที่ผ่านมา และดูเหมือนปีนี้จะไม่ต่างจากเดิม

“ยินดีต้อนรับเข้าปีใหม่ค่ะ นักเรียน!” ครูคาร์ลเวลดพูดจากหน้าต่าง “เราจะกำหนดที่นั่งกันนะคะ”

โต๊ะเรียนเรียงเป็นคู่อยู่ทั่วห้อง ครูคาร์ลเวลล์ไต่ไปตามรายชื่อ จากนั้นจึงชี้ไปที่โต๊ะคู่หนึ่งหลังห้อง “เอ็มมา หนูจะนั่งตรงนั้นจ้ะ”

เอ็มมานั่งลงที่โต๊ะตัวหนึ่งหลังห้อง เธอหวังว่าลิซเซลล์จะนั่งติดกับเธอ หรือไม่ก็เจมี หรือ—

“ไวโอเล็ต”

เอ็มมาสะบัดศีรษะ เธอได้ยินถูกต้องใช่ไหม

ใช่แล้ว ครูคาร์ลเวลล์ยังคงชี้มาที่โต๊ะข้างๆ เธอ “หนูจะนั่งกับเอ็มมานะ ไวโอเล็ต” เธอบอก

ไวโอเล็ตเดินหน้านิวมาหาเอ็มมา เอ็มมาพับลงบนโต๊ะและจ้องมองผนัง นั่นจะเป็นปีที่ยาวนาน

ในช่วงโมงคณิตศาสตร์ ครูคาร์ลเวลล์เขียนโจทย์บนกระดานให้ชั้นเรียนแก้ “นักเรียนจะทำคนเดียวหรือกับเพื่อนที่นั่งด้วยก็ได้ล่ะคะ” เธอบอก

เอ็มมารีบก้มหน้ามองกระดาษของเธอ ทำที่ว่ายุงอยู่ โจทย์ค่อนข้างง่าย เธอแค่พยายามเลี่ยงไวโอเล็ต เธอไม่มองหน้าไวโอเล็ตเลยตลอดเข้าวันนั้น

มีบางอย่างสะกิดไหล่เธอ ความรู้สึกเหมือนดินสอ เอ็มมาไม่สนใจ

สะกิดอีกแล้ว ไวโอเล็ต

กำลังสะกิดเธอ!

เอ็มมาทำงาน

ของเธอต่อไปอย่างดีจ้ะ

การสะกิดครั้งที่สามของไวโอเล็ตแรงจนเธอเจ็บ เอ็มมา รู้สึกว่าเธอกำลังเดือดพล่านในใจ ทั้งปีจะเป็นแบบนี้หรือเปล่า เธอคิดว่าจะยกมือบอกครูคาร์ลเวลล์ หรือเธออาจจะแค่ลืงตาใส่ไวโอเล็ตอีกสักครั้ง

จากนั้นเอ็มมาก็ได้ยินเสียงสูงสุดจุก มีคนกำลังร้องไห้อย่างนั้นหรือ ดินสอสะกิดเธอ

ไวโอดีต

อีกครั้ง เธอเหลียวมองและเห็นไวโอดีต กำลังจ้องหน้าเธอ ดินสออยู่ในมือไวโอดีต และเธอน้ำตาคลอ กระดาษของเธอเต็มไปด้วยรอยยาลบ

ไวโอดีตบิดดินสอในมือ “เธอช่วยฉันได้ไหม” เธอถามเบา ๆ

เอ็มมามองเธอครุ่นหนึ่งด้วยความตกใจ ไวโอดีตต้องการให้เธอช่วยอย่างนั้นหรือ

หลังจากที่เธอใจร้ายมาตลอดนะหรือ เอ็มมาเหลียวกลับมามองกระดาษของเธอ ไวโอดีตทำคนเดียวได้ เธอไม่สมควรได้รับความช่วยเหลือจากเอ็มมา ถึงแม่ ...

... จะเป็นเพื่อนบ้านของเธอ?

เอ็มมามองไปข้างหน้าเงิบ ๆ เธอได้ยิน ไวโอดีตร้องไห้เบา ๆ อยู่ข้าง ๆ พระคัมภีร์บอกเสมอให้รักเพื่อนบ้าน—แต่ไวโอดีตต่างจากคนอื่น เอ็มมาเพียงแต่นั่งติดกับเธอในชั้น!

เอ็มมาก็หันหน้าทำงานต่อ จากนั้นก็หยุด ไวโอดีตอาจไม่ต่างจากคนอื่นก็ได้ เมื่อพระคัมภีร์บอกให้รักเพื่อนบ้าน นั่นหมายถึงทุกคน แม้แต่คนใจร้าย แม้จะรักได้ยากก็ตาม

เอ็มมาถอนหายใจ เธอค่อย ๆ วางดินสอ พลังเหลียวมองไวโอดีตและพยายามฝันยิ้ม “ให้ฉันช่วยไหม” เธอถาม

ไวโอดีตพยักหน้า พลังใช้มือเช็ดน้ำตา เอ็มมาก็มอมองกระดาษของไวโอดีต และเริ่มช่วยแก้ไขข้อแรก เธอมีความรู้สึกอบอุ่นภายในใจ เธอสงสัยว่าไวโอดีตจะชอบแตรกเกอร์รูปสัตว์หรือไม่ ■

ทำตามพระเยซู

พระเยซูทรงต้องการให้เรารักทุกคน ในพระคัมภีร์พระองค์ทรงสอนเราให้รักครอบครัวและเพื่อน ๆ และปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างมีเมตตา พระเยซูทรงสอนเช่นกันว่า “จงรักศัตรูของท่าน และจงอธิษฐานเพื่อบรรดาคนที่ช่มเหงพวกท่าน” (มัทธิว 5:44) นี่หมายความว่าแม้มีคนไม่เป็นมิตรต่อท่าน ท่านสามารถทำตามพระเยซูได้โดยเมตตาและพยายามเป็นเพื่อนกับเขา

ภาพประกอบโดย แมกซ์ เทียร์: พระเจ้าพระเยซูคริสต์, โดย เดล พาร์สัน © IRI

ฉันจะแบ่งปัน พระกิตติคุณ กับบุตรธิดา ทุกคนของ พระเจ้าเป็นเจ้า

ซ้าย: ภาพประกอบโดย มาร์ค จาร์แมน; ขวา: วนตามเข็มนาฬิกาจากบนซ้าย: ภาพประกอบโดย จิม แมคเค็น, จาเร็ด เบคสเตรนด์, เกร็ด บาร์โกลี และซีเอสเตด ลมิล

บัตรแจก

ท่านสามารถแบ่งปันพระกิตติคุณได้ โดยให้บัตรเผยแพร่ นำบัตรในหน้า ถัดไปทากาวติดบนกระดาษแข็ง จากนั้นตัดบัตรออกและเขียนข้อความ ของท่านเองไว้อีกด้านหนึ่ง

เพลงและพระคัมภีร์

- “เราจะนำความจริงไปทั่วหล้า,”
หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 92-93
- มัทธิว 5:16

มาคุยกันเถิด

ท่านอาจจะให้สมาชิกครอบครัว แต่ละคนวาดรูปผลไม้โปรดของเขา จากนั้นให้แต่ละคนเขียนหลังรูปว่า พระกิตติคุณเป็นพระแก่ชีวิตพวกเขาอย่างไร ต่อจากนั้นอาจพูดคุยกัน เกี่ยวกับวิธีที่ท่านจะแบ่งปัน พระกิตติคุณกับมิตรสหายและ เพื่อนบ้าน

ท่านเคยกินอะไรบางอย่างที่อร่อยจนท่านต้องการแบ่งปันหรือไม่ ศาสดาพยากรณ์ลีสไธฟันว่าเขากำลังกินผลไม้ที่อร่อยขึ้นหนึ่ง รสชาติดีจน “จิตวิญญาณ [ของเขา] เต็มไปด้วยความปรีดียิ่งนัก” (1 นิไฟ 8:12) ลีสไธต้องการให้ครอบครัวลิ้มรสผลไม้ที่อร่อยผลนั้นเช่นกัน ผลไม้ในความฝันของลีสไธเปรียบเสมือนความรักของพระบิดาบนสวรรค์ ลีสไธต้องการให้ครอบครัวรู้สึกถึงความรักของพระบิดาบนสวรรค์ เขาต้องการแบ่งปันพระกิตติคุณกับคนอื่นเหล่านั้นเพราะรู้ว่าจะทำให้พวกเขามีความสุข

เด็กมักจะเก่งเรื่องการแบ่งปันพระกิตติคุณกับคนอื่น ๆ

มาเรียวัยแปดขวบเห็นผู้สอนศาสนาตามท้องถนนในเอวกวาดอร์ เธอขอให้พวกเขาสอนพระกิตติคุณให้เธอ ผู้สอนศาสนามาสอนครอบครัวของมาเรียที่บ้าน มาเรียเป็นคนแรกในครอบครัวที่รับบัพติศมา เธอมีความสุขมากเมื่อทุกคนในครอบครัวเข้าร่วมศาสนจักรในท้ายที่สุด

เอริควัยเก้าขวบตื่นเต้นมากกับการนำเสนอการประชุมศีลระลึกปฐมวัยจนเขาชวนเพื่อนบ้านมาด้วย และเพื่อนบ้านก็มา

เด็กสองคนนี้แบ่งปันสิ่งล้ำค่ากับคนที่พวกเขารัก ขณะที่ท่านแบ่งปันพระกิตติคุณ ประจักษ์พยานของท่านจะเติบโต ท่านจะรู้สึกถึง “ความปรีดียิ่งนัก” เช่นเดียวกับ ลีสไธ ■

“อย่ากลัวเลย
เพราะเราอยู่กับเจ้า”

ปฐมกาล 26:24

“คนที่สร้างสันติ
ก็เป็นสุข”

มัทธิว 5:9

“จงมีใจกรุณา
ใจสงสาร
และใจให้อภัย
แก่กันและกัน”

เอเฟซัส 4:32

“จงขอบพระคุณ
ในทุกกรณี”

1 เธสะโลนิกา 5:18

คามิลล์จาก นิวยอร์กซิตี้

คามิลล์วัยเก้าขวบมีเพื่อนมากมาย “สิ่งที่หนูชอบมากเกี่ยวกับเพื่อน ๆ คือทุกคนต่างกัน” เธอกล่าว “พวกเขามาจากที่ต่าง ๆ และมีวิธีทำสิ่งต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน” คามิลล์ชอบเรียนรู้สิ่งดี ๆ จากเพื่อน และเธอชอบแบ่งปันสิ่งต่าง ๆ กับพวกเขา สิ่งดีที่สุดที่เธอเคยแบ่งปันกับเพื่อนคือพระกิตติคุณ หลังจากแบ่งปันหลักแห่งความเชื่อข้อแรกกับ

ไหยหลินเพื่อนของเธอ คามิลล์ก็ชวนครอบครัวเพื่อนให้พบกับผู้สอนศาสนา คามิลล์สอนวิธีสวดอ้อนวอนให้ไหยหลินด้วย เวลานี้ไหยหลินกับครอบครัวเธอเป็นสมาชิกศาสนจักร

ไหยหลินเพื่อนของหนูรับบัพติศมาในปี 2011 หนูชอบที่เราได้ไปโบสถ์ด้วยกัน หนูกำลังช่วยเธอท่องหลักแห่งความเชื่อ เราท่องหลักแห่งความเชื่อข้อแรกด้วยกัน

เพลงโปรดของหนูคือ “ฉันลูกพระเจ้า เป็นเจ้า” และ “ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่ววันจันทร์” พระคัมภีร์ข้อโปรดคือ หลักคำสอนและพันธสัญญา 19:23 “จงเรียนรู้จากเรา, และฟังถ้อยคำของเรา; จงเดินด้วยความสุภาพอ่อนน้อมแห่งพระวิญญาณเรา, และเจ้าจะมีสันติสุขในเรา” พระคัมภีร์ข้อนี้มักทำให้หนูร่าเริงขึ้นเมื่อหนูเศร้า

คุณพ่อคุณแม่ของหนูมาจากสาธารณรัฐ
โดมินิกัน นั่นอาจเป็นเหตุให้อาหารจาน
โปรดของหนูคือข้าว ถั่ว และไก่ อาหาร
เหล่านั้นเตือนหนูให้จดจำว่าครอบครัว
หนูมาจากไหน

ครอบครัวของหนูมีห้าคน เอมีลีน้องสาวจะรับบัพติศมา
และการยืนยันในเดือนธันวาคม วิคเตอร์น้องชายมีชื่อ
เหมือนคุณพ่อ หนูไม่มีสัตว์เลี้ยงแต่กำลังคิดจะเลี้ยง
เต่าสักตัว หนูชอบเต่าเพราะมันน่ารักและตัวมันเตี้ยม
มันจึงไม่หนีไปไหน

หนูชอบเรื่องราวของแม่ทัพโมโรไนในพระคัมภีร์มอรมอน
คุณพ่ออ่านเรื่องนี้ที่การสังสรรค์ในครอบครัว และนั่นเป็น
แรงบันดาลใจให้หนูทำธงขึ้นมาผืนหนึ่ง ธงผืนนั้นเตือน
หนูว่าหนูเป็นใครและพระบิดาบนสวรรค์ทรงอยู่กับหนู
เสมอ

ภาพถ่ายเอมีลีถือได้ของเธอครอบครัว ยกเว้นที่ระบุ: ภาพที่เรีภาพ © GETTY IMAGES; จงออกมา,
โดย วอลเตอร์ เรน เอ็ดเพื่อโดยที่เกี่ยวกับประวัติศาสดาคนจักร

หน้าหนึ่งของหนู

คุณพ่อคุณแม่สอนพระกิตติคุณให้ผมและเป็นแบบอย่างที่ดีตั้งแต่ผมยังเล็ก ผมหัดอ่านเรื่องราวพระคัมภีร์สำหรับเด็ก และตอนนั้นผมรักพระคัมภีร์มอรมอน ผมอ่านทุกวัน อ่านคนเดียวและอ่านกับครอบครัว ผมเป็นคนโปรดของผมในพระคัมภีร์มอรมอน เขาเป็นผู้สอนศาสนาที่ยิ่งใหญ่ ผมอยากเป็นแบบนั้นเมื่อผมโตขึ้น

เอลเตบาน เอ็ม. อายุ 8 ขวบ, โคลอมเบีย

เมื่อครอบครัวผมไปพักผ่อนในปานามา ประเทศบ้านเกิดของคุณแม่ คุณพ่อคุณแม่พาญาติเบธน้องสาวกับผมไปที่พระวิหารปานามาซิตี ปานามา คุณแม่พาเราไปแตะผนังพระวิหาร ต่อมาเมื่อผมบอกคุณแม่ว่าผมรู้สึกมีความสุขมากขนาดไหนที่พระวิหารท่านบอกว่าผมรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว

เซอร์จิโอ บี. จูเนียร์ อายุ 7 ขวบ, ฟลอริดา สหรัฐอเมริกา

ปาซา ซี., อายุ 9 ขวบ, ยูเครน

เมื่อเลติเซีย ซี. วัย 6 ขวบ อายุ 3 ขวบ
พระวิหารกูรีตีบา บราซิลสร้างเสร็จแล้ว เธอชอบไปพระวิหาร และไปที่นั่นทุกวัน ในสัปดาห์สุดท้ายของโอเพ่นเฮาส์ เธอยังคงชอบไปพระวิหารและเดินผ่านสวนที่สวยงาม เลติเซียชอบวาดรูปและว่ายน้ำด้วย

ปฐมวัย: ทำตามพระเยซู

มูริซีโอ ดี. อายุ 11 ขวบ ชอบการประชุมศีลระลึกเพราะเขาเรียนรู้เกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ เขาชอบไปโบสถ์เพราะโบสถ์สนุก น่าสนใจ และสวยงาม เขามีความสุขในศาสนจักรและมีเพื่อนมากมาย

เมื่อเรากำลังเตรียมทำพิธีเบิกดินของพระวิหารที่ฮิวโน เม็กซิโก เรามีความสุขมาก เราไปรับใช้เป็นครอบครัว เราทำความสะอาดบริเวณรอบพระวิหาร ผมทราบว่าพระเจ้าจะเสด็จมาเยี่ยมบ้านของพระองค์เมื่อสร้างเสร็จ

เฮซุส เอส. อายุ 6 ขวบ, เม็กซิโก

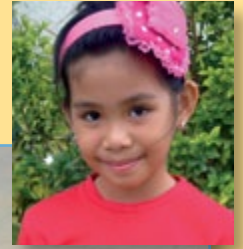
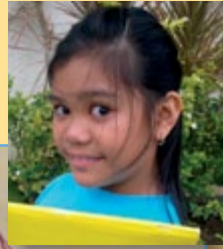

Bảng Khắc
Bảng Vàng

การศึกษาพระคัมภีร์ช่วยหนูเลือกสิ่งที่จะต้อง
“แผ่นจารึกทองคำ,” โดย พี. ตูเยทเฮา
อายุ 10 ขวบ, กัมพูชา

หนูเลือกสิ่งที่จะต้องเมื่อหนูติดตามพระบิดาบนสวรรค์
และพระเยซูคริสต์
เอ็น. ที ลินดา อายุ 8 ขวบ, กัมพูชา

เรื่องโปรดของหนูในพระคัมภีร์มอรมอนคือ
เรื่องราวของนีไฟและการเดินทางข้ามทะเล
เคลลี ซี. อายุ 10 ขวบ, ฟิลิปปินส์

เราต้องได้รับการฝึกในพระวิหารเพื่อ
จะได้อยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวชั่ววันรันดร์
แซนนา ซี. อายุ 8 ขวบ, ฟิลิปปินส์

ผมชอบไปโบสถ์กับครอบครัวและ
เรียนเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ที่บ้าน
ผมชอบอ่านและเรียนเรื่องราวพระ-
คัมภีร์ ร้องเพลงสวด และเล่นเกม
ระหว่างการสังสรรค์ในครอบครัว
พระกิตติคุณเป็นพรแก่ครอบครัว
ผมและทำให้ผมรู้สึกมีความสุข
ผมนำพระคัมภีร์มอรมอนไปให้ครู
สามคนที่โรงเรียนและให้มากูเอล
เพื่อนสนิทของผม เพลงปฐมวัย
เพลงโปรดของผมคือ “เราจะนำ
ความจริงไปทั่วหล้า” (หนังสือ
เพลงสำหรับเด็ก, 92)
มาร์ติน พี. อายุ 6 ขวบ,
โปรตุเกส

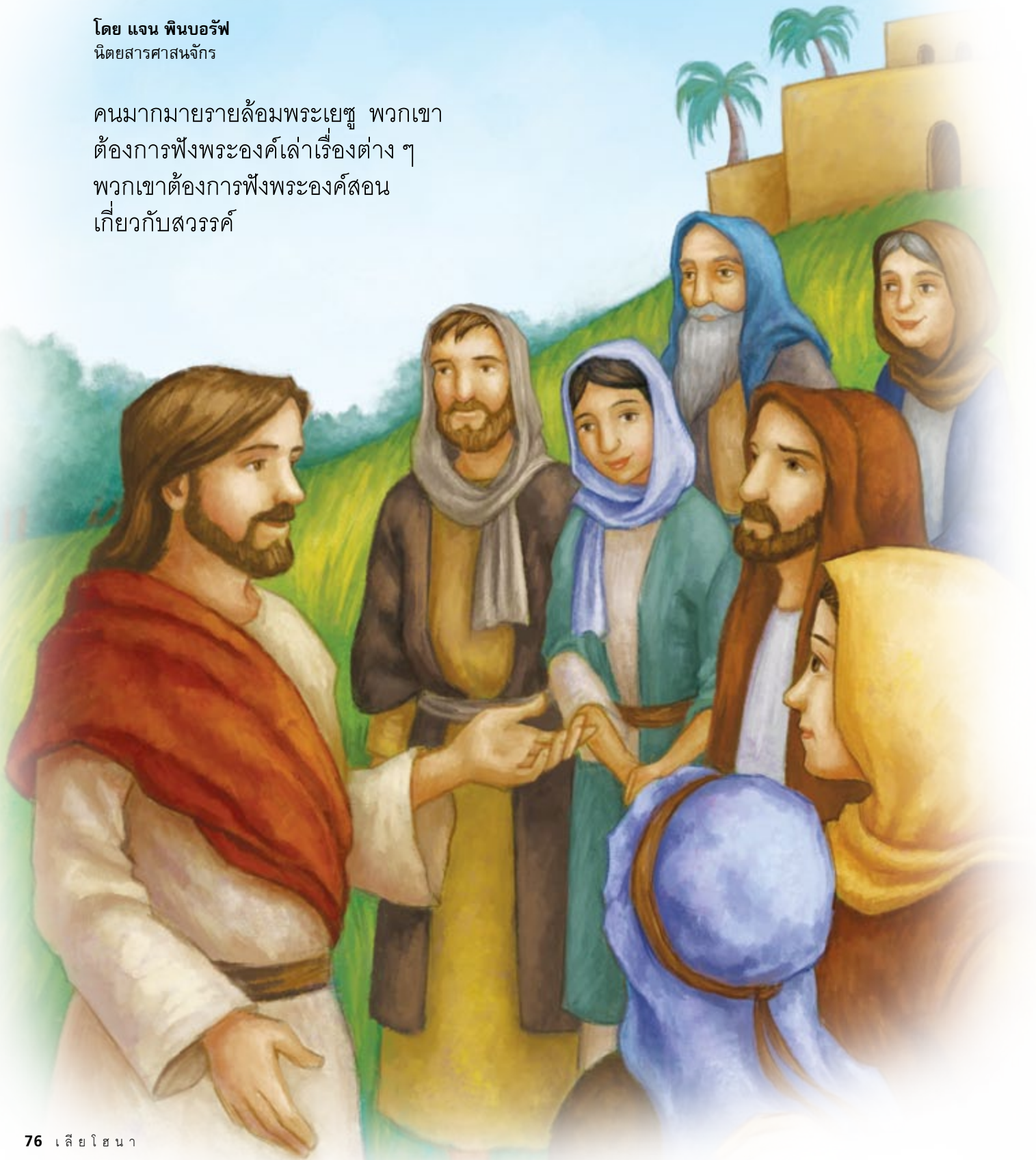
เซนริเก เอส. อายุ 7 ขวบ, บราซิล

สำหรับเด็กเล็ก

พระเยซูทรงอวยพรเด็กเล็ก ๆ

โดย แจน พินบอร์ฟ
นิตยสารศาสนจักร

คนมากมายรายล้อมพระเยซู พวกเขา
ต้องการฟังพระองค์เล่าเรื่องต่าง ๆ
พวกเขาต้องการฟังพระองค์สอน
เกี่ยวกับสวรรค์

เมื่อผู้คนเจ็บป่วย พระเยซูทรงรักษา
พวกเขา พระองค์ทรงรักษาคน
ที่มองไม่เห็น พระองค์ทรงรักษา
คนที่ไม่ได้ยิน

วันหนึ่งมีคนนำเด็กเล็ก ๆ มาหาพระเยซู พวกเขาต้องการให้พระองค์ประทานพรเด็ก ๆ ของพวกเขา
สานุศิษย์ของพระเยซูบอกผู้คนว่าอย่ารบกวนพระเยซู เพราะคิดว่าพระองค์ทรงงานยุ่งมาก

พระเยซูไม่ได้ทรงงานยุ่ง
จนเกินไป พระองค์ทรง
บอกให้เหล่าสาวกศิษย์
ปล่อยเด็ก ๆ มาหาพระองค์
พระองค์ตรัสว่าอาณาจักร
สวรรค์เป็นของคนเช่น
เด็กเล็ก ๆ

พระเยซูทรงรักเด็กทุกคน ไม่สำคัญว่าท่านเป็นใคร มีหน้าตาอย่างไร หรืออยู่ที่ใด
พระเยซูทรงรักท่าน!

จาก มาระโก 10:13-16

พระเยซูทรงรักเด็กเล็ก ๆ

“แล้วพระองค์ทรงอุ้มเด็กเล็ก ๆ เหล่านั้น วางพระหัตถ์บนตัวพวกเขา แล้วทรงอวยพรให้พวกเขา” (มาระโก 10:16)

ผมสบถ ...

โดย อาร์. วัล จอห์นสัน
นิตยสารศาสนจักร

สีหน้าของคุณแม่ทำให้ผมหัวใจสลาย ตกใจ
ท้อใจ และผิดหวัง ความรู้สึกทั้งหมดนี้ปรากฏ
ในดวงตาท่านที่ละอย่างจนรวมเป็นอารมณ์เดียว—
นั่นคือ ถูกทรยศหักหลัง

แม่ท่านจะสอนผมมาตลอด 15 ปีให้ถวายเป็นเกียรติ
พระบิดาบนสวรรค์ทั้งในคำพูดและการกระทำ แต่
ผมยืนที่นั่นด้วยความรู้สึกผิดที่ปล่อยให้คำพูดน่า
รังเกียจหลุดออกจากปาก

ผมไม่ได้เจตนาจะสบถ ก่อนปีนั้น ผมไม่เคยใช้
ภาษาหยาบคายเลย แต่ฤดูร้อนปีนั้นผมทำงาน
ให้กับ Utah's Fish and Game Department และ
รับนิสัยจากเด็กผู้ชายคนอื่น ๆ ที่ทำงานกับผม

งานหลักของเราคือตัดหญ้าเจ้าชู้ออกจากข้างถนน
เราตัดสินใจอย่างรวดเร็วว่า *Arctium minus* เป็นวัชพืช
ที่ร้ายกาจอย่างยิ่ง มันอยู่เกือบทุกที่และเบียดพืชส่วนใหญ่
ใหญ่ เมล็ดของมันติดทุกอย่างที่เข้าไปใกล้

เราใช้เสียมรกรากวัชพืชพวกนี้ตลอดฤดูร้อนจน
หมดแรง—และใช้คำพูดหยาบคาย ตอนแรกผมเห็น
ว่าคำพูดของเพื่อนร่วมงานน่ารังเกียจมาก แต่ก็ทน
ฟังได้ จนในที่สุดก็พูดตาม เมื่อถึงปลายฤดูร้อน การ
สบถเป็นคำพูดติดปากผมเหมือนดอกหญ้าเจ้าชู้ติด
ขนสุนัข

แต่ปฏิกริยาที่คุณแม่มีต่อคำที่ผมหลุดปากพูด
ทำให้ผมรับรู้ว่าคุณแม่ต้องเปลี่ยน

ไม่ง่ายเลย การสบถไม่เพียงเป็นการเลือกคำพูด

*การสบถเป็นคำพูด
ติดปากผมเหมือน
ดอกหญ้าเจ้าชู้
ติดขนสุนัข*

เท่านั้น แต่เป็นรูปแบบของการคิดด้วย การสนทนา
ที่เรายอมให้เข้ามาในชีวิตเรา คำพูดที่เราอ่าน และ
ภาพที่เราดูล้วนหล่อหลอมความคิดเรา ไม่นานผม
จึงเรียนรู้ว่าผมต้องเปลี่ยนสิ่งที่ผมเชื่อเชิญเข้ามาใน
ความคิดถ้าผมต้องการเปลี่ยนคำพูดที่ผมใช้

ผมขอพระทัยที่ผมแข่งขันในการมาโบสถ์และ
เรียนเซมินารี การสบถเบียดความคิดที่สูงกว่าออกไป
แต่การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ผมต้องเปิดรับ
ความคิดที่สูงกว่าเหล่านั้นทำให้ความคิดดังกล่าว
แพลงรากอีกครั้ง ผมจดจ่อกับการอ่านพระคัมภีร์
ทุกวันและสวดอ้อนวอน ผมอยู่ห่างจากภาพยนตร์
และรายการโทรทัศน์ที่ทำให้ความคิดมืดมน

ผมพบว่าคำพูดของผมดีขึ้นทีละน้อย เมื่อถึง
ปลายปี ผมไม่มีนิสัยชอบสบถอีกเลย

เนื่องด้วยประสบการณ์นั้น ผมจึงได้เรียนรู้มาก
มายเกี่ยวกับพลังของคำพูด คำพูดสามารถสร้าง
สรรค์หรือไม่ก็ทำลาย ทำร้ายหรือไม่ก็เยียวยา ทำให้
ผู้อื่นด้อยลงหรือไม่ก็หว่านเมล็ดแห่งความหวังและ
ความรัก

ผมพบว่าน่าสนใจที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระองค์เอง
พระเจ้าผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ทรงมีพระนาม
ว่า พระวาตะ (ดู ยอห์น 1:1-4; คพ. 93:6-11)

ผมได้เรียนรู้ว่าการสบถสาบานมีความหมายเชิง
บวกเช่นเดียวกับความหมายเชิงลบ เราสาบานเพื่อ
บอกความจริงในศาล เราสัญญาหรือสาบานว่าจะ
รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าเมื่อเรารับบัพ-
ติสมา ทำนองเดียวกัน เราทำสัญญาศักดิ์สิทธิ์ว่า
จะรักษาพันธสัญญาพระวิหารทั้งนี้เพื่อจะได้รับพร
ประเสริฐสุดของพระบิดาบนสวรรค์

สรุปได้ดังนี้: เราเป็นเหมือนพระวาตะมากขึ้นเมื่อ
คำพูดของเราถวายเป็นเกียรติพระองค์และสะท้อนพระ-
บารมีของพระองค์ ■

ภาพประกอบโดย โจเซฟ บี. บาสเกตต์

เดวิด โอ. แมคเคย์

เดวิด โอ. แมคเคย์ เติบโตที่บ้านไร่ของครอบครัวในฮันส์วิลล์ ยูทาห์ ท่านรักสัตว์ และเลี้ยงม้าตลอดชีวิตท่าน เมื่อท่านรับใช้งานเผยแผ่ในเกรตบริเตน ท่านค้นพบ คำกล่าวที่กลายเป็นคำขวัญของท่านว่า “ไม่ว่าท่านเป็นใคร จงทำส่วนของท่านให้ดี” ท่านกลับไปเกรตบริเตนหลายครั้งและอุทิศพระวิหารลอนดอน อังกฤษในปี ค.ศ. 1958

“**๑** นฐานะบิดามารดาและผู้นำ เราไม่เพียง
ต้องช่วยเยาวชนเตรียมรับใช้เป็นผู้สอน
ศาสนาเต็มเวลาซึ่งกินเวลาเพียงไม่กี่เดือน
เท่านั้น แต่ยังต้องเตรียมพวกเขาทำและรักษาพันธ-
สัญญาพระวิหารซึ่งคงอยู่ชั่ววันคริสต์ด้วย ขั้นตอน
แรก ๆ สามารถเริ่มต้นได้ในวัยเด็ก” ดู “วัยรุ่นกับ
พันธสัญญาพระวิหาร,” หน้า 18 บทความนี้และ
บทความอื่น ๆ ในเล่มสามารถช่วยสมาชิกทั้งอายุ
มากและอายุน้อยเตรียมแบ่งปันและดำเนินชีวิต
ตามพระกิตติคุณให้ดีขึ้น

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

